

நாவலர் ஸ்துமேகம் பக்கீர்த்தம்பி நினைவுச்சுடுகள்

கலாபூஷணம்
ஐ.எஸ். அன்யார் எம்.ஏ

வபத்துல் ஆங்கமாறு

Pg
Pap - Fosc

13812
920

34
2009.04.09.

நாவலர் ஈழமேதும் சக்திஸ்தம்பி நினைவுச் சுவடுகள்

அமிரலி யாது நாவலர்
பிரதேச ரகை - சம்மாந்துறை

26 APR 2005

AMIRALI PUBLIC LIBRARY
PRADESHIYA SABHA
SAMMANTHURAI

தொகுப்பு:

கலாட்சியணம் யூ.எல்.அலியார்

இது உங்கள் நால்
கலாட்சியணம் விடுக்கவும்

REFERENCE SECTION
கலாட்சியணம் விடு

AMIRALI PUBLIC LIBRARY
PRADESHIYA SABHA
SAMMANTHURAI

வெளியிரு:

பைத்துல் ஹிக்மாஹ்

53, கீச்சார் வீதி

சம்மாந்துறை. 02

இலங்கை.

(தொலைபேசி: 067-2260116, 2260270)

அமிரலி யாது நாவலர்
பிரதேச ரகை - சம்மாந்துறை

Bibliographical Data

Title: Naavalar Ealamegam Pakkeerthamby Ninaivu Cuuvadukal (Memories of Naavalar Ealamegam Pakkeerthamby)

Subject: Biography

Compiled & Edited by: U,L,Aliyar

Copyright: © Editor

Book Size: 1/8

Font Size: 11 Points

Pages: v, 111

Copies: 1000

Computer Typesetting: Alfa Computers, Sammanthurai.

Printiers: Evergreen Printers,
93, Trinco Road, Batticaloa.

Publishers: 'Baithul Hikmah', Sammanthurai

First Edition: march. 2005

Price: Rs. 120

இலங்கைத்தேசிய நூலகம் - வெளியீடுகளில் உள்ள பட்டியற் தரவு

அலீயார், யூ.எல்.

நாவலர் ஈழமேகம் பக்கீத்தம்பி நினைவுச் சுவடுகள்
யூ.எல். அலீயார், சம்மாந்துறை, தொகுப்பாசிரியர். 2005

ப. v, 111

செ.மி. அ

ISBN: 955-95831-3-1 விலை: ரூ 120

ஈன்ற தாய் நாட்டின்
இனபெயர் தனைத்தாங்கி
ஆன்ற கலை பரப்பி
ஆயுளைத் தத்தம்செய்த

சூழ மேகம் என்னும்
எழுச்சிக் குரல்வளத்தின்
இனிய நினைவுகளால்
என்றும் கசிந்துருக
உள்ளன்பு வைத்து
இறையருள்வேண்டிநின்று

உள்ளஞருகும் நெஞ்சங்கள்
அன்பர்கள் நிறைவுக்காய்
இந்நால் இனிது
பல்காலும் பயன்தரவே
தந்தோம் சமர்ப்பணமாய்
கொள்வீர் தகவுடையீங்

தொகுப்பாசிரியர்

ACCESSION NO:-	13812
BARCODE NO.....	920

பக்.

1. முன் னுரை 1
2. வாழ்த் துரை 5
எம்.எல்.ஏ. காதி, துணை வேந்தர், தெ.கி.ப.
3. வாழ்த் துரை 7
க. பரமேஸ்வரன், செயலாளர், கல்வி,
பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சர்
(வ.கி.மா.)
4. அண் னாவின் வாயால் ஸழமேகம் ஆனவர் 9
எஸ்.டி. சிவநாயகம், பத்திராசிரியர்
(தினாபதி-சந்தாமணி)
5. ஆற்றல் வாய்ந்த அற்புதக் கலைஞர் 10
செ. இராசதுரை (முன்னாள் மட்டுங்கர் முதல்வர்)
6. இனிய நன்பர் ஸழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி 11
எம்.எ.எச். முகம்மதலி (முன்னாள் முதுர் முதல்வர்)
7. நாவலர் கவிஞர் ஸழமேகம் பற்றிய வாழ்க்கைக் குறிப்பு. 12
தொகுப்பாசிரியர்
8. அஞிஞர் அண் னாவினால் ஆரத் தழுவி பொன் னாடையும், 22
புகழாரமும் குட்டப்பட்ட, இனிய நன்பர் ஸழமேகம்
ஹாஜி உல்மான் சாஹிப்
9. ஸழமேகத் தின் மழையும் துளிகளும் 25
கவிச்சுடர் அன்பு முகையதீன்
10. ஸழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி அவர்களின் மனித
நேயப்பன்புகள் 30
எஸ். வேலாயுதன்
11. இரண்டாயிரம் மேடைகள் கண்ட இணையற்ற கலைஞர் 36
அ.ஸ. அப்துல்லைமது
12. இல்லாயிய நற் சிந்தனையாளர் நாவலர் ஸழமேகம் 39
மௌலவி எம்.எ.எ.ம். புகாரி

13. ஒரு தலைமுறையின் முன்னோடி முனில் அப்புல்ஷாஹ்	43
14. சமத்தின் புகழ்மிகு நாவலர் அ.லெ.மு. ராசிக்	46
15.. வரகவி ஸழமேகம் மருதூர்க்கொத்தன்	49
16. இந்தியத் தமிழகத்தின் காளமேகம் மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தின் ஸழமேகம் எம்.எம்.எம். மஹ்ராப் கரீம்	53
17. இறைவனின் அருட்கொடை ஸழமேகம் மணிப்புலவர் மருதூர் ஏ. மஜீத்	58
18 நாவலர் ஸழமேகம் - சில நினைவுகள் மருதூர் வாணன்	61
19 நாவலரும் நானும் ஸழக்குயில் இத்ரீஸ்	62
20 ஸழமேகம் இன் னும் மரணிக் கவில்லை (மர்ஹாம்) அல்ஹாஜ் எம்.எச்.எம். அவ்ரூப்	9
22 இலக்கிய மேடைப் பேச்சுக் களால் அனைவரையும் கவர்ந்த ஸழமேகம் கலாநிதி கே.எம்.எச். காலிதீன்	73
23 ஸழமேகத் தின் மழையும் துளிகளும் அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல்	75
24 பக்கர்த்தம்பி ஓர் இலக்கியம் கவிஞர் ஏ.இக்பால்	80
25 இன்சொற் புலவன் ஸழமேகம். சாரணா கையும்	82
27 மறைவின் மறுகணம் உதிர்ந்த கண்ணிரப் பூக்கள்	86
28 இரங்கலும் பிரிவாற்றாமையும்	96

அய்வுலி யோடு நாவலர்
 பிரதே கவி - ரம்பாந்துவு

முன்னுரை

எல்லையில் அருளும் நிகரிலாக்கருணையும்
நிறைந்த வள்ளவீல் நீதியின் அதிபதி
வல்லவன் அல்லாஹ் உன்னினைவகலா
வழியின் ஒளியாய் துணைபுரிவாயே

நாவலர் ஈழமேகம் பக்கீத்தம்பி மறைந்து சுமார் இருபது வருடங்களாகும். இத்தருணத்தில் அன்னார் பற்றிய ஒரு நூலை வெளிக் கொண்ருவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

பொதுவாக அறிஞர்களின் பெருவாழ்வு இளைய தலை முறையினருக்கு முன்மாதிரியாகவும், வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்கமாகவும், வளமுட்டும் படிப்பினையாவும் அமைவது இயல்பு.

ஓர் அறிஞன் உயிர் வாழும் காலத்தில் அவன் சிந்தனைகளையும் சாதனைகளையும் அச்டடைசெய்து அவன் மறைந்த பின் மாசாலைக் கண்ணீர் வடித்து, அவனுக்குப் புகழாரம் குடி, சிலை வடித்துச் சிங்காரிப்பது காலங் காலமாக வரும் நடைமுறையாகும். இந்த நடை முறைக்கு மாற்றமாக 'தோன்றிற் புகழொடு தோன்றி' புகழொடு வாழ்ந்து அரிய பல விருதுகள் பெற்று வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மக்களால் கெளரவிக்கப்பட்ட ஒரு மாமீதை யாகமகோத்தமராக மினிருந்த வர்தான் நாவலர்- கவிஞர்- '�ழமேகம்' பக்கீத்தம்பி.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் பின்னரைக்கூற்றில் எம்மோடு வாழ்ந்து மறைந்துபோன இப்பெரியாரின் வாழ்வும்,வளமும்,கலையும், கவித்துவமும், சொல்லாற்றிலும், வழிகாட்டலும் இன்றுள இளம் தலைமுறையினரால் அறியப்படாதவையாக ஆகிவிடக் கூடாதே என்ற ஆதங்கம்தான் இவ்வாக்கத்துக்கு முனைப்பாக அமைந்தது. சம்மாந் துறைத் தாயகத் தில் மட்டுமன்றி கிழக்கிலங்கையையும் கடந்து, நாட்டின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் அவர் ஆற்றிய பணிகளும் படைத்த சாதனைகளும் இன்றைய இளைஞர்க்கு ஆதாரமாக அமைந்துள்ளன. சௌதிருத்தம், சமூக வாஞ்சை, ஆண்மீக நோக்கு என்பன அவரது வாழ்க்கைத்ததுவங்களாக மினிருந்தன. அவற்றைத் தம் கவித்துவம், மனிதனேயம், எழுத்தாற்றல், சொல்லாற்றல், ஜனரஞ்சகம் என்பவற்றின் மூலம் வெளிப்படுத்தினார். அவரது எழுத்துநடையும், உரைப்பாங்கும், கவிதைப்போக்கும் தனித்துவமானவை. மக்களின் உள்ளத்தைப்

பின்தீத அவர்தம் வாழ்வு நெறி எம்மவர்க்கு பசுமையான பதிவுகளாக பிரகாசிக்கின்றன.

இத்தகைய மனித நேயமிக்க நல்ல மனிதனின் இழப்பு நிகழ் காலத்தில் ஒரு வெற்றிடத்தைத் தேர்றுவிட்துள்ளது அவரது எழுத்துக்களும், வாணைலிச் சொற்பொழிவுகளும் சுவடுகளாக அமைந்த போதிலும் அவை அலுமாரிகளின் அடித்தட்டில் கறை யான்களுக்கு இரையாகிவிடக்கூடாது. அவை உபயோப்புடன் உலவு வேண்டும். அவற்றின் மூலம் ஈழமேகம் நினைவுகூரப்படல் வேண்டும். அன்னாரின் அபிமானிக- ஸிடையே நிலவி வந்த இந்நன்னோக்கு நினைவுப் பணிமன்றமாக உருவெடுத்தது.

அன்னாரின் மறைவின்போது அபிமானிகள் காப்பிய அனு தாபமும் தொடர்பு ஊடகங்கள் வெளிப்படுத்திய இருக்கல்களும் எந்த அளவு மக்கள் உள்ளத்தில் அவர் இடம்பிடித்திருந்தார் என்பதைக் காப்பற்று. தொடர்ந்து காலத்துக்குக்காலம் சிற்சில நிகழ்வுகளை நடாத்தி தமது நினைவாஞ்சலிகளை சமர்ப்பித்துள்ளனர். சிறு பிரசுரங் கள் வெளியீடு, நினைவுச் சொற்பொழிவுகள், சஞ்சிகைகளின் நினைவுச் சமர்ப்பணம், நூல் சமர்ப்பணம் என்பன மறக்கமுடியாத நினைவு நிகழ்வுகளாகும். அந்த வகையில் ஈழக்குயில் இத்ரீஸ் நன்றிக்கூரியவர். இவர் வருடாந்தம் ஒரு நிகழ்வின் மூலம் ஈழமேகத்தை நினைவு கூந்தார். இவர் இது தொடர்பாக வெளியிட்டுள்ள பிரசுரங் களாவன, ஈழக்குயிலின் இதயத்தில் நீ(1994), அறிவியல் துறையில் முஸ்லிம்கள் ஆற்றிய அரும்பணி (1995), ஈழமேகத்துடன் கொண்டிருந்த அபரியிதமான அன்பையும், அபிமானத்தையும் அவரது முயற்சிகள் வெளிக்காட்டின. மேலும் சில சஞ்சிகைகள் ஈழமேகத்தின் நினைவாக விசேட கட்டு ரைகள், படங்களை வெளியிட்டு அன்னாருக்கு அஞ்சலி செலுத்தின. அஹ்ருள் நூம் அரிந்தவை, சாய்ந்தமருதுவிலிருந்து வெளிவந்த இளநிலா (1985), மருதமுனை மருதார் வாணனின் சமாதானம் (யூலை 1988) ஆகியவையாகும். தவிர சம்மாந்துறை வாசகர் வட்டம், கவிஞர் வீ.ஆண்தனின் முனைப்போடு நடாத்திய நினைவுக்கூட்டங்களும் இலக்கிய முயற்சிகளும் மறக்க முடியாதவையாகும். எவ்வாறேனும் நாவலர் ஈழமேகம் பக்கீத்தமிழியின் கலை இலக்கிய நலன்கள் பற்றியும் மனிதநேயப் பண்புகள் பற்றியும் அவை சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் பற்றியும் காத்திரமான ஒரு நூல் வெளியிட-ப்படவேண்டும் என்ற அவா பலரிடையே முளைவிட்டிருந்தது எப்பைது நாம் மறக்கமுடியாது. இருப்பனும் அதனைச் செய்வதுதாந்து முறையான அமைப்பு இருக்கவில்லை.

1985ம் வருடம் நாவலர் மறைந்தபோது வெளியிடப்பட்ட அனுதாபச் செய்திகளையும் இரங்கற்பாக்களையும் கொண்டு ஒரு பிரசுரம் வெளியிடுவதென எண்ணிச் செயற்பட்டபோது, நாவலரின் ஆஸ்திரல், சாதனை, முன்மாதிரியான வாழ்க்கைப் பாங்கு என்பவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் கணதியான நூல் ஒன்று வெளியிடப்பட வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம் பலரினால் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதன் பின்னரே இந்நால் முயற்சியில் கருத்துஞ்சிச் செயற்பட்டோம். ஒரு காலகட்டத்தில் இலக்கிய உலகில் கொடிக்டிப் பறந்த ஒரு பெரியார் பற்றி, அறிஞர்களின் கருத்துக்களையும் எண்ணப்பதிவுகளையும் நினைவுச்சவுகளாக திரட்டி ஒரு நூல் வெளியிடுவதே நாம் அன்னாரின் நினைவாகச் செய்யும் ஆக்கட்டுர்வமான பணி என முடிவு செய்யப்பட்டது.

நாவலர் ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பியின் சமகால அறிஞர்கள், நெருங்கிப்பழகியவர்கள், அபிமானத்துக்குரிய சீடர்கள், கவிஞர்கள், கலைஞர்கள், நண்பர்கள், அன்பர்கள் என்பவர்களிடமிருந்து ஆக்கங்களைப் பெற்றுத் தொகுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டபோது நல்ல வரவேற்பு கிடைத்தது. தாம் வெளிநாட்டில் இருந்தபோதிலும் முன்னாள் மட்டுநெகர் முதல்வர் திருவாளர் செ.இராசதுரை, நாவலரை நினைவுகள்ந்து வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பியமை மறக்கமுடியாதது. இவ்வாறு மற்றும் பல அறிஞர்கள் பத்திரிகை விளம்பரத்தைக் கண்ணுற்று ஆக்கங்களையும், நினைவுக்குறிப்புக்களையும் அனுப்பியிருந்தார்கள்.

இருந்தபோதிலும், இந்நால் சிலரின் எழுத்துக்களின்றி நிறைவூற மாட்டாது எனக் கருத்தத்தைக் கில அறிஞர்ப் பெருமக்களிடமிருந்தும் ஆக்கங்கள் கோரப்பட்டன. இரு வருடங்களாக நினைவுட்டல்களும் அனுப்பப்பட்டன. இறுதிவரை கில நினைவுட்டல்கள் பயன் தராமற் போன்றும் தூர்ப்பாக்கியிடுமே. பக்கீர்த்தம்பி கொடுத்த பயிற்சியால் பக்குவமானவர்கள், காட்டிய நெறியால் கவிஞரானவர்கள், சொல் லாற்றலால் வல்லமை பெற்றவர்கள் என்போர் மறைந்த பெரியாரின் நினைவுகளுக்காக சிறிது அவகாசம் எடுக்காதபோது அவற்றை எதிராக்குவதை இன்னும் இம்முயற்சியை தாமதமாக்கக்கூடாது என்று உணரப் பட்டது. நிச்சயமற்ற நாளைக்காக திரட்டிய ஆக்கங்களை காலாவதியாக்கக்கூடாது என்ற நல்லெண்ணை இந்நாலாக்கமாகும். இடம்பெறும் ஆக்கங்கள் அனைத்தும் 2001 ஜனவரிக்கு முற்பட்ட வையே என்பதை வாசகர் புரிந்து கொள்வார்கள்.

சமீமேகம் இறையடி எய்திய ஒரு வாரத்திற்குள் (24-03-85) சம்மாந்துறைப் பொதுமக்கள் ஏற்பாடு செய்த அஞ்சலிக் கூட்டத்தில் பெருந்தொகையானோர் கலந்துகொண்டனர். மறைந்த பெரியாருக்கு நினைவுப்பணி மன்றம் அமைத்துப் பணியாற்றுவேண்டும் என அங்கு முடிவு செய்யப்பட்டது. எனினும் காலத்தால் நினைவுகள் மறக்கடிக் கப்பட்டன. தீர்மானங்கள் காற்றில் அள்ளுண்டு சென்றன. அவரது கலைநெறிகளும், சாதனைகளும் கூட மறக்கடிக்கப் படுமோ என்றும் அஞ்சத்தோன்றியது.பல பிரயத்தனங் களின்பேரில் பதினைந்து வருடங்களுக்குப் பின்னர் மன்றம் அமைக்கப்பட்டமை மகிழ்ச்சிக்குரியதே. மன்றத்தினால் 2001 பெற்றவரியில் பாடசாலை மாணவரிடையே சமீமேகம் நினைவுதின கலை இலக்கியப் போட்டிகள் நடாத்தப்பட்டு ஜூலை 16இல் நினைவுதின விழாவும் நிகழ்வுற்றது. 21ம் நூற்றாண்டின் இலக்கிய ஆய்வாளருக்கு இம்மன்றம் பணியாற்றும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டது.

2000ஆம் ஆண்டு வடக்கு கிழக்கு மாகாண கல்வி பண்பாட்டுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சினால் மாகாண மட்டத்தில் நடாத்தப்பட்ட இலக்கியப் பெருவிழாவில் விழா நிறைவு அங்கமான, கலைஞர்க்கு விருது வழங்கிக் கொரவிக்கும் நிகழ்வுக்கு 'சமீமேகம் பக்காத்தம்பி அரங்கு' எனப் பெயர் குட்டிக் கொரவித்தமை பெருநன்றியுடன் நினைவுகூரத்தக்கதாகும்.

இவ்வாகக்கத்திற்கு வாழ்த்துரை ஆழங்கப்போக்கும் விடயதானம் நல்கியோர்க்கும், இந்நாலாகக்கத்தில் அவ்வப்போது ஆலோசனை வழங்கிய அன்பாக்களுக்கும், எழுத்துக் கோப்பு, வடிவமைப்பு, அச்சு என்பவற்றில் பங்கேற்றோர்க்கும், நூல் வெளியீடில் ஆதரவு வழங்கிய அனைவர்க்கும் நன்றிகள் உரித்தாகுக. 2001 இல் இந்நால் வெளிவருவதற்காய் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் 2005 இல் நிறைவேற்றுவது இறைவன் சித்தமே.

ஐ.எல்.அலியார்,

தொகுப்பாசிரியர்

பைத்துல் ஹிக்மாஹ்,

53, கீச்சார் வீதி, சம்மாந்துறை-2

18-03-2005

**தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்
ஐனாப் எம்.எல்.ஏ.காதர் அவர்கள்**
**மனமுவந்தளித்த
வாழ்த்துரை**

புதியதொரு நூற்றாண்டிலே கால்வைத்திருக்கின்றோம். புதிய திட்டங்களும் செயல்களுமாய் புதியதோர் உலகம் செய்யப் புத் துணர்ச்சி கொள்ளவேண்டிய காலகட்டம் இது.

அதேவேளை, கடந்து வந்த காலங்களைக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டிய கட்டமும் இது.

எங்களை இந்த இடத்தில் இந்த நிலைமைக்கு கொண்டு வந்து நிறுத்திய கடந்த காலத்தைத் திரும்பிப் பார்ப்பதில் இரண்டு கட்டாயத் தேவைகள் உண்டு.

ஒன்று, கடந்த காலம் எங்களுக்கு ஊட்டவல்ல படிப்பினை யைப் பெற்றுக்கொள்வது. மற்றுயது, நன்றி மறவாமை.

‘எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மகந்து’

இந்த இரண்டாவது தேவையை நிறைவேற்ற முனைந் திருக்கிறார்கள் ‘நாவலர் ஈழிமிகம் பக்கீர்த்தமிப் நினைவுப் பணிமன்ற’ தினன்.

அந்த முயற்சியில் முதலாவது தேவையும் நிறைவேறக் கூடியதாக ‘நினைவுச் சுவடுகள்’ அமைய வேண்டும்.

பக்கீர்த்தமிபவர்கள், நல்லாசிரியராய்த் திகழ்ந்தவர். மேடை, புத்திரிகை, வானோலி முதலான ஊடகங்களை நல்லபடி கையாண்ட நாடற்கிந்த பேச்சாளர், கவிஞர், மார்க்கப்பணியாளர், சம்மாந்துறை கலாபிவிருத்திக் கழகத்தின் பிதாமகர், அக்கழகத்தின் மூலம் இளந் தலைமுறையொன்றைக் கலை, இலக்கியப் பணியில் ஈடுபடப் பழக்கிவிட்ட வழிகாட்டி, இவற்றுக்கெல்லாம் மேலாக ‘நல்ல மனிதர்’. நாங்கள் பெருமிதம் உற்தத்தக்க வகையில் எங்கள் பிரதேசத்திற்கருக் கொண்டெழுந்து, நாடு முழுதும் அறியும் படியாகப் புகழ்வானில் விரவி, தமிழகம் வரையிற் சென்று, காளமேகமாய் முழங்கிக்

கவிதையாயும் உரையாயும் பொழிந்து, அது கண்டு தமிழகத்தவரால் ‘ஸமீமேகம்’ என்று பாராட்டப் பெற்றவர்.

‘திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டோர்
அதைவணக்கம் செய்தல் வேண்டும்’

அறவழிக்கீதமாய் அமைந்த ஸமீமேகத்தின் இசை முழக்கம் அம்மேகம் கவிதையாய்ப் பொழிந்த மழையும் துளிகளும் அதன் பொழிவால் மலர்ந்த உரைமலர் மூன்றும் அவர் விட்டுச் சென்றவை.

ஸமீமேகத்தின்புகழை நிலைநிறுத்துவனவாய் அமைந்த அவர்தம் அம்மூன்று நூல்களோடு, நான்காவதாய் அவரைப் பற்றியதான் ‘நினைவுச் சவடுகள்’ பதிவு பெற வாழ்த்துகிறேன்.

எம்.எஸ்.ஏ.காதர்
துணைவேந்தர்

தென் கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம்
'பல்கலைக் கழகப் பூங்கா'
ஒலுவில்

16-11-2000

வடக்கு கிழக்கு மாகாண
கல்வி பண்பாட்டுவுவல்கள் வினாயாட்டுத்துறை
அமைச்சின் செயலாளர்

உயர் திரு கட்டுமேன்வரன் அவர்கள் மனமுவந்து வழங்கிய வாழ்த்துரை

தமிழக இலக்கிய வரலாற்றில் காவிய காலத்துப் புலவன் காளமேகம் 'இம்' மென்னுமுன்னே எழுநாறு பாடல்களைப் பாடியதாக அறிந்திருக்கின்றோம். ஈழத்தில் கடந்த நூற்றாண்டில் எமது கண் முன்னே வாழ்ந்த ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி அவர்கள் கவி பாடுவதில் மட்டுமன்றி சொல்லாற்றவிலும் திறமை படைத்தவர் என்பதை தமிழகம் வரை சென்று அவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் எமக்குக் காட்டுகின்றன.

நாவலர் பக்கீர்த்தம்பி அவர்கள், கடந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஒரு கவிச்சுடர். ஈழத்தின் பெருமைதனை தமிழகம் வரை கொண்டு சென்று நிலைநாட்டிய கலங்கரை விளக்கக் கூடும். ஆம்!... அவரது நாவன்மையின் ஒலி நயத்தையும், பொருட் புலமையையும் கண்டு வியந்த பேரறிஞர் அன்னை 1961 இலேயே அவரை ஈழமேகம் என்று அழைத்து இலக்கிய வாளில் ஒரு எழுகதிரோனாக தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகம் செய்தார்.

கவிபாடுவதிலும் செந்தமிழ் சொல் மாலை தொடுத்து உணர்ச்சிப் பெருக்கில் ஊற்றெடுக்கும் சொற்பொழிவுகளிலும், தன்னை இனங்காட்டிக் கொண்ட நாவலர் ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி அவர்கள் மன்ற நேயத்தை மனதில் கொண்ட ஒரு மகானாக வாழ்ந்தவர். அவரால் எமது இன்பத் தமிழ் மொழி பெருமையடைந்தது. அந்த நாவலரால் எமது தேசம் எழுச்சி பெற்றது. அவரது வாழ்வும் வரலாறும் இந்த நாட்டில் வளர்ந்து வரும் இளைய தலைமுறையினர்க்கு ஒரு பாடப்புத்தகமாக விளங்குகின்றது.

கடந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து சாதனைகள் படைத்த அந்த மாமனிதனை, இந் நூற்றாண்டின் நினைவுகளாய் எமது உள்ளத்தில் நினைத்துப் பார்ப்பதில் ஒரு சுக அனுபவம் தெரிகிறது... அதிலே ஒரு இலக்கிய சுகம் எங்கள் உதிர்த்தினாடாகப் பாடும்பொழுது ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி அவர்களை எப்படி மறந்துவிட முடியும்? அந்த அறிஞர்ப் பெருமகனை நினைவு கூரும் வகையில் அன்னார்

பற்றிய ஒரு வரலாற்று ஆவணத்தைத் தொகுத்து நாவலர் ஸமேகம் பக்கீர்த்தம்பி நினைவுச் சுவடுகள் என்ற நூலாகவெளியிடுவது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. அத்தகைய ஒரு புலவரின் நினைவுச்சுவடு காலங்காலமாக எமது மக்களின் உள்ளங்களில் ஊறி உணர்வூற்றுக்களாய் ஊற்றெடுக்க வேண்டும் என்று வாழ்த்துகின்றேன்.

க.பரமேஸ்வரன்

ଚେଯାଳାଣୀ

23-11-2000

அண்ணாவின் வாயால் ஈழமேகம் ஆனவர்

இந்த மரமனிதனரச் சந்தித்து ஐம்பத்திரண்டாண்டுகள் ஓடிவிட்டன. ஆனாலும் இன்றும் நினைவு பசுமையாகவே இருக்கிறது.

கிழக்கு இலங்கை தந்த ஒரு சிறந்த கவிஞர், சிறந்த பேச்சாளர், சிறந்த ஆசிரியர், சிறந்த மனிதாபிமானி-எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, பழக்யவர்களோடெல்லாம் இனிய முகத்துடன் அன்பாக உறவாடிய நன்பர் அமரர் ஈழமேகம் பக்கீத்தம்பி. அவர்களைக் கனிவடன் இன்று நினைவுக்குருவதில் நான் பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

மட்டக்களப்பில் உதயம் என்ற சஞ்சிகையை 1947ஆம் ஆண்டில் நான் வெளியிட்டபோது ஈழமேகம் பக்கீத்தம்பி அவர்களுக்கும் எனக்கும் நட்பு ஏற்பட்டது. பிரசுரத்துக்கு ஒரு கவிதையைத் தந்தார். பின்னர் அக்கரைப்பற்றில் கூட்டுறைவுத்துறையில் வட்டாரப் பரிசோதகராகப் பணியாற்றிய காலையில் கவிஞர் ஈழமேகத்துடனான தொடர்பும் பினிப்பும் நெருக்கமாயின. அடிக்கடி அளவளாவி உவகை கொண்டோம்.

�ழமேகம் பக்கீத்தம்பி அவர்கள் பாடசாலையின் அதிபராக இருந்து ஆற்றிய சேவை அளப்பரியது. அதைவிட மேலானது நாடு போற்றும் ஒரு நல்ல கவிஞராக தமிழ் மொழிக்கும், தமிழர் இல்லா மியர் சமுதாய மேம்பாட்டுக்கும் அவர் செய்த இலக்கியப் பணியாகும்.

ஆற்றல் நிறைந்த மேடைப் பேச்சாளரான அவர், இந்தியாவில் அறிஞர் அண்ணாவின் முன்னிலையில் சொந்தபெருக்காற்றும் வாய்ப்பு ஒருகால் அவருக்குக் கிடைத்தது. ஈழமேகம் என்று அண்ணா அவர்கள் திருவாயால் பாராட்டிப்பட்டம் பெற்றவர் கவிஞர் பக்கீத்தம்பி மேகம் பொழிவது போல் நீரோட்டமாகப் பேசும் தீறன் அவருக்கு ஈழமேகம் என்ற பட்டத்தை ஈட்டிக் கொடுத்தது. இது இலங்கையர் ஒருவர் நாட்டுக்குத் தேடித்தந்த கெளரவமாகும். கவிஞர் ஈழமேகத்தின் உயிரோட்டமான கவிதைகள் பல தொகுதிகளாக வெளிவரவேண்டும். அந்தப் பெரும்பணியை அவர் பிறந்த கிராமத்துச் செல்வந்தர்களும், அவரிடம் கல்வி கற்ற மாணவர்களும் நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும் என்பதே என் அபிலாகையாகும்.

அவர் ஞாபகார்த்தமாக ஒரு நினைவுமலரை வெளியிட முன்வந் திருக்கும் அவருடைய மருகர் ஜனாப் யூ.எல். அலியார் எம்.ர. அவர் களை மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

எஸ்.டி. சிவநாயகம்
நூலாசிரியரும் பத்திரிகையாளரும்
10-07-99

ஆற்றல் வாய்ந்த அற்புதக் கலைஞர்

ஸமீகங் பக்ளோத்தம்பி ஆசிரியர் அவர்களை ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் அனைவரும் அறிவார்கள். எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் அனைவரும் அவரை அறிவார்கள். ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் மாணிக்க கவிதைகள் படைத்த சிறந்த கவிஞர் அவர். இலங்கையில் அவர் கவிதைகள் வெளிவராத பத்திரிகைகள் இல்லையென்று சொல்லலாம். ஏன் இந்தியாவிலும் தமிழகத்தின் பத்திரிகைகள் அவர் கவிதைகளை வெளியிட்டிருக்கின்றன. எனிய சொற்களை கவிதைகளில் பதித்து அவற்றுக்கு எழில் வடிவம் தந்தவர். வயற்புற உழவர்களின் வாய்ச்சொற்களுக்கு வண்ணக் கவிதைகள் படைத்தவர். வயற்பரப்பில் நெல் அடிக்கும் மங்கையர்கள், உரல் இடிக்கும் வாலைக்குமரிகள், அம்மியில் அரைக்கும் அமரு மங்கையர்களின் அன்றாட பேச்சுத் தமிழை அவர் கவிதைகளில் அலங்கரித்த அழகு! அப்பப்பா!இன்று நினைத்தாலும் நெஞ்சு இனிக்கின்றது. அவரோடு பழகியவர்கள் அவரை எளிதில் மறக்கமாட்டார்கள். அவர் அடக்கமும், பணிவும் அவரோடு நட்புறவு கொள்ள அனைவரையும் தூண்டும். அழகான அவர் சிரிப்பு என் கண்ணில் இன்னும் தெரிகின்றது. பாட்டெழுத நேரங்காலம் என்று காத்திராது ஒடுகின்ற பஸ்களிலும், உயர் கவிதை வடிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த அற்புதக் கவிஞர் ஸமீகங் அவர்கள். அவர் கவிதைகள் நூல் வடிவம் பெறவேண்டும் என்பது என் ஆசை. ஏன் வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத இனிய நன்பர்களில் ஒருவர் ஸமீகங்.

செ.இராசதுரை

மட்டுநகர் முன்னாள் முதல்வரும்

முன்னாள் பிரதேச அபிவிருத்தி இந்து கலாசார அமைச்சரும்

10-12-1999

இனிய நண்பர் ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி

கிழக்கிலங்கையின் முடிகுடா மன்னாக திகழ்ந்து திறமையான பேச்சுவன்மையாலும், எழுத்து வன்மையாலும், இயற்கையில் சிறந்த கவி ஆற்றலாலும் ஒருங்குசேர உவமைக்கோர் எடுத்துக் காட்டாக, திறமைசாலியாக விளங்கிய ஓர் இனிய நண்பர் தான் நாவலர் ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி அவர்கள்.

கவிஞர் திலகமான அவர்கள் இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் தமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி பட்டம் பல பெற்று கிழக்கிலங்கைக்குப் பெருமை தேடித்தந்தவர்.

திருமலை மாவட்டத்தில் குறிப்பாக கிண்ணியா, முதூர், தோப்புர் போன்ற இடங்களுக்கு அடிக்கடி விஜயம் செய்து மக்கள் விழிப்புணர்வு பெறவேண்டுமென அயராது பாடுபட்டவர். இஸ்லாமிய உணர்வுடன் நாளும் பொழுதும் சிந்தித்துச் செயலாற்றிய அன்னாருக்கு அவர் சாதனைகளை நினைவு கூரும் நால் வெளியிடுவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். இப்பெரியாருக்கும் எனக்குமுள்ள அந்தநாள் தொடர்பை என்றுமே மறக்கமுடியாது.

நினைவுகளும் அன்பர்கள், அபிமானிகள் அனைவருக்கும் நன்றியும் சலாமும் உரித்தாகட்டும்.

அல்ஹாஜ் எம்.ச.எச். முகம்மதலி

முன்னாள் முதூர் முதல்வரும், முன்னாள்
மாலைத்தீவுக்கான இலங்கைத்தாதுவரும்

01-09-1999

நாவலர் ஈழமேகம் அவர்களின்

வாழ்க்கைக் குறிப்பு

இளமை

இயற்பெயர்

தந்தை

தாய் -

பிறந்த திங்கதி -

பிறந்த ஊர் -

கல்வி

ஆரம்பக்கல்வி - சம்மாந்துறை மெதடிஸ்த மினன் பாடசாலை
(தற்போது தாறுல் உலாம் வித்தியாலயம்)

இடைநிலைக்கல்வி - அட்டாளைச்சேணை சாதனா பாடசாலை
(S.S.C வரை)

ஆசிரியர் பயிற்சி - அப்/ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை. 1945-1946

ஆசிரியராக முதல் நியமனம் - 01-02-1947

முதலாவது பாடசாலை - காத்தான்குடி அ.மு.க பாடசாலை தொடர்ந்து
01-04-1948 சம்மாந்துறை ஆண்கள் பாடசாலை

20-01-1953 சம்மாந்துறை கணிட்ட பாடசாலை

01-07-1956 மல்கம்பிட்டி அ.மு.க.பா (அதிபராக)

01-01-1962 சின்னக்கிண்ணியா அ. மு. க. பா.

01-05-1964 குச்சவெளி அ.மு.க.பா

05-07-1965 அல்லை அ. மு. க. பா.

01-02-1966 பெரிய பாலம் - முதூர் அ.மு.க.பா

01-07-1968 அல்லை அ.மு.க.பா

07-07-1970 சம்மாந்துறை தாறுல் உலாம் வித்தி.

05-05-1983 ஓய்வு பெறல்

குடும்பம் - விவாகம் 17-10-1949

மனைவி - ஸ்னத்துமூ

பிள்ளைகள் - பெள்ளியா (ஆசிரியை).

அப்துல் நஸீர் (டாக்டர்)

ஜமீல் (தபால் அதிபர்)

அப்துல் றாசிக(விற்பனைப் பிரதிநிதி)

கலை இலக்கிய ஈருயாகு

- 1) இளவுயதிலிருந்தே தமிழார்வம் மிக்கவர். அபார பேச்சுத்திறனும் இலக்கியத்தில் ஈடுபாடும் மிக்கவர். சமூகத்தில் புரையோடிக்கிடந்த மூடக்கொள்கைகள், அநீதி, அக்கிரமங்களுக்கெதிராக பேசியும் எழுதியும் வந்தார். தயாளன், புரட்சி நேசன் போன்ற புனைபெயர்களில் இவரது எழுச்சிக் கருத்துக்கள் வெளிவந்தன.
- 2) தேசிய ரீதியில் அவரது இலக்கிய ஆற்வம், கலைத்திறன், கவித்திறன், தமிழ்ப்பற்று என்பன வெளிவருவதற்குக் காரணமாக இருந்த களம் அவர் உருவாக்கிப் போவித்துவந்த சம்மாந்துறை கலைபிவிருத்திக் கழகமாகும். சமூகப்பற்றும், கலைஞர்களையும் மற்றவர்களையும் ஒன்றிணைத்து அவர் இக்கழகத்தை அமைத்தார். இக்கழகம் கலை விருத்தியையும், சமூக சீதிருத்தத்தையும் நோக்கமாகக் கொண்டது. இந்நோக்கத்துக்காக இளைஞர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சம்மாந்துறையின் முதற்கழகம் இது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கழகத்தால் 1963 இல் வெளியிடப்பட்ட அறவழிக்கீதும் சமூக சீதிருத்தக்கருத்துக்களைக் கொண்ட கவிதைத் தொகுதியாகும். அவரது நெறிப்படுத்தலில் நாடறிந்த நாவலர்களும், பாவலர்களும், கவிஞர்களும் கலைஞர்களும் உருவானார்கள். பாடசாலைகள் தோறும் பேச்சுப்போட்டி என்றும், நாடகங்கள் என்றும் கட்டுரைப்போட்டிகள் என்றும் கலைகட்டின். 'கம்பன் வீட்டுக்கட்டுத் தறியும் கவி பாடும்' என்ற வார்த்தைக்கொப்ப பாடசாலையில் பயிலும் மாணவர்களும் இளம் ஆசிரியர்களும் கவிஞர்களாகவும், பேச்சாளர்களாகவும் தமிழை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு பக்கீத்தமில் ஆசிரியர் ஊட்டிய ஞானமும், காட்டிய நெறியும் உரமாய் அமைந்தன எனில் மிகையாகாது. அவர் தம் தாயகத்தில் மட்டுமென்றி தாம் கல்விச் சேவையாற்றிய பிற ஊர்களிலும் உருவாக்கிய இலக்கியப் பரம்பரையே பிற்காலத்தில் ஈழத்து இலக்கிய வானில் பிரகாசித்தது எனலாம். கலைபிவிருத்திக் கழகத்தின் கலைபாசம் என்ற சஞ்சிகையும் அன்று அன்னாரின் நெறிப்படுத்தலில் வெளிவந்ததாகும். பாவலர் பள்ளி காரியியர், யூ. செயின், ஏ.எச்.எம்.அப்துல்லா, யூ.எம்.முஸ்தபா, எஸ்.வேலாயுதன் போன்ற கவிஞர்களும், கலைஞர்களும் பக்கீத்தமியின் பக்திமிக்க மாணவர்களாவர். பிற்காலத்தில் ஈழக்குயில் இத்ரீஸ், வீ.ஆனந்தன் போன்றோர் பற்றுமிக்க சீடர்களாக இலக்கிய மாணவர்களாக தமது ஆக்கங்களை வெளிப்படுத்தினர்.
- 3) நாடறிந்த பேச்சாளராக அவரை அடையாளப்படுத்திய சந்தர்ப்பம் 1952 இல் கொழும்பில் நடைபெற்ற அகில இலங்கை பேச்சுப்

போட்டியாகும்.இலங்கை முஸ்லிம் லீக் சென்ட், முஹர்ரம் புத்தாண்டு நினைவாக நடாத்திய இப் பேச்கூப் போட்டியில் இவர் முதலிடத்தைப் பெற்றார். கொழும்பு சாஹிறா கல்லூரி கழுர் மண்டபத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த விழாவின்போது அன்றைய அமைச்சர் எஸ். டபிள்ஷீ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்காவினால் தங்கப் பதக்கம் குடப்பெற்றார். இப்பதக்கத்தை அல்ஹாஜ் பள்ளிர் கழுர் அன்பளிப்புச் செய்திருந்தார்.

- 4) மேற்படி நிகழ்வினைப் தொடர்ந்து இறையருள் பெற்ற சிறந்த மேடைப்பேச்சாளராக, கவிஞராக, இஸ்லாமிய மார்க்கப் பிரசங்கியாக விளங்கியதால் நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும் அழைப்புக்களை ஏற்றார். சமகாலத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த விழாக்களோ, கூட்டங்களோ, மேடைகளோ ஈழமேகம் பக்கீத்தம் பியின் உரையின்றி நிறைவேறாது என்ற அளவுக்கு அவரது ஜனரஞ்சகம் உச்ச நிலையிலிருந்தது. அவரை அழையாத கிராமங்களே கிடையாது என்று கூடக் குறிப்பிடலாம். குறிப்பாக மீலாத் மேடைகள் இவரது வரவுக்காக சன சமுத்திரத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். நாவலரின் உரை நடுநிசியில் அமையினும் அதுவரை தூக்கமின்றி அபிமானிகள் கூட்டம் காத்திருக்கும். இலங்கை வாணொலியின் நற்சிந்தனைகள், இஸ்லாமியப் பேச்சுக்கள், கவியரங்குகள் என்பவற்றில் இவருக்கு முதன்மை இடம் அளிக்கப்பட்டது. இலங்கை வாணொலியில் இஸ்லாமிய நாட்சிந்தனை வழங்கிய முன்னோடி அறிஞர்களில் இவரும் ஒருவர். இவர் நிகழ்த்திய நாட்சிந்தனைகள் மீள் ஓலிபரப்புச் செய்யப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. மேடையில் ஏறி நாவை அசைத்தால் போதும். பேசுக்கள், கவிதையடிடன் கலந்து, நாட்டியல் வழக்குடன் குழந்து சிம்மக்குரலென் வெடித்து சோணாமாரியாகச் சொரிந்து கொண்டிருக்கும். அவற்றில் அறிவுக்கு விருந்திருக்கும். தேடலுக்குத் திரவியமிருக்கும். செவிக்கு நல் இதமிருக்கும். உணர்வுக்கு உயிர் ஊட்டும் உந்தல் இருக்கும். தமிழ் அன்னைக்கு அணி சேர்க்கும் அலங்காரமிருக்கும். சுவைப்பதற்கும் நல்ல நகையிருக்கும். பார்த்து ரசிப்பதற்கும் நல்ல பக்குவமிருக்கும். மனித நேயம் மலிந்திருக்கும். மொத்தத்தில் நல்ல படிப்பினையிருக்கும். இப்பண்புகளால் ஈர்க்கப்பட்ட அபிமானிகள், அறிஞர் பெருமக்கள் உரையுண்டு மகிழ அன்னாருக்கு அழைப்பு விடுத்துக் கொண்டேயிருந்தனர்.
- 5) ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து ஐம்பத்தெட்டில் மட்டுநகரில் ஒரு மீலாத் விழா. மட்டக்கள்பு வர்த்தகர் சங்கம் ஏற்பாடு செய்திருந்த இவ்விழாவுக்கு சிறுப்புச் சொற்பொழிவாற்று இறையருட்கவிமணி பேராசிரியர் கா. அப்துல் கழுர் எம். ஏ. தமிழகத்திலிருந்து அழைக்கப்பட்டிருந்தார். முற்றத்து மல்லிகையாக பக்கீத்தம்பிக்கும் அழைப்பு.

பேராசிரியரும் வாத்தியாகும் சமமாவரா? முடிவு, வாலை வாருதிக்கு முன் உமறுப்பிள்ளையின் நிலைதான். பக்கீத்தம்பியின் சொற்-பொழிவைக் கேட்டு பேராசிரியர் பிரமித்துப்போனார். இத்தகைய ஆற்றல் வாய்க்கப் பெற்ற ஒருவர் இலங்கையில் இருப்பது குறித்து அதிசயித்தார். இந்த நிகழ்வு தமிழக மீலாத் மேடைகளில் பேச இலங்கை-யிலிருந்து அறிஞரை அழைக்கும் வழமைக்குக் கால்கோ-ளாயமைந்தது. பேராசிரியர் பக்கீத்தம்பிக்குப் பகிரங்கமாகவே அழற்பு விடுத்தார்.

- 6) ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து அறுபத்தோராம் ஆண்டில் தமிழகக் கலைஞர்கள், அறிஞர்கள், அபிமானிகளின் அழைப்பை ஏற்று அறிஞர் பக்கீத்தம்பி தமிழ் நாடு பயணமானார். அங்கு சென்னை, காயல் பட்டனம், அதிராம்பட்டினம், திருச்சி, கீழக்கரை, நாகர், வேலூர், மதுரை போன்ற இடங்களில் ஏற்பாடு செய்யப்- பட்டிருந்த நூற்றுக்கணக்கான மீலாத் மேடைகளிலும், இலக்கிய மன்றங்களிலும், ஆய்வரங்குகளிலும், கவியரங்கு- களிலும் கலந்து தன் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தினார். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அறிஞர் அண்ணாத்துரையுடன் ஒரே மேடையில் பிரசன்னமானார். பக்கீத்தம்பியின் சொற்-பொழுக்கு அண்ணாவைக் கவர்ந்தது. காளமேகத்தின் சாயலில் கவிமழையும் இடையிடையே பெய்து சொற்-பொழுக்காற்றிய சிறப்பு அண்ணாவுக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. சம நாட்டிலிருந்து வருகை தந்திருக்கும் சமுமேகமே என வாயாரப் புகழ்ந்தார். இது முதற்கொண்டு பக்கீத்தம்பி சமுமேகமானார்.
- 7) தாயகம் மீண்ட அண்ணாரை அவரது இலக்கிய மாணாக்கர் பரம்பரையும் ஆசிரியர் சமூகமும் இணைந்து வரவேற்று வாழ்த்திய-தோடு பொன்னாடை போர்த்தி கெளரவித்தது. மேலும் அவரது மேடைப் பேச்சுக்கள், வாளைாலிப் பேச்சுக்கள், பத்திரிகைக் கட்டுரைகள் ஆகியவற்றைத் திரட்டி உரைமலர் எனும் நூலை கலாபிலிருத்திக்கழுகம் வெளியிட்டது.
- 8) ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து எழுபத்து மூன்றில் சம்மாந்துறை எழுத்தாளர் சங்கம் அவருக்குப்பொன்னியுமா எடுத்துப் பொன்னாடை போர்த்தி பொற்கிளி வழங்கி கெளரவித்தது.
- 9) ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து எழுபத்து ஐந்தில் இலங்கை சாகித்திய மண்டலம் அவருக்குப் பொன்னாடை போர்த்திக் கெளரவித்த தோடு புலவர் நாயகம் என விருதும் வழங்கியது.
- 10) ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து எழுபத்தெட்டு ஐனவரியில் தமிழ் நாடு காயல் பட்டனத்தில் நடை பெற்ற மூன்றாவது உலக இஸ்லாமிய தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் அறிவியற்றுறையில்

முஸ்லிம்கள் ஆற்றிய அரும்பணி என்னும் தலைப்பில் ஆய்வுக்கட்டுரை சமர்ப்பித்ததோடு கவியரங்கு நிகழ்வில் கவிமழை பொழிந்து பாராட்டைப்பெற்றார். இதற்காக தாயகம் மீண்ட அவருக்கு சம்மாந்துறை ஆசிரியர் சங்கம் கவித்துவும் பெற்ற காயல்மேகம் எனும் பட்டம் வழங்கியது.

- 11) ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து எண்பத்து மூன்றில் சம்மாந்துறைப் பொதுமக்கள் பல்வேறு கழகங்கள் ஒன்றிணைந்து அவருக்கு வைரவிழா எடுத்தது. இவ்விழாவில் அவருக்கு நாவலர் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. அறிஞர்ப் பெருமக்கள், அரசியல் தலைவர்கள், எழுத்தாளர்கள் கூடியிருந்த பேரவையில் இவ்விருதினை முன்மொழிந்தவர் புலவர்மணி ஆழ. ஷிரிபுத்தீன். வழிமொழிந்து வாழ்த்தியவர். வித்துவான் எப். ஏ.கல்ஸ். சி. நடராசா அவர்களாவார். நாவலரின் கவிதைத்தொகுதியான மழையும் துளிகளும் நாலும் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. நூல் வெளியிட்டின் முழுப்-பொறுப்பையும் சம்மாந்துறைப்பற்று ப.நோ.கி. சங்கம் ஏற்றிருந்தது.
- 12) ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து எண்பத்து இரண்டாம் ஆண்டிலிருந்து மரணிக்கும் வரை அம்பாறை மாவட்ட இலக்கியப்பேரவை உறுப்பினராக இருந்து பணியாற்றினார்.

எழுத்தாக்கங்கள்

1. உரைமலர் 1961
2. அறவழிக்கீதம் 1963.
(சம்மாந்துறைக் கவிஞர்களின் சுருக சீதிருத்தக் கவிதைகளின் தொகுப்பு)
3. மழையும் துளிகளும் 1983

சுருக சேகவையும் மனித நேயமும்

- 1) அவரது மனித நேயமிக்க நல்ல பண்புகள் எதிரியைக்கூட நானுயமடையச்செய்தன. தன்னை நொந்தவர்களைக்கூட மனித்து மனந்திறந்து பழகும் சுபாவமுடையவர். தீங்கு செய்தாரைக் கண்டிக்கும் அதேவேளை அவருடன் மனிதத்தன்மையுடன் பழகுவார். இதனால் எல்லோரும் இவர் பால் ஈர்க்கப்பட்டனர். மக்கள் மத்தியில் ஏற்படும் பினக்குகளுக்கு சமாதானத்தீர்வு பெற மக்கள் இவரை நாடி வருவார். இதன் பேராகவோ என்னவோ 1983இல் இவருக்கு சமாதான நீத்வான் (ஜே.பி) பட்டம்

- வழங்கப்பட்டது. இது கிடைக்கப்பெற்ற பின்னர் நேரம் காலம் பாராது மக்கள் இவரை நாடினர். ஊரில் சமய ரீதியான அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டு பெரும் பிளவு ஏற்படவிருந்த ஒரு குழந்தையில் இவரது அயராத உழைப்பினால் அது தவிர்க்கப்பட்டு அனைவரும் சமாதானமாணர்கள் எஸ்பு குறிப்பிடத்தக்கது. இனங்களிடையே நல்லுறவு பேணுவதற்கும் இவர் முன்னின்றார். தமிழ் அறிஞர் என்ற வகையில் இந்துக்களும் இவரை மதித்தனர். அவர்களின் விழாக்களிலும் இவர் பங்கு கொண்டு இலக்கிய மணம் வீசினார்.
- 2) அரசியலில் தமக்கென ஒரு கோட்பாட்டைக் கொண்டிருந்த போதிலும் அதில் தீவிர ஈடுபாடு காட்டாதவாறு மனிதனேயம் அவரை ஆட்கொண்டிருந்தது. எனினும் அரசியல்வாதிகள் தமக்கு ஆதரவு தேடும் மேடைகளில் ஈழமேகத்தைப் பயன்படுத் துவதில் கண்ணும் கருத்துமாயிருந்தனர். ஒரே நாளில் இரு எதிரணி மேடைகளில் தரிசனம் தந்து தனது ஜனரஞ்சகப் பேச்சால் மக்களைக் கவர்ந்தார். குறிப்பிட்ட ஒரு கட்சிக்கெனத் தன் ஆற்றலை முடக்காத ஓர் அதிசயப் பிறவியாக அவர் விளங்கினார். அழைப்பை கெளரவிக்கும் அரிய மனித நேய நந்பண்பு அவரிடம் மேலோங்கியிருந்தது. இதனை உணராத அவரது அபிமான மாணவர்களே எதிரணி மேடைகளிலிருந்து தனிப்பட்ட முறையில் அவரைத்தூஷித்ததுமண்டு. கள்ளங்கபடமில்லாத வெள்ளை உள்ளம் கொண்ட அன்னார் சில சந்தர்ப்பங்களில் அரசியல் வாதிகளின் துண்புறுத்தல்களுக்கு உள்ளானதுமண்டு. சொந்த ஊரிலிருந்து முதூர் பகுதிக்கு இடமாற்றமும் முதூரிலேயே பல இடமாற்றங்களும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டன. அவர்களின் அரசியல் மணக்க கறிவேப்பிலையாகத் தம்மை அர்ப்பணித்த கவிஞருக்கு அது உப்பாகக் கூடப் பயன்படவில்லை. இக்கசப்பான் அனுபவங்களின் போதுகூட அவரது மனிதனேயப்பண்களே மேலோங்கியிருந்தது. மட்டு நகர் முன்னாள் முதல்வர் திரு.செ. இராசதுரையுடன் கொண்டிருந்த தொட்டு அரசியலுக்கு அப்பாலானதாக இருந்தது. இலக்கியத்தொட்டு அவர்களைப் பிணைத்திருந்தது. அண்ணன்தமிய உறவு அவர்களிடம் காணப்பட்டது. தான் அமைச்சராக இருந்த போதிலும் அடிக்கடி அழைப்பு விடுத்து அரவணைத்தார். தமது மொழி இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிக்கலன்-துரையாடினார். இது போன்ற நெருங்கிய உறவு முன்னாள் முதூர் முதல்வர் ஜனாப் எம்.ஈ.எஸ்.முஹம்மது அலியுடனும் இருந்தது. இவ்வறவுகள் அரசியலுக்கு அப்பாற் பட்டவையாக விளங்கின.
- 3) இலக்கியப்பணிகளுடன் சமயப்பணிகளிலும் பங்கு கொண்டார் ஈழமேகம். 1973 இல் உருவான சம்மாந்துறை தப்லீகுல் இஸ்லாம் அரபுக் கல்லூரியின் நீர்வாகப் பேரவையில் ஆரம்ப உறுப்பினராக இருந்து இறுதி வரை அதன் அபிவிருத்திக்காக உழைத்தார்.

- 4) மாணவர் மத்தியில் பேச்சாற்றலை வளர்க்கும் வகையில் பேச்சுக்களை எழுதியும் நெறிப்படுத்தியும் வந்ததோடு கவிதை எழுதும் ஆர்வமுடைய மாணவர்க்கு வழிகாட்டியாகவிருந்து உதவினார். மேலும் இளங்கவிஞர்களின் கவிதைகள் பத்திரிகையில் வெளிவர அறிமுகமும் செய்தார்.
- 5) ஒய்வு பெற்ற பின் கல்முனை அல்ஹாமியா அரபுக்கலாசாலையின் போதனாசிரியராக இருந்து தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களைக் கற்பித்து வந்ததோடு மாணவர் ஒழுக்க மேம்பாட்டுக்கும் பணிபுரிந்தார்.

பிரமுகர்கள் தொடர்பு

தனது சொல்லாற்றல், எழுத்தாற்றல், இனிமையான சுபாவம் என்பவற்றினால் கவரப்பட்ட பலர் ஈழமேகத்தின் அபிமானிகளாகவும் நண்பர்களாகவும், அன்பர்களாகவும் ஆணர்கள். இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் தொடர்பு வைத்திருந்தனர். தமிழகத்திலும் பலர் நண்பர்களானார்கள். இவர்களைப் பலவாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. தமிழ்அறிஞர்கள்
2. அரசியல் பிரமுகர்கள்
3. எழுத்தாளர்கள்
4. இலக்கிய ஆளுவர்கள்
5. இல்லாமிய மார்க்க அறிஞர்கள் ஆகியோர்

தமிழகத்தில் அறிஞர் அண்ணாத்துறை முதற்கொண்டு பேராசிரியர் கா. அப்துல் கழூர், பேராசிரியர் ஆ.கா.அ.அப்துல்ஸெல்து, மெளலவி எம். அப்துல் வஹாப், திருச்சி குலாம் றகுல், அல்ஹாபில் செய்யது அகமது, காயல் மெளலவி முகம்மது ஹஸன், பேராசிரியர் சி.நெய்னார் முஹம்மது போன்றவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் முன்னாள் மட்டுநகர் முதல்வர் திரு.செல்லையா இராசதுறை அவர் அரசியலில் பிரவேசிப் பதற்கு முன்பிருந்தே மேடைப் பேச்சுக்களால் நாவலருடன் பிணைப் புற்றிருந்தார். இந்த உறவு அவர் பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சராக இருந்த போது மிக நெருக்கமாக இருந்தது. 4-8-81 இல் அமைச்சர் ஈழமேகத்துக்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தில் இந்த உறவை உறுதிப் படுத்தியிருந்தார். ஏத்தனையோ ஆண்டுகள் என்னாங்களால் இலட்சியக் கணவுகளால், கவிதை உணர்வுகளால் நாம் பிணைக்கப்பட்டிருந்தோம்.

இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல இந்தப் பின்னப்பு' குறிப்பிடத்தக்க மற்றுமோர் பிரமுகர் முதுரீன் முன்னாள் முதல்வர் ஜனாப் எம்.ச.எச். முஹம்மதலி இவர்களிடையே இருந்த பின்னப்பு, மனிதாயிமானம், சகோதர பாசம் 'எனக்கு ஆலோசகராகவும் அனுதாயியாகவும் இருந்து பல உதவிகள் புரிந்த பெருமகன்' என அவரது அனுதாபக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஈழமேகத்தின் பன்முகப் பண்புகளால் ஸ்ரக்கப்பட்டதன் பேரில் நெருங்கிய தொடர்புகள் வைத்திருந்த பிரமுகர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அறிஞர்கள் ஏராளமானவர்கள். அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் பின்வருவோராவர். முன்னாள் அமைச்சர் கெளரவ் எம்.ஏ.அப்துல் மஜீது, முன்னாள் அமைச்சர் கெளரவ் எம்.எம். முஸ்தபா, முன்னாள் அமைச்சர் கெளரவ ஏ.ஆர். மன்குர் முன்னாள் பாரானூமன்ற உறுப்பினர் கேட்முதலியார் எம்.எஸ். காரியப்பர், முன்னாள் பாரானூமன்ற உறுப்பினர் எம்.ஏ.எம். ஜலால்தீன், அமைச்சர் கெளரவ் எம்.எச்.எம்.அஷ்ரப், மர்ஹூம் எம்.எம். அப்துல் காதர் (நீதிபதி), மர்ஹூம் எம்.ஏ.எம். ஹைசென் (மாவட்ட நீதிபதி), ஜனாப் அலாவுதீன் (நீதவான்), ஜனாப் ஓ.எல்.எம். இஸ்மாயில் (சட்டத்தரணி), புலவர்மணி பெரியதம்பிபிள்ளை, புலவர்மணி ஆ.மு. ஷரிபுத்தீன், கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பை, பேராசிரியர் எம்.எம்.உவைஸ், பண்டிதர் வி.சி. கந்தையா, வித்துவான் எப்.எக்ஸ்.சி. நடராசா, இளம்பிறை றஹ்மான், அண்ணல் சாலிஹு, கவிஞர் நீலாவணன், அ.ஸ. அப்துஸ் ஸமது, மருதூர்க்கொத்தன், திருவாளர் ஆர். சிவகுரு நாதன், திருவாளர் எஸ்.டி. சிவநாயகம், கவிஞர் அன்பு முகையதீன், பித்தன் ஷா, பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன், மெளலிவி சலாஹுத்தீன், மெளலிவி ஏ.எம். மகுத் ஆலிம், தோப்பூர் அப்துர் றஹ்மான் மெளலிவி, அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல், ஹாஜி உஸ்மான் சாஹிபு, கவிஞர் ஏ. இக்பால், கவிஞர் பாண்டியூரன், கவிஞர் பஸீல் காரியப்பர் கலாநிதி நு.மான், கவிஞர் யுவன் மருதூர் வாணன் போன்றோர் ஆவர். கவிஞர் ஈழமேகத்தின் கவிதை ஆற்றலால் வழிகாட்டலால் வளர்ந்த எத்தனையோ இளங்கவிஞர்களும் இலக்கியவாதிகளும், பத்திரிகையாளர்களும் அபிமானத்தோடு இன்னும் தமது குருவை நினைவு கூருகின்றனர்.

நாவலர் ஈழமேகம் இறையடி எப்தியபோது வெளிவந்த இரங்கற்பிரசரங்களும் அனுதாபச் செய்திகளும் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த ஏராளமான செய்திகளும், கவிதைகளும், கட்டுரைகளும் நிகழ்வுற்ற இரங்கற்கூட்டங்களும் எண்ணில் அடங்காதன. இவை நாவலரின் அபிமானிகள், ஆர்வலர்கள் இலங்கையின் மூலமுடுக் கெல்லாம் இருந்துள்ளனர் என்பதையே எடுத்துக்காட்டியது. தனியொரு மகனுக்கு கிடைத்த இந்த அனாவு அனுதாபமும் அபிமானமும் உண்மையில் அவர் சம்பாதித்த மனித நேயத்தின் பரிமாணத்தையே காட்டியது. இங்கே துயில்கின்ற வசந்தத்தை தரிசித்தோம்!

ஆன்மீகத்துறை:

ஒரு பேச்சாளராகப் பிரபல்யம் பெற்ற காலத்திலிருந்து அவா மக்கள் மத்தியில் சமயச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தும் வழக்கத்தையும் கொண்டிருந்தார். தாம் செல்லும் வெளிப்பாகளிலும்கூட பள்ளிவாசலில் தொழுகையைத் தொடர்ந்து இல்லாமிய வாழ்க்கை முறைபற்றி மக்கள் மத்தியில் சிந்தையையும் செவியையும் கவரும் வித்தில் எடுத்துக் கூறுவார். சமூகத்தில் காணப்பட்ட தீஞுக்கு மாற்றமான நடத்தைகள் குறித்து கண்டித்தும் வந்தார். அந்திம காலங்களில் தமது ஓய்வு நேரத்தை புனிதை குர்ஆனைப் பாராயனம் பண்ணுவதிலேயே கழித்தார். தாம் செல்லுமிடமெல்லாம் குர்ஆனைச் சுமந்து செல்வார். மரணம் எய்தும்போது இவர் 10 ஜாஸுக்களை மனனம் செய்திருந்த செய்தி மரணத்தின் பின்னரேயே மனனத்தைச் சரிபார்த்த ஹாபிஸ் ஒருவரால் வெளியிடப்பட்டது. அவரது நடை உடை பாவனை அத்தனையும் இல்லாமிய ஆசாரப்படியே அமைந்திருந்தன.

இறையை எய்தல்

நீண்ட காலமாக இரத்த அழுத்த நோயால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தார். மேடைப்பிரசங்கங்களை குறைத்துக்கொள்ளுமாறு வைத்திய ஆலோ சனை இருந்தும் மீலாத் காலங்களில் தம்மை அறியாமலேயே ஓர் உந்தல் அவரை மேடைகளுக்கு அழைத்துச் சென்றது. 17-03-85ம் நாள் திங்கட்கிழமை காலை தனது வீட்டிலிருந்து மகளிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு பதுளை பயணமானார். அங்கு படல்கும்பறை வைத்தியசாலையில் வைத்தியராக பணி புரிந்த தன் மகன் டாக்டர் நஸீரையும் அங்கு தங்கியிருந்த தன் மனைவியையும் பார்த்துவரவே அவர் புறப்பட்டார். அன்று மாலை வைத்தியசாலை விடுதியை அடைந்த சில கணப்பொழுதில் அவர் இறையை சேர்ந்தார். நல்லடக்கம் மறுநாள் மாலை சம்மாந்துறை கைர் பள்ளிவாசல் மையவாழியில் நிகழ்ந்தது. ஆயிக்கணக்கான மக்கள் ஜனாஸா நல்லடக்கத்தில் கலந்து அவரது ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்காக பிரார்த்தனை புரிந்தனர்.

பேரிழப்பு

சமகால இலங்கை எழுத்தாளர், கவிஞர், பேச்சாளர் மத்தியில் தனித்துவமாக பிரகாசித்த ஒரு கலைஞர், அறிஞர், மனிதப்புனிதராக வாழ்ந்த ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பியின் மறைவு புதிய தலைமுறைக்கு ஏற்பட்ட பேரிழப்பாகும். சமகாலத்தில் துடிப்புள்ள இளைஞர் மக்கியில் இலக்கிய ஆர்வத்தை ஊட்டி இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய

ஒரு தந்தையாக, சகோதரனாக, நண்பனாக, நல்லாசானாக, நல்ல மனிதராக நாவலர் விளங்கினார்.

சவடுகள்

ஸழேமேகம் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தாலும் அவர் இன்னும் மக்கள் மனங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். நீங்காத நினைவுகளாக பல சவடுகளை அவர் விட்டுச்சென்றுள்ளார். அவை,

❖ எழுத்தில் வடித்துள்ள முன்று நூல்கள்

❖ வாணைலி உரைப்பதிவுகள்

❖ பத்திரிகை ஆக்கங்கள்

தவிர, அவரது பேச்சுப்பாணி இன்றும் மக்களால் பின்பற்றப் படுகின்றன. சீறாச்செய்யினைத்தழுவிய அவையடக்கப்பாடல் அவருக்கே உரிய தனித்துவமாகும். கவிதையும் பாடலும் உரையும் கலந்த நடை, நாடக பாணியில் அமைந்த பேச்சு நடை என்பன அவரை எம்மனக்கண் முன்னே கொண்டு வந்து நிறுத்துகின்றன. மீலாத் மேடைகளில் மெய் சிலிர்க்க வைக்கும் அவரது உரையும் வயிறு குலுங்க சிரிக்க வைக்கும் நகைத்துணுக்குகளும் மறக்கொண்டதைவ. குறிப்பாக இராக்காலங்களில் அவர்பயன்படுத்தும் தொடர் 'மாதமோ சித்திரை, நேரமோ பத்தரை நீங்களோ நித்திரை.....' இன்றும் பாமரர் வாயிலும் பயின்று கொண்டிருக்கின்றது.

**அறிஞர் அண்ணாவினால் ஆரத் தழுவி
பொன்னாடையும், புகழாரமும் சூட்டப்பட்ட,
எனது இனிய நண்பர் “ஸமேகம்”**

- ஹாஜி உஸ்மான் சாஹிப்

பாடல் பெற்ற திருத்தலத்தைக் கொண்டிலங்கும் திருகோணமலையிலே 1960 காலில் மீலாத் விழாக்கள் இலக்கியச் சந்திப்புகள், இனிய தமிழ் விழாக்கள், நூல் வெளியீட்டு வைபவங்கள் என்றால் அங்கே ஸமேகத்தின் இடியோசை தப்பாமல் ஒலிக்கும்.

ஆம்! அந்தக்காலம் ஸமேகம் பக்கீரத்தம்பி அவர்கள் திருகோணமலைப் பகுதியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலம். திருமலை நகரிலிருந்து பல மைல்களுக்கப்பாலுள்ள கிண்ணியாவில் அவர் ஆசிரிய சேவையில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், அங்காவட்டம் முழுவதும் அவர் புகழ் கொடிக்டிப்பறந்த வேளை அது.

நான் திருகோணமலை இந்துக்கல்லூராயில் படிப்பை முடித்துவிட்டு உயர் கல்வி பெற முயன்றுகொண்டிருந்த காலை. தமிழ் நாட்டில் அறிஞர் அண்ணா ஏற்படுத்திய எழுச்சிக்குரல் கேட்டு அதன் காரணமாக தி.மு.க.வில் இணைந்து எழுத்து, பேச்சுக்-கலைகளில் நான் ஆர்வம் காட்டிவந்த நேரம் அது.

அவ்வாறான கட்டத்தில் சிம்மக்குரலில் அல்லது வெண்கலக்குரலில் இடியோசை போன்று நாதமெழுப்பிடும் நம்மவர், நல்லவர் எம்மவர் ஸமேகத்தின் தொடர்பு கிடைத்தால் எப்படியிருக்கும்?

இவ்வாறுதான் இனியவர் ஸமேகத்திற்கும் எனக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அப்பறும் எந்த மனிதரை நான் மதித்துப் போற்றி வந்தேனோ, அம்மனிதராகிய சி.என்.அண்ணாத்துரை, எனது இனிய நண்பருக்கு பொன்னாடை போர்த்தி, ஸமேகம் எனப்பட்டம் சூட்டியபோது நான் பெரிதும் புளகாங்கிதம் அடைந்தேன்.

ஏன் இந்த நாடே பெருமைப்பட்டது!. மீலாத் விழாக்களிலும், விசேட கூட்டங்களிலும், மகாநாடுகளிலும் பிரதம உரை நிகழ்த்த பேச்சாளர்களை, இந்தியாவிலிருந்து இரக்குமதி செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் நாம். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையில், இந்த இலங்கைத் திருநாட்டிலிருந்து, இந்திய நாடின்கு வரவழைக்கப்பட்டு, அங்கே பேற்றினாருவரால் பாராட்டிப் பட்டம் சூட்டப்பட்டதென்றால், நாம் மட்டுமல்ல நமது நாடே பெருமைப்படுவதில் ஆச்சரியமில்லை!. அதிலும் அப்பெருமகன் எமது மண்ணின் மைந்தன் என்கிற போது எக்கெல்லாம் இறும்புதெய்துகிறதல்லவா?

காலங்கள் உருண்டோடின, பின்னொரு சமயத்தில் நான் எனது பிறந்தகமான கல்முனையில் நிரந்தரமாகக் காலுங்கிய போது, சம்மாந்துறையிலிருந்து கல்முனைக்கு அவர் வரும்போதெல்லாம், என்னுடைய அலுவலகத்திற்கு வந்து, அளவளாவிச்செல்வது அவர் வழக்கமாக இருந்து வந்தது.

அதுமட்டுமல்லாமல் திருகோணமலையிலிருக்கும் காலத்தில் எனது அப்பாமார்களான மாந்திரங்கள், சம்மாந்துறை டாக்டர் மீராஸெல்வனவை, யாசீன் வாவா வட்டவிதானை ஆகியோரது சுகதுக்கங்களை, இவர்மூலம் நான் அடிக்கடி அறிந்து கொள்ளவும், என்னுடைய சுகதுக்கங்களை அடிக்கடி அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளவும் இவர் ஓர் இணைப்புப் பாலமாக விளங்கினார்.

தி.மு.க. விற்கு முழுக்குப் போட்டு விட்டு, நான் ஜமாஅத்தே இஸ்லாமியில் இணைந்து, த.வாப்பனி புரிந்தகாலை என்னுடைய தலைமையில் அவரும்,அவருடைய தலைமையில் நானுமாகச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்திய நிகழ்வுகள் பலவுள்.

1974ம் ஆண்டு என நினைக்கிறேன். அப்போதைய அரசாங்கம், ஹஜ்ஜாக்குச் செல்லும் யாத்திரிகர்களுக்குக் கட்டுப்பாடு விதித்தபோது அதனை எதிர்த்து ஆர்ப்பாட்டமும் பொதுக்கூட்டமும் கல்முனை பழைய பேருந்து நிலையத்தில் நடைபெற்றன. அக்கூட்டத்திற்கு நான் தலைமை தாங்க, நண்பர் சமுமேகம் அவர்கள் இடியோசையாம் தன்னுடைய வெண்கலக்குரலில் முழக்கமிட்டார். அந்த ஒசையின் அலைகளானவை, இன்னும் என் செவிகளில் ரீங்காரர் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. (அதன் பின்னர் சிறிது காலத்திற்குள்ளாக, அல்லாஹ்தஆலா எமதுநாட்டு நிலைமையை மாற்றி, வசதி படைத்த அனைவரும் தங்கு தடையின்றி ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றும் சூழலை ஏற்படுத்தினான். அல்லாஹ்துல்லாஹ்)

1979 என்று கருதுகின்றேன், சம்மாந்துறை மகளிர் வித்தியால-யத்தில், தோழர் 'சமுமேகம் தலைமையில் நான் பேசினேன். அப்போது என்னை அவர் அறிமுகம் செய்த பாங்கு ஒரு தனி அலாத்தியானதாய் அமைந்திருந்தது.

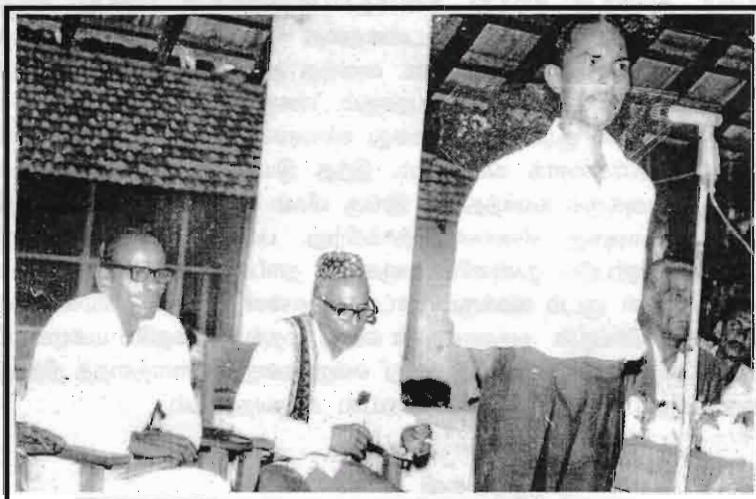
நான் (இந்திய) தி.மு.க. விலிருந்து பின்னர் இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் லீக் தொண்டனாக விளங்கிய வரலாற்றினை விபரித்து அதன் பிற்பாடு, இலங்கை ஜமாஅத்தே இஸ்லாமியில் இணைந்து ஆற்றிவரும் பணிகளையிட்டும், ஈரான் இஸ்லாமியப் புரட்சிக்கு அளித்துவரும் பங்களிப்பினையிட்டும் அவர் சிலாகித்துக் கூறினார். உலக நாடுகளில் உருவாகவரும் இஸ்லாமியப் புரட்சிகள்' என்னும் மகுடத்தில் நான் உரையாற்றினேன். அதன் இறுதியில் அவர் விதந்துறைத்தார்.

இநு உங்கள் நால்
கந்தமாக வைத்திருக்கவும்

’கல்லாவில் அமர்ந்து கட்டுக்கட்டாய்க் காக என்னிடும் எமது தோழர், அதனாடே இவ்வயர் பணியிலும் காலத்தைச் செலவிட்டுவருவது எனதுள்ளத்தையும் உசப்புகிறது. போற்றுகிறேன்! புகழுகிறேன்!! புழகாங்கிதம் அடைகிறேன்!!!’ என்றார்.

ஆம்! அப்படிக் கட்டுக் கட்டாய் என் னும் பணம் என்னுடையதல்லாதிருந்தபோதிலும், அவ்வாறே இன்றுவரை நான் என்னிக்கொண்டேயிருக்கிறேன். எனது தேவைகளும் பூர்த்தியாகிக் கொண்டே வருகின்றன. அவர் சொல் நிலைத்து நின்றே நிலவுகிறது. மர்ஹாம் ஈழமேகம் பக்கீத்தம்பி அவர்கள் ஆன்மீகம், இலக்கியம், எழுத்து, பேச்சு முதலான துறைகளில் அடைந்திட்ட பாண்டித்தியத்தை இப்பிரதேசத்தில் இன்னொருவர் பெறுவர் என்பது அரிது.

அன்னாரின் ஆன்மீக ஈடுற்றுத்திற்கு அல்லாஹ் அருள் பாலிப்பானாக!!!

காயல்மேகம் பாராட்டுவிழாவின் போது சம்மாந்துறை ஆசிரியர் சங்க சார்பில் ஒதுபர் எம்.எல்.அலியார் வாழ்க்கீரார்.

ஸமேகத்தின் மழையும் குளிகளும்

- கவிச்சுடர் அன்பு முகையத்தீர்

ஸமேகம் எம். ஜி. எல். பக்கீரத்தம்பி அவர்கள் மறைந்து பதினெண்ணால் வருடங்கள் நகர்ந்து விட்டன. அவரோடு உண்டு உறங்கிய நினைவுகளும், ஒரே மேடையில் அமர்ந்திருந்து உரையாற்றிய சம்பவங்களும், கவிதை எழுதி அதை படித்துக்காட்டி மகிழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளும் இன்னும் நெஞ்சைவிட்டு நீங்க மறுக்கின்றன.

ஒரு காலத்தில் பேச்சலகில் அவர் விடிவெள்ளியாக விளங்கினார். அவரது பேச்சைக் கேட்பதற்கென்றே ஒரு கூட்டம் திராஞ்ம்.

அவர் தனக்கென ஒரு தனி பாணியை வைத்துக்கொண்டு மேடைகளில் முழங்கினார். பேச்சலகில் சிறந்து விளங்கினார். எமது பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் பேச்சுக்கலைக்கு அழகும் மெருகும் ஊட்டி அக்கலையை முன்னெடுத்துச் சென்ற தளபதியாக ஸமேகத்தை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

நீண்ட காலமாக ஒரு பேச்சாளராக பிரபலமான பக்கீரத் தம்பி அவர்கள் ஈழத்து கவிதைச்சோலைக்குள் பறந்து வந்து பாடத்தொடங்கினார். அவர் உள்ளத்தை நெகிழிச்செய்து உள்ளச்சி களைத் தட்டிவிட்டு அவ்வா பாட வைத்த அந்த சம்பவம் பற்றி இவர் கூறுவது எமது கவனத்துக்குரியதாகும். 'எனது ஊர் இயற்கை யாகவே மருதநிலத்தால் சூழப்பட்டது. எனது ஊரைச்சுற்றி எப்போ துமே பசிய வயல் வெளிகளைக் காணலாம். இந்த இயற்கை வனப்பு என்னை எந்த அளவுக்குக் கவர்ந்ததோ இங்கு வீசும் வெங்கானக் கோடையும் அந்த அளவுக்கு என்னைத் தாக்கிறது. பயங்கரமான கோடையும் அதனால் ஏற்படும் தண்ணீப் பஞ்சமும் தாய்க்குலம் தண்ணீருக்காக கண்ணீருடன் குடம் சுமக்கும் காட்சியும் என்னிதயத்தில் எரிமலையை வெடிக்கச் செய்தன. அதனால்தான் எனது முதல் கவிதையே மழைவளம் வேண்டும் அல்லாஹ் எனப்பிறந்தது' என்று தனது உள்ளத்தைத் திறந்து காட்டுகிறார். பாரதியின் வார்த்தையில் கூறுவதானால்,

'ஆடுதல் பாடுதல்
சித்திரம்-கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளாம்
சடுபட் டென்றும்
நடப்பவர்-பிறர்
என நிலை கண்டு துள்ளுவார்'

என்பதற்கேற்ப, சமூகத்தின் ஈன் நிலை கண்டும், இழிநிலை பொறுக்காதும் கொதித்தெழுந்து கவிமழை பொழிந்தவர்தான் ஈழமேகம்.

ஆரம்பமுதலே இவர் மேதிய கவிதைகளில் ஒருவித உணர்ச்சியும், தாகமும், வேகமும் இருப்பதை அவதானிக்கலாம். பழகுவதற்கு மிக இனியவராக பக்கீர்தம்பி இருந்த போதிலும் அவர் எழுத்தும் பேச்சும் ஈட்டி போலவே இருக்கும். மழையின்றி மக்கள் படும் அவை நிலை கண்டே இவர் கவி ஊற்று திறந்தது என்கிறார். இந்தக் கோடையின் கொடிய ஆட்சியைக் கூறவந்த ஈழமேகம்,

'நாடு நரம்பு தளர்ந்து உலர்ந்திட
நாவவரன் மேமிழ் நீருமே வற்றிட
ஆறிடுமேடு அலைக் லோப்ந்திட
ஆவி துடித்துயிர் ஆஸாய்ப்பறந்திட
கத்தரி கொச்சிப் பயிர்களும் செத்திட
காய்கறித் தோட்டமும் காய்ந்து வரண்டிட
கோட்டு கானகம் கூட வரண்டிட
கோடைவரட்சி கொடுமை மிகைத்ததே'

இப்படிக்கோடையின் அகோரத்தன்மையை அடுக்கிக்கொண்டே போகிறார். ஈழமேகம் தனது முதற்கவிதையிலேயே கோடைகாலக் கொடுமையைக் கூறுவதுடன் நிறுத்திக்கொள்ளாது மழை பெய்யாத தற்குக் காரணம் அறநெறி பொய்த்ததோ? ஏழைகளுக்குச் செய்யும் கொடுமைதான் இதற்குக் காரணமோ? என்று கேட்பதும் அருமையாக அமைந்திருக்கிறது. ஈழமேகத்தின் முதற் கவிதைக்குள்ளேயே ஓர் ஆற்றல் மிக்க உணர்ச்சிக்கவிஞான் மறைந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

�ழமேகம் நிறையைக் கவிதைகளும், கட்டுரைகளும் எழுதியிருக்கிறார். 1961ம் ஆண்டு அவரது வாணைவி சொந்த பொழிவுகளையும், பத்திரிகைகளில் வெளிவிந்த சில கட்டுரைகளையும் தொகுத்து உறை மலர் என்ற நால் வெளிவிந்தது. 1983ம் ஆண்டு அவரது நாற்பது கவிதைகளை மட்டும் கொண்டதாக மழையும் துளிகளும் கிடைத்திருக்கிறது. ஈழமேகத்தை உரைத்துப் பார்ப்பதற்கும் மதியிலே செய்வதற்கும் எமக்குக் கிடைத்துள்ள ஆவணம் இவை இரண்டும்தான். இதுவரை வெளியிடப்படாத அவரது கட்டுரைகளும் கவிதைகளும் நால்வடிவம் பெறுமாய் இருந்தால் எமது மண்ணில் மக்ததான் கவிஞர் வாழ்ந்து மறைந்தான் என்பதை இளம் தலை முறையினர் மனங்கொள்ளத்தக்கதாக இருக்கும்.

'மழையும் துளிகளும்' என்ற கவிதைத்தொகுதியில் உள்ள பெரும்பாலான கவிதைகள் சமயக்கருத்துக்களையும், சமூக சீர்

திருத்தக் கருத்துக்களையும் கருவாகக்கொண்டே உருவாக்கப் பட்டுள்ளன. காதல் எந்தக்கவிஞ்ஞனையும் விட்டுவைக்கவில்லை. ஈழமேகமும் அதனால் ஈர்க்கப்பட்டிருக்கிறார் என்பதை இடையிடையே பார்க்க முடிகிறது.

கவிஞர் சமய வரம்புக்குள் தனது வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டவர். தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சமய சமூக கட்டுப்பாட்டை மீறாது அக்கருத்துகளுக்கு புது விடவும் கொடுத்து கவிதை பொழிந்த போதிலும், தன்னை ஒரு மனிதாபிமானக் கவிஞராக காட்டத் தவறவில்லை. தனக்கு அப்பால் உள்ள மக்களுக்காக இரக்கப்பட்டு நிற்பதையும், அவர்களுக்காக குரல் கொடுப்பதையும் அவர் கவிதைக்குள் காணலாம். இத்தொகுதியில் உள்ள 'தேனிரும் செங்குருதியும்' என்ற கவிதையை இதற்கு உதாரணமாகக் காட்டலாம். மலைநாட்டில் வாழும் தொட்டத் தொழிலாளர் இன்றும் உரிமையற்று இன்னல் படுகிறார்கள். அவர்களுக்காக இரக்கப்படுவர் எமக்குள் மிகக்குறைவு. கவிஞர் ஈழமேகம், அவர்கள் அனுபவிக்கும் அவஸ நிலையை எடுத்துக் கூறியதோடு மட்டும் நின்றுவிடாது, அவர்களுக்காக இரக்கப்படுவோர் இல்லையா? என்று கேட்பது அந்த அப்பாவி மக்கள் மேல் எமக்கும் அனுதாபம் பிறக்கும்படி செய்து விடுகிறார்.

'கொட்டு மழை உந்தனுக்கு பன்றீராமோ

குளிர்காற்றும் கொடுவெயிலு முன்னெச் சுட்டு
சட்டியினிற் புழுவாக நீ துடிக்க

தமிழன்னை யுனைப் பார்த்துக்கண்ணீர் சிந்த
வட்டவளை நூவரெலியா அட்டன் மாதும்

வாய்விட்டு உன்னிலையை யெடுத்துக் கூறும்
பட்டியலே நாடறிந்த கதையென்றாலும்
பரிதாபப் படுவோர்கள் உனக்காரப்பா!

மனிதன் எவ்வளவுதான் முன்னேறிவிட்டாலும் அவன் மனத்திலே மாற்றும் ஏற்படாதவரை, அவனுடைய இழிகுணங்களை விட்டு விடுதலை பெறாதவரை எவ்வித நன்மையும் ஏற்படப் போவதில்லை. என்பதில் ஈழமேகம் நம்பிக்கையை வைத்திருந்தார். ஓர் அமைதியான, எப்போதும் மக்கள் சந்தோஷமாக, சமாதானமாக வாழும் உலகையே அவர் கனவு கண்டார். மதி கெட்டு, மானங்கெட்டு, வெட்கம் கெட்டு வாழும் உலகை அவர் வெறுத்தார். போரிடும் உலகத்தை வெட்டிச்சாய்க்க அவர் விரும்பினார். புதியதோர் உலகத்தை காண்பதற்கு ஆசைப்பட்டார்.

'மதிகெட்டு உடல் கெட்டு மானங்கெட்டு
 மனிதனே மிருகமாய் மாறிக்கெட்டு
 விதிகெட்டும் வினைகெட்டு வேஷம்கெட்டு
 விண்ணார்ந்த புகழ்கெட்டு வெட்கம்கெட்டு
 கதிகெட்டு நீதிகெட்டுக் கவலைகெட்டு
 கண்கெட்டு அலைகின்றார் புத்திகெட்டு
 பதிகெட்ட குடியினாற் பண்பே கெட்ட
 பாவங்கள் மாறுமோ உலகை விட்டு'

ஒரு காலத்தில் சமூமேகம் பேசாத மீலாத் மேடைகள் இருந்ததே இல்லை. அவர் பேசாத மீலாத் மேடைகள் சோபை இழந்து காட்சி தரும். தமிழகத்தில் நடந்த மீலாத் மேடைகளிலும் அவர் பேச்சால் பல அறிஞர்கள் கவரப்பட்டார்கள். மீலாத் விழாக்களின் பேரால் நடக்கின்ற அனாச்சாரங்களைக்கண்டு அவர் உள்ளாம் குழுவி யது. வெடிகுண்டாக அவர் கவிதை வீசப்பட்டது.

'ஆடறுப்பார் ஒரு கூட்டம் போத்தல் கஞ்சா
 அபின்கரைப்பு சாராயம் பிரண்டி கள்ளு
 ஏற்றியாப் பேச்சாளர்களுக் குணவுமட்டும்
 எழுச்சியோடு உபசாரம் பிரமாதந்தான்
 வாடகைக்காய் வந்த பேச்சாளரெல்லாம்
 வழியனுப்பி விட்ட பின்னர் மேடைகட்டி
 நாடகம் கூத்தோடு கும்மாளம் போட்டு
 நடிப்பதுதான் மீலாது நிவிழாவா?'

இத்தொகுதியில் உள்ள கவிதைகளைப்பற்றி வேறொரு பார்வையில் நிறையச் சொல்லலாம். ஆனால் கவிதைத் தொகுதியின் தலைவாசலில் நின்று அன்பாக அவர் சொல்லும் வார்த்தைகளுக்கு நாம் காது கொடுக்க வேண்டியுள்ளது.

'எழுத்தாளன் மனச்சாட்சியின் குரல்' என்று யாரோ ஓர் அறிஞன் சொன்னதுபோல் நான் கண்டவற்றை, எனது இதயத்தை நெருடிய வற்றை, என் மனச்சாட்சிக்கு சவாலாக நின்ற சங்கதிகளை உங்கள் உணர்ச்சிக்கு தர என்னினேன். இதில் வெற்றி தோல்வியின் முக்கியத்துவத்தை விட எனது உணர்ச்சியை, அந்த உணர்ச்சியால் எழுந்த தார்மீக ஆவேசத்தை வாசகர்கள் புரிந்து கொள்ள முனைவதையே எனது அங்கலாய்ப்பாய்க் கொண்டுள்ளேன்.'

இதை வைத்துக்கொண்டு கவிஞரின் கவிதைத்தொகுதியை இன்னுமொரு முறை நோக்கினால் சமூமேகம் தனது உணர்ச்சிகளை

இத்தொருதிக்குள் பெய்து வைத்திருக்கிறார் என்பது மெய்தான். இவர் வாழ்ந்த காலத்தின் குரலாக மழையும் துளிகளும் திகழ்கிறது.

ஸமேகத்தின் கவித்துவத்தைப் பற்றிக் கூறவந்த மூத்த பத்திரிகையாளர் அன்புக்குரிய எஸ் டி சிவநாயகம் அவர்கள் கூறுவது உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியல்ல.

‘மேகம் என்பது மூன்று காரியங்களைச் செய்யும். ஒன்று மின்னும், இரண்டு முழங்கும், மூன்று பொழியும். அது காளமேகமாக இருந்தாலும் சரி, ஸமேகமாக இருந்தாலும் சரி. இந்த மூன்று காரியங்களையும் செய்தே ஆகவேண்டியதுதான். நம்மிடையே வாழும் ‘ஸமேகம்’ என்று பெயர் கொண்ட கவிஞர் பக்கீர்த்தம்பி அவர்களிடமும் நாம் மின்னலையும் காணலாம், முழக்கத்தையும் காணலாம். தீமையைக்கண்டால் அவர் நெருப்பாக மின்னுவார். அநீதியைக்கண்டல் அவர் கொதிப்போடு முழங்குவார். இந்த உணர்ச்சிகளையெல்லாம் திரட்டி அவர் ஈற்றில் கவிதை மழையாக பொழிந்து தள்ளுவார். கவிதை மழையாகப்பொழியும்போது அங்கு இதம், இனிமை, குளிர்ச்சி எல்லாம் தென்படும். அவர் உள்ளத்தில் உணர்ச்சிப்பிழும்பும் உண்டு. மகிழ்ச்சிப்பிழும்பும் உண்டு. இந்த இரண்டின் ஒருமித்த கலவைதான் ஸமேகம் என்ற கவிஞரின் வெளிப்பாடு, தோற்றும், அண்டம், அகண்டம், அடக்கம் எல்லாம்.’

‘கவிஞர் பிறந்தபின் கவிதை பிறக்கும்
கவிஞர் மறையினும் கவிதை உலவும்
மறைந்தும் மறையா மாபெரும் புகழை
அடையும் கவிஞர் ஆயிரத்தொருவர்’

அந்த ஆயிரம் கவிஞர்களுக்குள் ஸமேகமும் ஒருவர் என்பது உண்மை.

ஸமீகாம் பக்கீர்த்தம்பி அவர்களின் மனித நேயப்பண்புகள்

வி. எஸ். வேலாயுதன்

நாவலர் ஸமீகாம் எம். ஐ. எல். பக்கீர்த்தம்பி ஜயா அவர்கள் சம்மாந்துறை அன்னையின் தவப்புதல்வர். தமிழ் சிறப்பளித்த சான்றோர். 'கல்விக்களஞ்சியம். கற்றவர்க்கேறு- சொல்வித்துவப் பிரசாரகன்' கலைபயில் தெளிவும் கட்டுரை வன்மையும் மிக்க நல்லாசிரியர். சம்மாந்துறையில் ஆசிரிய பரம்பரை ஒன்றை உருவாக்கிய பெருமைக் குரியவர். தனக்கென வாழா பிற்க்குரியாளன் தன்னலமற்ற சமூகத் தொண்டன். இன மத வேறுபாடுகளினின்றும் நீங்கிய நிலைமையாளர். இத்துணைப்பெருமையும் பெற்றியும் அமைந்த ஒருவரிடம் கல்வி கற்கும் வாய்ப்புக்கிடைத்தத்தைப் பெரும் போதுகவே கருதுகிறேன்.

பக்கீர்த்தம்பி ஜயா அவர்கள் பழகுவதற்கு இனிமையும், எளிமையும் கொண்ட இயல்பினர். நவில்தொறும் நூல்நயம் போன்ற பண்பினர். இன்சொல் உரைத்து எங்கள் அனைவரது உள்ளங்களையும் வென்றவர். வகுப்பறையில் கண்டிப்பாகவே இருப்பார். கற்பித்தலுக்குப் புறம்பான நேரங்களில் மாணவரோடு மனந்திறந்து பேசவார், தோழமை பூன்டு நட்புரிமை பாராட்டுவார். உறவு முறை சொல்லிச்செல்லமாக அழைப்பார். ஆயினும் தக்க சமயத்தில் குற்றங்கடிந்து குணங்கூறி நல்லாற்றுப்படுத்துவார். அன்னாரின் இத்தகு சீரிய குணசீலங்களை எண்ணுந்தோறும் 'நண்பனாய் மந்திரியாய் நல்லாசிரியனுமாய் பண்பிலே தெய்வமாய் பார்வையிலே சேவகனாய்' என்ற சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் பாடல் வரிகள்தாம் நினைவுக்கு வருகின்றன.

ஸமீகாம் ஜயா அவர்கள் மாணவரிடம் ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு, கீழ்ப்படிவு ஆகிய நற்பழக்கவழக்கங்களை வளர்ப்பதிலேயே கருத்தாக இருந்தவர். பாடவேளை தோறும் நன்னாலாசிரியர் கூறும் நல்மாணாக்கர் இயல்புகளை அடிக்கடி வலியுறுத்திக்கூறுவார். மாணாக்கன் பாடங்கேட்க ஆயத்தனாகி ஆசிரியரை அனுகியதும் அவர் இருவென்று கூறிய பின் இருந்து, படியென்று சொன்னின் படித்து, பசித்துண்பவனுக்கு உணவில் உண்டாகும் வேட்கையைப் போன்று பாடங்கேட்டலில் ஆர்வமுடையனாகி, சித்திரப்பாவையைப் போன்று அசைவின்றிச் செவி வாயாகவும், மனமானது கொள்ளுமிடமாகவும், கேட்டவற்றின் பொருளை மறவாது உள்ளத்திலிருந்து, ஆசிரியர் 'போ' என்ற பின்னரே மாணாக்கன் போவாளாம். இவ்வன்மையை நன்னாலாசிரியர்

பின்வருமாறு கூறுவார்.

இருவென விருந்து சொல்லெனச் சொல்லிப்
பருகுவ னன்னவார் வத்தனாகிச்
சித்திரப் பாவையி னத்தக வடங்கிச்
செவிவாயாக் நெஞ்சுக்கலி னாகக்
கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்
போவெனப் போத லென்மனார் புலவர்'

(நன்னால்)

நாவலர் ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி ஜயா அவர்கள் சம்மாந்துறை யில் இல்லாமிய கலாச்சார விழுமியங்களைக் கட்டிக்காத்த சாதாரண குடும்பத்தைச்சேர்ந்தவர். அவர் பாமர மக்களோடு அன்பாகப் பழகுவார். ஏழை மக்களுடன் தோழமை பூண்டொழுகுவார். தம்மை 'ஏழை பங்காளன்' என்று பெருமையோடு பேசிக்கொள்வார். "பக்கீ" என்றால் ஏழை என்றும், தம்பி என்றால் இளையவன் எனவும் பொருள் காண்பார். எனவே பக்கீர்த்தம்பி என்பதன் பொருளை ஏழையினும் ஏழை எனக்கண்டு இன்புறுவார். இதனை வகுப்பறையில் எங்களிடம் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் வலியுறுத்திக்கூறி மகிழ்வார்.

சம்மாந்துறை நெல்லரிசிக்கு மட்டுமெல்லாது பொன்னாங்கணிக்கும் பிரபலமான இடமாகும். சம்மாந்துறைப்பொன்னாங்கணி தனிப்பெரும் உருசி மிகக்கதாம். அது ஏழை மக்களின் இனிய உணவுமாகும். 'இன்றைய சோற்றுக்குப் பொன்னாங்கணி மாத்திரந்தான் கறியாக கிடைத்ததாயினும் அதனை இறைவன் தந்த கொடை' எனக் கருதவேண்டும் என்பார் ஈழமேகம் ஜயா. பிற்றிடம் கூறும் போது பொன்னாங்கணியிடன் வேறும்பல உயரிய கறி வகைகளையும் சேர்த்துக்கூறி இறைவனின் கொடைத்திற்த்தை மாட்சிப்படுத்தவேண்டும் அப்பொழுதுதான் இறைவனின் அருட்பாவை நம்மீது விழும். 'எனிய உணவை நாம் கொடுக்கவும், அவனோ அதனை இன்முகத்தோடு ஏற்றுப்பிற்றிடம் நம்மைப் பெருமைப்படுத்தியல்லவா கூறுகிறான் இவனே பெய்யங்பாவன்' என்று இறைவன் தமது அடுப்பெருங்கருணையை நம்மீது செலுத்துவான். அடுத்து வரும் நாட்களில் அறுசவையடிடன் கூடிய உண்டியையும் தந்தருந்வான் என்று இறை நம்பிக்கையும், இறையுணர்வும் ததும்பக்கருவார். பக்கீர்த்தம்பி ஜயா அவர்களின் இக்கூற்றானது எல்லாச்சமயத்தவர்களுக்கும் எக்காலத்திற்கும் ஏற்றுதொன்றாம்.

ஏறத்தாள நாற்பத்தைந்து ஆண்டு முற்பட்ட நிகழ்வுகள். அந்த நினைவுகள் இன்றுகாறும் என் இதயத்தைவிட்டு அகலாதன

வாகவே உள்ளன. சம்மாந்துறை மகா வித்தியாலயத்தில் யான் சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப்பத்திரி (எஸ்.எஸ்.ஸி.) வகுப்பில் பயின்று கொண்டிருந்த காலகட்டம் அது. அக்காலை ஜயா அவர்களிடம் தமிழ் மொழி கற்கும் பேறு எனக்குக்கிடைத்தது. அவரிடம் வேறு சில பாடங்களையும் கற்றதாக நினைவு. அந்த வகுப்பில் தமிழ் மாணவர் ஓரிருவர்தாம். ஏனையோருள் அதிகமானோர் ஜயா அவர்களின் நெருங்கிய உறவினராவர். ஆயினும் அவர் எனது முன்னேற்றத்தீல் அதிக அக்கறையும் கரிசனையும் உடையவராகவே இருந்தார். பரீட்சையில் அவரது பாடங்களில் எனக்கே கூடிய புள்ளிகளும் பாராட்டும் கிடைக்கும். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பாடசாலையிலேயே தம்மைக் கவர்ந்த நன்மாணாக்கன் யானே எனக் குறிப்பால் உணர்த்திக்கூறியதும் அனைத்து மாணவர் பார்வையும் என் மீது விழலாயிற்று. இதிலிருந்து ஸமீகாம் பக்கீர்த்தம்பி ஜயா அவர்கள் இன மத பேதங்களைக் கடந்த பெருந்தகையாளர், 'சமன்செய்து சீர்தாக்கும் கோல் போல்' நடுவு நிலைமை பிறழாது வாழ்ந்த சான்தோர் என்பது மறுக்கொண்ட உண்மையாகும். ஜயா அவர்கள் பாடசாலையில் மட்டுமல்லாது பொது வாழ்விலும் நடுவு நிலைமை தவறாத ஒருவராகவே வாழ்ந்தவர் என்பதை அன்னாரது நன்மக்கள் வாயிலாக அறியலாம். இதனைத் திருவள்ளுவர் பின்வருமாறு கூறுவார்.

'தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தால் காணப்படும்'

-திருக்குறுள்

ஸமீகாம் ஜயா அவர்கள் நகைச்சுலையாக பேசி மாணவரை நல்லாற்றுப்படுத்துவதில் வல்லவராக இருந்தார். அவரது நகைச்சுலையான பேச்சுக்கள் கருத்தாழமும் பொருட்சிறப்பும் உடையனவாக இருக்கும். அவர் ஒரு வகுப்பில் கற்பிக்கும்போது அடுத்தடுத்த வகுப்புக்களையும் தம்பால் ஈர்த்து விடுவார். சில சந்தர்ப்பங்களில் மாணவரோடு ஆசிரியரும் தம்மை மறந்து அவரது பேச்சுக்களைச் செவிமடுத்து இன்புறுவர். ஒருநாள் எங்களுக்கு அடுத்த வகுப்பில் ஜயா அவர்கள் தமிழ் கற்பித்துக்கொண்டிருந்தார். வாசிப்பும் மனமுழும் வாராது இடர்ப்பட்ட மாணவனொருவன் வகையாக அவரிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டான். அவனைப்பார்த்து,

'வெண்பா விருகாலிற் கல்லானை வெள்ளோலை
கண்பார்க்கக் கையாலெழுதானைப் - பெண்பாவி
பெற்றாளே பெற்றாள் பிறர் நகைக்கப்பெற்றாளென்
நேற்றோமற் நேற்றோமற் நேற்று'

யூ.எஸ்.அலியார்

*இது உள்கள் நால்
கத்தமாக வைத்திருக்கவே*

என்ற ஒளவையாரின் பாடலைப்பாடவும் அவன் நாணிக்கோணிக்குறுகி நின்றான். நாங்களெல்லோரும் கொல்லென்று சிரித்துவிட்டோம்.

நாவலர் ஈழமேகம் பக்கர்த்தம்பி ஜயா அவர்கள் நனி சிறந்த மேடைப்பேச்சாளர் என்பதைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் நன்கறியும். சொற்சோர்வில்லாது வார்த்தைகளை ஒன்றாக பின் ஒன்றாக, விரைந்து வேகமாக அடுக்கிச்செல்வார். கோடையிடி போல் சபையோர் அதிரும் வண்ணம் தமிழ் முழக்கம் செய்யும் ஆற்றல் உள்ளவர் அவர். பகைவரும் ஜயா அவர்களின் பேச்சை மயக்குண்டு நிற்பார். நாவலர் ஜயா அவர்களின் பேச்சு கேட்போரைத் தம் வயமாக்கும் தன்மையதாம். அன்றியும் அவர் சொற்பொழிவை முன்கேளாதவரும் கேட்க விளைந்திடுவர். இவ்வுண்மையை,

‘கேட்டார் பினிக்கும் தகை அவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாம் சொல்’

என திருவள்ளூவ நாயனார் கூறுவார். உணர்ச்சி மிகு அவரது உரைகள் அன்றையச் சமூகச் சீர்கேடு, பிற்போக்கு என்பவற்றை களையும் நோக்குதன் அமைந்தனவாம். ஜயா அவர்கள் தமது நாநலம் என்னும் நாவன்மையால் சம்மாந்துறையை விழித்தெழுச் செய்த பெருமைக்குரியவர் என்பதை மறுக்கொண்ட உண்மையாகும்.

அவர் மேடைப்பேச்சில் மட்டுமல்லாது வானொலிப்பேச்சிலும் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். அவர் வானொலியில் பேசுவதென்றால் ஏற்கனவே வகுப்பில் எங்களிடம் சொல்லி வைத்து விடுவார். இன்று போலாது வானொலிப்பாவனை அறிதாக இருந்த அந்நாளில், பல சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் நாங்கள், அவரது பேச்சைத் தவறாது கேட்டுவிடுவோம். பின்னர் வகுப்பில் அது பற்றிக் கலந்துரையாடிப் புகழாரம் குட்டுவோம்.

அன்று இறுதிப்பரீட்சைக்குச் செல்லுமுன்னர் பாட ஆசிரியர் களிடம் சென்று ஆசீர்வாதம் பெறுவது வழக்காறு மட்டுமன்றிப் பிரதான கடமையாகவும் கருதப்பட்டது. அநேகமாகப் பரீட்சைக்கு முதல் நாள் நிகழ்வாக இது அமையும். தேர்வுக்கு முந்நாள் இரவு நாங்கள் ஜயா அவர்களின் வீட்டுக்குச் சென்றோம். எங்கள் அனைவரையும் அவர் இன்முகந்தந்து வரவேற்று உபசரித்து இதோபதேசம் புரிந்தார். ஒரு விடயத்தை மட்டும் வலியுறுத்திக் கூறினார். ‘விடியற்காலையில் வெறுங்குடங்கள் தரிசனத்திற்கு வருமுன்னர் புறப்பட்டு விடுங்கள்’ என்பதே அவர் கூறிய அறிவுரையாகும். அக்காலை பரீட்சை சாய்ந்த மருதில் நடைபெற்றால் நாங்கள் பெரும்பாலும் துவிச்சக்கர வண்டியில்தான் பிரயாணம் செய்வோம். ஜயா அவர்களின் அறிவுறைக் கிணங்க, நாங்கள் அதிகாலையிலேயே பயணத்தை ஆரம்பிப்போம்.

பரிட்சை முடிந்த பின்னரும் நாங்கள் அவரை அணுகி விடையளித்த விதத்தைக் கூறி ஜயந்தெளிந்து ஆறுதல் பெறுவோம்.

1962 ஆம் ஆண்டின் பின் யான் தினகரன் பத்திரிகையில் தொடர்ந்து சில காலம் சமயக் கட்டுரைகளை எழுதி வந்தேன். ஜயா அவர்கள் என்னைப் பாராட்டி மேலும் எழுதுமாறு உற்சாகம் ஊட்டினார். அத்துடன் நில்லாது தினகரன் ஆசிரியரிடத்திலும் என்னைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபித்திருந்தார். 1973 ஆம் ஆண்டு எனது பிரிய தந்தையார் இறை பதமெய்திய செய்தியைக் கேள்வியற்று எனது வீரமுனை வீட்டுக்கு வருகை தந்து ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறிச்சென்றதை என்னால் யாண்டும் மறக்கவியலாது. இவற்றை யெல்லாம் நான் இங்கு கூறக்காரணம் நாவலர் ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி ஜயா அவர்கள் இன மத பேதங்களைக் கடந்து நின்ற பெருந்தகை யாளர் மட்டுமல்லாது மனித நேயமிக்க நீர்ப்பண்டுகளையடைய பெரியார் என்பதை நிருபணம் செய்வதற்காகவேயாம்.

இங்ஙனம் ஜயா அவர்களைப்பற்றியும் அவர் தம் குணசீலங்களைப் பற்றியும் எவ்வளவோ எழுதிச்செல்லலாம். சன்னு விரிவங்கி அவற்றை விடுத்து ஒன்றை மட்டும் கூறி இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்கிறேன். நாவலர் ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி ஜயா அவர்களைப்பற்றி எண்ணுறும் போது திருமுருகாற்றுப்படையிலே முனிபுங்கவர் களைப்பற்றிய வருணனைதான் என் நினைவுக்கு வருகிறது. ஜயா அவர்களிடம் பகையோ நீண்ட கோபமே சற்றும் இருந்ததில்லை. எல்லாவற்றையும் கற்றுத் துறைபோனவர்களுக்கும் தெரியாத நுட்பங்களை உணர்ந்தவர் அவர். அவருடைய கல்வியோ கரை கடந்தது. கழுவர்களுக்கு அவரையே தலை எல்லையாகச் சொல்லவேண்டும். காமல் கடுமையான கோபம் இவையில்லாதவர். துன்பம் என்பதையே அறியாத இயல்புடையவர். இக்கருத்தைச் சொல்லும் மேற்படி வருணனை அடிகள் வருமாறு,

.....இகலொடு

ஏற்றும் நீக்கிய

மனத்தினர், யாவரும்

கற்றோரறியா

அறிவினர், கற்றோர்க்குத்

தாம்வரம் பாகிய

தலைமையர், காமமொடு

கடும்சினம் கடிந்த

காட்சியர், இடும்பை

யாவதும் அறியா இயல்பின்'

(திருமுருகாற்றுப்பன்ற)

காட்சியர், இடும்பை
யாவதும் அறியா இயல்பினர்
(திருமுருகாற்றுப்படை)

பக்கீர்த்தம்பி ஜயா அவர்கள் சம்மாந்துறைக்கு மட்டும் சொந்தமானவராகலர்க். ஆனால் நாவலர் ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி ஜயா அவர்கள் தமிழ் காறும் நல்லுலகிற்கு உரித்தானவர் ஆவர். தமிழ் நெஞ்சங்கள் உள்ளவரை அவர் நாமம் நிலைத்திருக்கும்.

வாழி ஈழமேகம்!

அவர் புகழ்,

'பல்லாண்டு பல்லாண்டு
பல்லாயிரத்தாண்டு' வாழியவே!!

காயல்மேகம் பாராட்டு விழாவின் போது, சம்மாந்துறை ஆசிரியர் சங்கத்தின் சார்பில் அதன் தலைவர் அதிபர் ஜனாப் காதர் மிராசாஹிப் அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்துகிறார்.

இரண்டாயிரம் மேடைகள் கண்ட

இணையற்ற கலைஞர்

- அ.ஸ.அம்துன்ஸமது

1982ம் ஆண்டில் நான் வாணொலி இலக்கிய மஞ்சரியை நடத்திக் கொண்டிருந்த போது கலைஞர் பலரைச் செவ்வி கண்டேன். அவர்களுள் ஈழமேகம் பக்கீத்தம்பியும் ஒருவர். அவரிடம் நான் கேட்ட கேள்வியொன்றுக்கு அவர் அளித்த பதில் என்னப்பெரிதும் வியப்பில் ஆழ்த்தியது.

நீங்கள் சிறந்த பேச்சாளராகவும் கவிஞராகவும் இருக்கிறீர்கள். இதுவரை எத்தனை மேடைகளில் பேசியும் பாடியும் இருப்பார்கள்? என்பது நான் கேட்ட வினா. அதற்கு இவர் தந்த விடை, 1952ம் ஆண்டு வை எம் எம் ஏ நடத்திய பேசுப் போட்டியில் தங்கப்பதக் கத்தைப் பெற்றது முதல் இன்றுவரை இரண்டாயிரத்துக்கும் அதிகமான மேடைகளில் தோன்றி இருக்கிறேன். என்று அவர் கூறினார். முப்பது ஆண்டுகளில் இரண்டாயிரம் மேடைகளில் தோன்றிய கலைஞர்கள் இலங்கையில் யாரும் இருக்க முடியாது. இது பக்கீத்தம்பியின் அரிய சாதனையாகும். சொன்மாரி என்றும் கவிமாரி என்றும் மாறி மாறி அலுக்காமல் களைக்காமல் அவர் மேடைகளில் பங்கேற்றார்.

இன்று அறுபது வயது நிரம்பியவராக ஆசிரியப்பணியினின்றும் ஓய்வு பெறும் அவர்வருடினைகளுறைப்போல இன்னும் கவிதைகள் எழுதிக் கொண்டேயிருக்கிறார். கூட்டங்களில் பேசிக் கொண்டேயிருக்கிறார். கலைக்கு முதுமை ஏது? ஓய்வு ஏது? முப்பது வருடங்கள் கலைக் கண்ணியோடு இன்ப வாழ்க்கை நடத்தியவர் ஜனாப் பக்கீத்தம்பி. பேசுக்குத்துறையில் தனக்கென ஒர் இடத்தைப் பெற்றவர். இல்லாமிய விழாக்களிலும் இலக்கியக் கூட்டங்களிலும் இவரது பேசுக்ககள் மக்களால் மிகவும் இரசிக்கப்பட்டன. இல்லாமிய வரலாற்றுச் சம்பவங்களை இவர் உணர்ச்சி பாவத்தோடு பேசும் பாங்கே தனித்துவமானது. இலக்கியக் கூட்டங்களில் கவிதைகள் இவர் நாவில் நரத்தனம் புரியும். இலக்கிய நயம் தோய இவர் பேசும் அழகு கேட்போருக்கு ஒர் இன்பக்கிஞகிஞப்பைத்தரும். நகைச்சுவை என்பது இயல்பாக வருவதொன்று. அதை நான் எப்படிக் கையாள்கிறேன் என்று கூறமுடியாது என்று கூறும் பக்கீத்தம்பியின் பேச்சாற்றலின் வெற்றி அவர் கையாளும் நகைச் சுவையில்தான் இருக்கிறது. 1961ல் இந்தியாவுக்குச் சென்ற ஜனாப் பக்கீத்தம்பி வேலூர், நாகர், அதிராம்பட்டினம் முதலாம் பத்துக்குத் மேற்பட்ட இடங்களில் மீலாது

வைபவங்களில் பேசிப் புகழ் பெற்றார். அறிஞர் அண்ணாவுடன் ஒரே மேடையில் பேசினார். அறிஞர் அண்ணா அவர்களால் ஈழமேகம் என்று பெயர் குட்டப்பெற்று பொன்னாடை போத்திக் கெளரவிக்கப் பட்டார்.

பேச்சு இவரைக் ககலையுலகத்துக்கு அறிமுகம் செய்தாலும் இவர் கவிதைத்துறையிலும் ஈடுபோத்தொடங்கினார். அதுவும் இவருக்கு கைவந்த ஒரு கலையாயிற்று. 1962ல் அறவழிக்கீதம் என்ற ஒரு சிறு நூலோடு கவிதைத்துறைக்கு அறிமுகமான ஜனாப் பக்கீத்தம்பி இவங்கை சர்வகலாசாலை கொழும்பு வளாகம் நடத்திய கவிதைப் போட்டி, இலங்கை மோட்டார் போக்குவரத்துத் தினைக்களம் என்பன நடத்திய கவிதைப் போட்டிகள் மற்றும் ஹிஜ்ரா கவிதைப்போட்டி முதலான பல கவிதைப் போட்டிகளில் பங்குபற்றி பரிசுகளையும் வெற்றிக் கோப்பைகளையும் பெற்றார். சொன்மாரி பொழியும் மேகத்திற்கு கவிமாரி பொழிவது சிரமமான காரியம் அல்ல என்பதை இவர் பல கவியரங்குகளில் காட்டியிருக்கிறார். இவருடைய ஆஜாதா வது ஆண்டு சேவை நலம் பாராட்டு விழாவில் மழையும் துளிகளும் என்ற இவரது கவிதை நூல் வெளிவந்தது.

இவரது கவிதைகளில் சமூக உணர்வு நிறைந்து காணப்படும். தூக்காகவும் துணிவாகவும் கருத்துக்களைச் சொல்லிவிடுவார். இவரது கவியரங்குக் கவிதைகளில் சந்தவின்பம் மிகுதியும் காணப்படுவதால் அரங்குகளில் அது முதன்மை பெற்று விளங்கும். சில கவிதைகளைக் கிராமியப் பாங்கான வர்ணங்களில் பாடுவார். அது சாதாரண பொது மக்களையும் வெகுவாக கவர்ந்துவிடும். கவிஞரின் பாநலத்தை இங்கு ஒரு பாவில் பார்ப்போம்.

ஏழைகளின் கொடிய பசி தாகந்தனனை
ஏழுக்கு மாடியிலே வாழுவோரும்
பேழையறை முத்து நிகர் சீமான்களும்
பேடுகளும் கூடவே உணரச் செய்ய
வாழுவைக்க ஆதியிறை எமக்களித்த
வரலாறு கூறவந்த வண்ண நோன்பு
பாளை மனம் வீசுமிள மங்கை நல்லாள்
பண்பினிலே பூத்தவிளம் பூவோ நோன்பு

நோன்பின் மாண்பைக் கூறவந்த கவிஞர், ஏழுக்கு மாடியிலே வாழுவோரும் பேழையறை முத்து நிகர் சீமான்களும் ஏழைகளின் கொடிய பசியை உணரச் செய்ய வந்தது என்று கூறும் கருத்து தம் சகோதரர்களை மறந்து செல்வ போகத்தில் வாழும் ஓர் உயர்

வர்க்கத்தாரை ஆக்ரோவித்துடன் சாடி நிற்பதைக்காட்டுகிறது. இதை அவர்கள் உணர்ந்தால் நோன்புக்கு அடுத்த கடமையான சகாத்தை அவர்கள் உணர முற்படுவார்கள். இஸ்லாத்தில் வர்க்க முரண்பாடு ஒழிந்து சமத்துவம் நிலவும் என்பதை இங்கு எவ்வளவு நாகுக்காக கூறினார் கவிஞர்.

எதைக்கூறவந்தாலும் இலக்கிய நயமும் பக்கீத்தம்பியை விட்டு போகாது. “பாளை மணம் வீசுமிளம் மங்கை” என்ற சொற் ஜோடர் இங்கு விவரித்துச் சொல்ல முடியாதது. அனுபவத்தால் உணர்ந்து இரசிக்கக்கூடியது. அவளது பண்பிலே பூத்த இளம் பூ நோன்பு என்கிறார் கவிஞர். உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க்கழகு என்பர். அதுபோல அடக்கம், பொறுமை, இறையச்சம் என்பனவெல்லாம் அமைந்தது பெண்மை. இந்தப் பண்புகள் எல்லாம் பூத்து நிற்கும் மலர்தான் நோன்பு என்று கூறும் கவிஞரின் கற்பனைத்திறன் பாராட்டுதற்குரியது. நாம் எடுத்துக்கூடிய சமூக நோக்கு, கற்பனைத் திறன், இலக்கியச்கவை என்பன கவிஞர் பக்கீத்தம்பியின் கவிதை யாற்றுவின் வெற்றியாகும்.சம்மாந்துறை மக்கள் கலை உள்ளம் படைத் தவர்கள். அவர்களுக்குக் கிடைத்த செல்வங்களை மதிக்கத் தெரிந்த வர்கள். பக்கீத்தம்பி பரிசும் பாராட்டும் பெற்றுவந்த சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் அவரைப் பாராட்டி கௌரவித்துள்ளனர். இந்தப் பொறுப்பியில் பிறந்த பக்கீத்தம்பியின் புகழ் பல்லாண்டு வாழ்க.

(நன்றி: தினகரன்- 12 ஜூன் 1983)

பொதுமக்கள், கல்வியான்கள் புடைக்குழ சூழேகம் வீழு
மேடைக்கு அழைத்துச் செல்லப்படும் காட்சி.

இல்லாமிய நற்சிந்தனையாளர்

நாவலர் ஈழமேகம்

- கலாஜுவணம் மினாலவி எம்.எச்.எம். புஹாரி (பலாஹி)

நாவலர் ஈழமேகம் எம்.ஐ.எல். பக்கீத்தம்பி அவர்கள் ஒரு சிறந்த கவிஞர். பொருள் பொதிந்த இன்தமிழ்க்கவிதைகளால் புகழ் பெற்றவர். அத்துடன் அவர் ஒரு நாவலர். அழகு தமிழ் அடுக்கு மொழியில் கேட்போரைக் கவரும் வண்ணம் சொல்லாற்றும் சொல்லில் வல்லார்.

ஒரு கவிஞர் என்ற வகையில் அவருக்குக் கிடைத்த புகழை விட ஒரு பேச்சாளர் என்ற வகையில் கிடைத்த புகழும் பிரபலமும் அதிகமானவை நாடு முழுவதும் பட்டி தொட்டிகளிலைல்லாம் அவர் உரையாற்றியிருக்கிறார். ஒரு காலத்தில் மீலாத் மேடைகளில் ஈழமேகம் தான் முக்கிய பேச்சாளர். அவர் பேசுகிறார் என்றால் சிறியேர் முதல் பெரியேர் வரை அங்கு தீர்ண்டு நிற்பார். இரவில் எவ்வளவு நேரமானாலும் அவர் பேசுவதைக்கேட்க மக்கள் காத்து நிற்பார். நள்ளிரவைத் தாண்டிய பின்னரும் அவர் பேசிக் கொண்டிருப்பார். மக்கள் வெள்ளாம் அவர் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும். இரவில் நீண்ட நேரம் அவர் பேசுகிறார் என்பதை அவரே தனது பேச்சில் கூவையாக குறிப்பிடுவார்.

'நேரமோ பத்தரை
மாதமோ சித்திரை
நங்களோ நித்திரை
நானுமேன் கத்துறங்கு?

என்று பல மேடைகளில் சொல்லியிருக்கிறார். உண்மையில் யாரும் நித்திரையாக இருக்கமாட்டார்கள். பேச்சிலே லயித்துப்போய் இருப்பார்கள். அவர் சொன்னபிறகு மீண்டும் உசாராகவிடுவோர்கள். அவர் சொன்ன பிறகுதான் அப்போது நேரம் பத்தரை என்பதை உணர்ந்து கொள்வார்கள். நாவலர் ஈழமேகம் உரையாற்றும் மேடைகள் பெரும் பாலும் இல்லாமிய விழாக்களாக இருக்கும். அம்மேடைகளில் அவர் இல்லாமியக் கருத்துக்களை அள்ளி வழங்குவார். சிந்தையளங்கும் சீரிய கருத்துக்கள் அவர் நாவலில் எப்போதும் தவழும். கணீரன்ற குரவில்களிய தமிழில் நகைச்சுவை ததும்ப இல்லாமியக் கருத்துக்களை அவர் சொரியம் போது, முஸ்லிம்கள் மட்டுமல்ல முஸ்லிமல்லாதோரும் அவர் பேச்சில் மயங்கி விடுவார். இல்லாமிய சிந்தனைகளை அவர் செந்தமிழிற் சிந்துவதே தனிச்சிறப்பானது.

இலங்கை வானோலியில் அதிகாலையில் ஓலிபரப்பாகும் இஸ்லாமிய நற்சீந்தனை நிகழ்ச்சியில் ஈழமேகம் அவர்கள் அடிக்கடி பங்கு பற்றினார்கள். உள்ளத்தைத் தொடும் உணர்ச்சி பூர்வமான உரைகளை மிகக் கூடுதலாக வழங்கியிருள்ளார்கள். மனத்துக்கு இதுமான அதிகாலைப்பொழுதில் இஸ்லாமியக் கருத்துக்களைக் கனிதமிழிற் குழைத்து வான் அலைகளின் ஊடே அவர் வழங்குவதை மக்கள் அனைவரும் கேட்டு மகிழ்வர். அவரது பேச்சுக்களில் காணப்படும் அரிய கருத்துக்கள் அவர் ஒரு சிறந்த சிந்தனையாளர் என்பதைப் புலப்படுத்தும். வானோலியில் அவர் நிகழ்த்திய இஸ்லாமிய நற்சிந்தனைகள் வெறுமென காந்தோடு கலந்து போய் விடுவதை அவர் விரும்பவில்லை. பொன்னான் அக்கருத்துக்கள் காலமெல்லாம் நிலைத்து நன்மை பயக்க வேண்டும் என விடுமந்து, உரை மஸர் என்ற பெயரில் அதனை நூலாக்கித்தந்தார். இந்நூல் இன்றும் நூலகங்களிலும், கலையகங்களிலும் பேணப்பட்டு வருகிறது. பாடசாலை மாணவர்கள் தமது பேச்சாற்றலை வளர்க்க இந்நாலைத் துணையாகக் கொண்டிருப்பதை இன்றும் காண்கிறோம். இஸ்லாமிய உரை நிகழ்த்தும் பலர் இந்நாலிலிருந்து மேற்கோள் பெறும் அளவுக்கு அவரின் இஸ்லாமியக் கருத்துக்கள் அமைந்துள்ளன.

நாவலர் ஈழமேகம் ஓர் ஆசிரியர். அதிபராகப் பல்லாண்டு காலம் நாற்பணி செய்தவர். அவர் காலத்து அதிபர்கள் எல்லாம் பாடசாலைகளுக்கு மாத்திரம் முதல்வர்களாக இருக்கவில்லை. அவர்கள் பணி செய்த கிராமங்களுக்கும் அவர்கள்தான் தலைவர்கள்.

நாவலர் ஈழமேகம் அவர்களும் அதிபர்களும் வகையில் பல கிராமங்களில் இஸ்லாமியப் பணி செய்துள்ளார். மாணவர்களுக்கும் பெற்றாருக்கும் இஸ்லாமிய உணர்வுட்டி அவர்களையெல்லாம் நன்னெறிப்படுத்தியுள்ளார்.

சொல்லாற்றல் மிகக் நாவலர், நாடறிந்த நல்ல கவிஞருமாவர். தமது தரமான கவிதைகளில் தகைசாந்த இஸ்லாமியக் கருத்துக்களைத் தவழிட்ட வர் அவர். அவரது கனிதமிழக் கவிதைகள் சிந்தனை முத்துக்களாக ஓளிந்தன. கவிதைகள் என்ற பெயரில் வெறும் சௌங்கூட்டங்களை அடுக்கி வைத்துக் கொக்கரிக்கும் போலிகள் போலல்லாது, எதையெல்லாமோ கருவாகத்தாங்கி உப்புச்சப் பில்லாத குப்பைகளைக் கீழவோர் போலல்லாது, உணர்ச்சி மிகக், உயர் கருத்தாழிக்கக் மரபுக்கவிதைகளால் புகழ்பெற்றவர் நமது ஈழமேகம் வெறும் பசப்பு வார்த்தைகள் அவர் கவிதைகளில் காணப் படவில்லை. காதலையும் மோதலையும் அவர் பாடவில்லை. உயர்ந்த கருத்துக் கருவுலங்களை கவிதைக் தேவில் குழைத்துத் தந்தார். இஸ்லாமிய சிந்தனைகளைக் கவியார்மாகப் படைத்தார்.

1978ல் தென் இந்தியாவின் காயல் பட்டினத்தில் நடைபெற்ற அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கிய ஆராய்ச்சி மகாநாட்டிற் பங்குபற்றுச் சென்றோம். கவிஞர் ஈழமேகம் அவர்களும் எம்முடன் வந்தார்கள். அப்போது நாங்கள் கடல் மார்க்கமாகவே இந்தியாவுக்குச் சென்றோம் கப்பலுக்கான பயணச்சீட்டு எங்களுக்கு தனித்தனியே தரப்படவில்லை. நான் மற்றும் எனது ஊரான காத்தான்குடியைச் சேர்ந்த மஹ்முதுலெப்பை ஆலிம், கவிஞர் ஈழமேகம், அவரின் அன்பு மருகார் (இன்நாலின் தொகுப்பாசிரியர் ஜனாப் யூ.எல். அலியார் எம்.ஏ.) ஆகிய எங்கள் நால்வருக்கும் சேர்த்து ஒரே பயணச்சீட்டு தரப்பட்டது.

அதனால் நாங்கள் தென் இந்தியாவில் தங்கியிருந்த நாட்களில் நால்வரும் ஒருமித்தே பயணம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. இது கவிஞர் ஈழமேகம் அவர்களுடன் நெருங்கிப்பழகும் நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியது. ஒருவரின் இயல்புகளை நன்கு தெரிந்து கொள்வதற்கு அவருடன் பயணம் செய்து பார்க்க வேண்டும் என்பார்கள். ஈழமேகம் அவர்களின் தெளிந்த சிந்தனை, கவிதைத் திறன், குணநலன்கள், இஸ்லாமிய நடைமுறை போன்றவற்றை யெல்லாம் பயணத்தின்போது நன்கு அவதானித்தேன்.'தம்பி! தம்பி!!' என்று என்னை அன்பொழுக அழைத்து இனிக்க இனிக்கப் பேசினார்கள்.

1983ம் ஆண்டு கவிஞர் அவர்களுக்கு சம்மாந்துறையில் வைரவிழா எடுக்கப்பட்டது. அதில் கல்லூங்கணியாதோ கவி என்ற பொருளில் பாவலர் பலீல் காரியப்பர் தலைமையில் நடைபெற்ற கவியரங்கில் கலந்து கவிதை படிக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அழகு தமிழ்க்கவிஞரைப் பாராட்டும் பெருவிழா மேடையில் அவருக்கு அருகில் இருந்து வாழ்த்தும் பாக்கியம் பெற்றேன். அதுதான் அவர்களது முகத்தைக்கானும் இறுதிச்சந்தாப்பமாக அமைந்துவிட்டது. அதன் பின் அவர்களை சந்திக்கவேயில்லை. அவர்கள் காலமான தினத்தில் நான் கொழும்பில் இருந்தேன். அதனால் அன்னாரின் ஜனாசாவில் கூட கலந்து கொள்ளக் கிடைக்கவில்லை.

அவர்கள் மறைந்து பல்லாண்டுகள் கழிந்து விட்டன. ஆயினும் அவர்களின் கல்விச் செலவங்கள் நம் மத்தியில் செழித்திருக்கின்றன. அவர்களது இஸ்லாமிய: சிந்தனை முத்துக்களை தாங்கிய உரைமலர் நம்முடன் உரையாடிக் கொண்டிருக்கின்றது. அவர்களது இஸ்லாமிய கருத்துக்கள் நம் இதயங்களில் நிறைந்திருக்கின்றன. அவர்களது நினைவாக மலர்ந்துள்ள இந்த நினைவுச் சுவடுகள் அவர் தம் நினைவுச் சின்னமாக மினிரகிறது.

அவர்களது ஆக்கங்கள் பல இன்னும் அச்சேறாமல் இருக்கலாம். அவற்றை அச்சுவாகனமேற்றி தமிழ்க்கூறு நல்லுலகில் பவனி வரச் செய்தல் அன்னாரின் நினைவாகச் செய்யும் அருமையான கைங்கரியமாகும். அவர்களின் உறவினர்களும் மாணவர்களும் ஏனையோரும் இப்பணியைச் செய்வார்களாக.

பொன் விழாவின் போது பொன்முடிப்புப் பெறும் ஆழமேகம்

ஒரு தலைமுறையின் முன்னோடி

- நமீஸ் அப்குல்லாஹ்

ஸமேகம் மறைந்துவிட்டார். இல்லை. இல்லை.. ஸமேகம் மனித மனங்களில் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். இந்த மனிதர் அன்மைக்கால ஸமத்து தமிழ் இலக்கிய உலகில் குறிப் பிடத்தக்கவர். ஞாபகப்படுத்தப்படவேண்டியவர். இந்த தலைமுறையின் முன்னோடியான அவரை நாம் கட்டாயம் தெரிந்திருக்கவேண்டும்.

அந்தநினைவில்.....

நாவலர் ஸமேகம் பக்கீத்தம்பி ஜே.பி.அவர்கள் 1923ம் ஆண்டு வைகாசித்திங்கள் ஆறாம் நாள் அம்பாறை மாவட்டத்தில் சம்மாந்துறை என்னும் முஸ்லிம் பகுதியில் பிறந்தார்.இவரது தந்தையார் வட்டைக்காவலரும், தலைவரி, நிலவரி அறாவிடும் உத்தியோகத்தரும் ஆவர். தாயார் பாத்திமா. இவர் தமிழ்க்கல்வியும் ஹதீஸ் கலை ஞானமும் கொண்ட பெண்மணி. பக்கீத்தம்பி தன் ஆரம்பக்கல்வியை சம்மாந்துறை மிஷன் (தற்போதைய தாருஸ் உலாம் வித்தியாலய) பாடசாலையில் ஆரம் பிற்தார். பின்னர் ஆசிரியராக, அதிபராக காத்தான்குடி, சம்மாந்துறை, கிண்ணியா, முதூர், தோப்பூர், வெள்ளை மணல், குச்சவெளி போன்ற இடங்களில் சேவையாற்றி எங்கும் தமிழோதி பெருமை சேர்த்தார்.

ஸமேகம் சிறுவயதிலிருந்தே போட்டிகளில் பங்கு பற்றுவார். இறுதியில் பெரும் புகழும் பாராட்டும் பெற்று பெருமை சேர்ப்பார். கட்டுரை, பேச்சு, கவிதை எனும் முத்துறையிலும் இவரது ஈடுபாடு பரவியிருந்தது. ஆரம்ப காலங்களில் மேடைப்பேச்சு, வாளொலிப் பேச்சினிலே இவர் ஈடுபட்டிருந்தார். பின் கட்டுரை எழுதுவதிலும், கவிதைகள் படைப்பதிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். ஸமேகம், ஸமூர்ந்த, தென்னிந்தியா அறிந்த ஒரு பேச்சாளர், கவிஞர், கட்டுரை ஆசிரியர். தனக்கென்ற தனித்துவமான போக்கைக்கொண்டவர். சம்மாந்துறையின் இலக்கிய வளர்ச்சியில் இவருக்கு நியாயமான பங்குண்டு.

சம்மாந்துறை கலாபிவிருத்திக்கழகம் ஸமேகத்தின் ஓர் சின்னம். அந்தப் பாச்சறையில் வளர்ந்தவர்கள் பலரே சம்மாந்துறையில் இன்னும் கவிஞர்களாக, தமிழாசிரியர்களாகத் திகழ்ந்து கலைப்பணி புரிகின்றனர். இங்கு இலக்கிய முயற்சியில் ஈடுபடும் அனைவருமே ஸமேகத்தின் பரம்பரையினரே, எச்சங்களே, சிஷ்யர்களோ. ஸமேகம் சமூகக்களத்தில் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு இறங்கி நின்று எந்த சீதிருத்

தப்பனியை மேற்கொள்ளாவிட்டாலும் தன் நா, பேனெ என்னும் ஆயுதங்களால் சமூக அநீதிகளுக்கு எதிராக குரல் கொடுத்த ஒரு புரட்சி மகன். நாவலர் ஈழமேகம் தீமையைக்கண்டு கனலாய்க் கொதித்து அநீதியைக் கண்டு இடியோசை எழுப்பி உணர்ச்சிக் கொப்பளிப்புகளை மழையாகக் கொட்டிய மேகம் அவர். அவரது எழுத்துக்களில் அழகிய நடை, ஆற்றொழுக்கு, சொற்சூருக்கு, உள்ளத் தெளிவு, துள்ளற்பண்பு, தெள்ளு தமிழ் என்பன விரவிக் கிடக்கும். ஈழமேகத்தின் பேச்சோ ஒரு தனி ரகம். கவிதை ஒரு புது ராகம். ஈழமேகம் பேசத்தொடங்கினால் சொல்மழை அடுக்கடுக்காய்ப் பொழியும். கவிதை ஆறு பெருக்கெடுத்து ஒடும் சனக்கடல் அமைதியாய் தம்மை மறந்து அதில் நண்ந்து நிற்பார்.

1952ல் துருக்கியின் தந்தை முஸ்தபா கமால் பாச்சா பற்றி முஹர்ரம் புத்தாண்டு போட்டியில் பேசி அகில இலங்கை ரீதியில் முதற் பரிசாக தங்கப்பதக்கம் பெற்றார். 1962ல் இந்தியாவில் அறிஞர் அண்ணாவுடன் ஒரே மேடையில் பேசி அவரால் ஈழமேகம் என்ற பட்டமும் பட்டாடையும் போர்த்தி கௌரவிக்கப்பட்டார். அதே ஆண்டில் சம்மாந்துறை கலாபிவிருத்திக் கழகம் ஈழமேகத்தின் மேடை, வானொலிப் பேச்சு, பத்திரிகைக் கட்டுரைகளை உள்ளடக்கி உரை மலர் என்னும் புத்தகத்தை வெளியிட்டு அவருக்குப் பொன்னாடை போர்த்தி பொற்கிளி வழங்கியது. 1973ல் கலாபிவிருத்திக் கழகம் அவரது பொன் விழாவைக் கொண்டாடியது. 1975ல் கல்முனை சாஹிறா வில் அன்றைய கலாசார அமைச்சர் அவர்களால் புலவர் திலகம் ஈழமேகம் என பட்டம் குட்டி பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவிக்கப் பட்டார்.

1978 தைத்திங்கள் 13, 14, 15ம் திகதிகளில் தென்னிந்தியா வில் நடைபெற்ற அகில உலக இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய ஆராய்ச்சி மாநாட்டுக் கவியரங்கில் உடனுக்குடன் கவியியற்றி, அரங்கேற்றி கவித்துவும் பதித்த ஈழமேகம் என்ற பாராட்டும் குட்டப்பட்ட ஈழத்தவராவர். இதேயாண்டு இலங்கை பல்கலைக்கழகம் நடாத்திய கவிதைப் போட்டியிலும் பாராட்டுப் பெற்ற ஒரேயொரு முஸ்லிம் பெருமகன். 1978 வைகாசியில் சம்மாந்துறை வட்டார ஆசிரியர் சங்கம் கவித்துவும் பெற்ற காயல் மேகம் பட்டமும் பொன்னாடையும் போர்த்தி ஈழமேகத்தை கௌரவித்தது. 1979ல் கொழும்பு பண்டாரநாயக்கா மாநாட்டு மண்டபத்தில் நடந்தேறிய அகில உலக இஸ்லாமிய தமிழிலக்கிய நான்காவது ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் நடை பெற்ற கவியரங்கில் பாவோதி இரசிகர்களால் பாராட்டும் பரிசிலும் பெற்றார். இவ்வாறு பலவேறுபட்ட போட்டிகளிலும் விழாக்களிலும்

பாராட்டும் பரிசிலும் பெற்ற ஈழமேகம் இறக்கும் வரை பாராட்டைப் பெற்ற ஒரு பெருமகன்.

இவை அனைத்துக்கும் முத்திரையாக 1983ல் சம்மாந்துறை பல நோக்குக் கூட்டுறவுச்சங்க செந்தெல் பணியக வெளியிடான் ஈழமேகத்தின் மழையும் துளிகளும் எனும் கவிதைத்தொகுப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தொகுப்பில் ஈழமேகத்தின் கவியாளுமையைக் கண்டு களி கொள்ளலாம். இவர், தான் வாழும் பிரதேசம், இயல்பு, உனர்வுகளைத் தன் கவிதைகளில் பரிமாறிக் கொண்டார். அவரது உரைநடை ஆற்றலினை உரைமலர் என்னும் நூல் செப்புகின்றது. அறவழிக்கீதம் என்னும் நூலினையும் அவர் தொகுத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆறும்ப காலங்களில் தயான், புரட்சி நேசன் எனும் புனை பெயர்களில் எழுதினார். பின்னர் ஈழமேகமாய், புலவராய் நாவலராய் நம்மிடையே வலம் வந்தார்.

நாவலர் ஈழமேகம் ஒரு வித்தியாசமான மனிதர். சாதுவானவர். மனிதப் பண்புகள் நிறைந்தவர். தன்னலம் கருதாதவர். காணி, பூமி, சொத்து, சுகம் போன்ற மனித ஆசைகளுக்கு அப்பாறப்பட்டவர். கண்ணைக் கெடுத்தவராயினும் கண்ணெதிரே வந்தால் மன்னிக்கும் மனம் கொண்டவர். கண்ணீர் விடுவதில் பெண்களையே மிஞ்சி விடுவார். இந்த மனிதர் தன் வரலாற்றை எழுத ஆசை கொண்டார். அது நிறைவூறவில்லை. ஆனால் அந்தப்பணி அவசியம் என்பதனை சம்மாந்துறை இலக்கிய உலகு புரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஈழமேகம் இல்லாத மீலாத் விழாக்களே இல்லை. அவர் எனிமையாக, நாகுக் காக, நனினமாக உரையாற்றுவார். அவர் பேச்சால், கவிதையால், ஆக்கங்களால் இன்னும் வாழ்கின்றார். ஈழமேகத்தின் மறைவு ஈழத்து இலக்கிய உலகுக்குப் பேரிழப்பு. பொதுவாக ஈழமேகத்தின் வரலாறு எழுதப்படவேண்டும். அவர் ஈழத்து இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய உலகில் வரலாற்றுப்பதிவினைப் பெறவேண்டியவர்.

(நன்றி: நேசன்- ஜனவரி 1983)

ஸமுத்தின் புகழ் மிகு நாவலர் ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி

- அ.வெ.மு. நாசிக்

அடி அடித்தொழும் வழுவலால் விதிவிலக்கறியேன்
படி படித்த செஞ்சொற் றமிழ் அறிஞர் முன் பகர்தல்
இடி இடித்திடும் ஆரவாரத்திற் கெதிரோர்
நொடி நொடிப்பது போலுமென் பேச்சு

என்ற அவையடக்கப்பாடலுடன் மிக அமைதியாகப் பேச்சை
ஆரம்பித்தார் அப்பிரசங்கி. மிகவும் மெதுவாகத்தான் அவர் பிரசங்கம்
ஆரம்பமாகியது. ஆனால் நேரஞ்செல்லச் செல்ல அவர் அவையிலிருந்து
தோரை தமது சொல்லாற்று வினால் பிணிக்கத் தொடங்கினார். மதி
மயங்கிய சபையினர் முன்னே அவர் இலக்கிய உவமான உவமேயங்களை
தானும் சுவைத்து சபையோருக்கும் படைத்தார். இலக்கிய
அணியும் அலங்காரமும் மாத்திரமன்றி சிற்றைக்கினிய நாட்டார் பாடல்னும்
மண்டபத்தை நிறைத்தன. அறிவுக்கு வளமுட்டும் அவ்வரை
மக்கள் உள்ளத்தில் புத்துணர்வை விதைத்துக் கொண்டிருந்தன.
இல்லாமிய வரலாற்றுச் செய்திகளை அவர் அள்ளி வீசியது
மட்டுமன்றி இடையிடையே நகைச்சுவைத் துணுக்குகளையும் தந்து
சபையோர் உற்சாகமிழக்காது பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

ஒரு நல்ல பேச்சு எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதற்கு
இலக்கணமாய் அமைந்த அப்பேசினால் சபையோர் தம்மை மறந்தன்.
கண்முடி வாய் திறந்து காதுகொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் சபையோர்
மத்தியிலே அவர்,

மாதமோ சித்திரை... நேரமோ பத்தரை

நானுமோ கத்துறன்... நீங்களோ நித்திரை...

என்றாரே பார்க்கலாம். அவையோர் துயில் நீங்கி பதறி விழித்தனர்.
சிறந்ததோர் கச்சேரியைக் கேட்ட திருப்தியில் மக்கள் கலைந்து
சென்றனர். இந்நிகழ்வு ஒருமுறை இருமுறையல்ல. எப்போதெல்லாம்
அவர் மேடையேறுவாரோ? அப்போதெல்லாம் ஏற்படும் வழக்கமாகும்.

இவ்வாறு தம் சொல்லாற்றலால் மக்களை வென்றவர் புலவர்
மாற்றாம் எம்.ஜெ.எஸ். பக்கீர்த்தம்பி ஆவர். தமிழகத்தின் தனிப்பெருந்
தலைவன். தமிழ் உரைநடைக்கே புதுவழிகாட்டியவர். அறிஞர் அண்ணாத்துறையினால் ஈழமேகம் எனப்பட்டம் சூட்டிக் கௌரவிக்கப்பட்டவர்.

இம்மென்னு முன்னே எழுநூறும் எண்ணூறும் அம்மென்றால் ஆயிரமும் ஆகாதோ' எனப்பாடிய கவி காளமேகத்தைப் போல எது ஈழமேகமும் ஒர் ஆசுக்கவியாவார்.

சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை தமிழ் இலக்கிய மணம் பரப்பும் கிழக்கு மாகாணத்தின் தெற்கே சம்மாந்துறையில் மட்டுமென்றி நாட்டின் பல பாகங்களிலும் ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் பணியாற்றிய பக்கீர்த்தம்பி அவர்களை அவர்களது மாணாக்கர் மட்டுமே அறிவர். ஆனால் பாவலராக நாவலராக உலா வந்த ஈழமேகம் அவர்களை தமிழ் கூறு நல்லுலகே நன்கறிந்தது.

இலங்கை வானொலியில் நற்சிந்தனைகள் வழங்கத் தொடங்கிய அவரை முஸ்லிம் சேவையினர் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இலக்கியம், சமயம், இஸ்லாமிய வரலாறு என்பல தலைப்புக்களில் அவரை உரையாற்ற வைத்து நேயர்களுக்கு விருந்து படைத்தனர். இன்றும் சில சந்தர்ப்பங்களில் அவரது உரைகள் மறு ஒலிபரப்புச் செய்யப்படுகின்றன. அவரது உரைகள் அடங்கிய உரைமலர் நூல், மேடைப் பேச்கக்கலை பயில்வோருக்கு நல்லதோர் வழிகாட்டி நூலாகத் தீகழ்கின்றது.

1983ல் சம்மாந்துறைப் பொதுமக்கள் அவருக்கெடுத்த வைரவிழாவின்போது நாவலர் பட்டம் குட்டிக் கொரவித்தனர். அவரது மழையும் துளிகளும் நூலும் வெளியிடப்பட்டது. சமூக சீதிருத்தக் கருத்துக்களைக் கொண்ட அவரது கவிதைகள் உணர்ச்சி வளமிக்கவை.

'எச்சிலை வீசி ஏறிகின்ற சோற்றுக்குப்
பிச்சைகள் போடும் பெருஞ் சண்டை- இச்சகத்தில்
மாறாத வாழ்வு மலராதோ ஏழை பசி
ஆறாதோ ஜயகோவே' என்று பாடுகிறார்.

மேலும்,

ஆணையின்மேல் அம்பாரி கட்டியூர்ந்த
அரசர்களும் பசிக்கொடுமை தாங்கிடாமல்
மானமெல்லாம் தான்கெட்டு பிச்சை கேட்க
வைத்ததுவும் உலகறிந்த உண்மையாகும்
ஏனிதனைச் சொல்கிற நேரென்றால் கல்வி
எவரையுமே தள்ளாது அவையின் முன்னே
சோறுகொடுத்தடிப்பணிந்து மதிப்பளிக்க
கொடுத்தும் அழியாத செல்வம் கல்வியொன்றே
என்று கல்வியைப்பற்றிக் கூறுகிறார்

பலநூறு கவிஞர்களையும் எழுத்தாளர்களையும், மேடைப் பேச்சாளர்களையும் உருவாக்கிய ஈழமேகம் மறைந்தாலும் அவரது இலக்கியப் பேரர்களாலும் ஆர்வலர்களாலும் மறக்கொண்டு என்றும் நினைவு கூறப்படும் பெருமைக்குரியவராகத் திகழ்கின்றார்.

(1998 இலங்கை வானோலி முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி
உரையினைத் தழுவியது)

1983ம் ஆண்டில் ஈழமேகத்துக்குள்ளுக்கப்பட்ட விழாவின்போது மாலை அணைவித்து வரவேற்கப்படும் காட்சி

வரகவி ஈழமேகம்

- மருதூர்க்கிளாத்தன் வி.எம். இள்மாயில்

ஆழமேகம் பக்கர்த்தம்பி அவர்கள் அசாத்தியமான ஆழ்றல் வாய்ந்த அற்புதக்கலைஞர். அண்ணாரை, பழுகுதற்கு இனிய மனிதர், சொற்கொண்டல், கவிஞர், நல்லாசிரியனும் அதிபரும் என்ற நாற் கோணங்களில் ஆராயலாம்.

வயது வித்தியாசம் பாராது பெரியவர், சிறியவர் என்ற பேதம் நோக்காது அன்பாகவும், இனிமையாகவும், கலகலப்பாகவும் பேசும் அவரது சுபாவத்தில் குழந்தை மனம் குலவி நிற்கும். அடுக்கு மொழியில் அழகிய இனிய வார்த்தைகளால் முகஸ்துதி பண்ணி அவர் பேசுவது சுவைக்கத்தக்கதாக இருக்கும். மெய்ம்மறந்து சிரிக்க வும் வைக்கும். தானும் மகிழ்ந்து மற்றவரையும் மகிழ வைப்பதே அவரது வாழ்க்கைக் குறிக்கோளாகவிருந்தது. 'எல்லோரும் இன் புற்றிருப்பதுவேயல்லாமல் வேறொன்றும் அறியோம் பராபரமே' என்கின்ற பரந்த அடிப்படையைக் கொண்டது அது.

அகில இலங்கை முஸ்லிம் வாலிப இயக்கம் நடாத்திய நாடு தழுவிய பேச்சுப் போட்டியில் தங்கப்பதக்கம் வென்றதோடு அவரது சொற்பொழிவுப்பணி தமிழ் கூறும் நல்லுலகெல்லாம் பரவியது. பொருள் பொதிந்ததாக அடுக்கு மொழியில் அங்கத்தச்சவை மேலோங்கி நிற்க மனித்தியாலக்கணக்கில் அவர் பேசும்போது சபை அடங்கி அனுபவிக்கும். தமிழ்நாட்டின் சொற்கொண்டல் பேராசிரியர் கா.அப்துல் கழுர் அவர்களின் அழைப்பினபேரில் தமிழ் நாட்டின் பட்டி தொடடி யெல்லாம் அவரது சொன் முழக்கம் ஆழமுழக்கமாக எதிரொலித்தது. பேச்சிலே தனக்கொரு பாணியமைத்து அதிலே முத்திரை பதித்து எல்லார் மனதையும் தொட்டு நின்றார்.

கவிதை என்பது இறைவனால் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அருட்கொடை. வரகவி. மனம் எழுந்த மாத்திரத்தில் எந்தப்பொருளிலும் பேப்பறும் பேனையும் எடுக்காமலே வாயால் கவிபாடி முடிக்க வல்லாண்மை கொண்டிருந்தார். எனது அனுபவத்தில் இரண்டு உதாணங்களை எண்ணால் சொல்லமுடியும். கல்முனை நகரில் பழைய பஸ் தரிப்பிடம். நீலாவண்ணும் நானும் மட்டக்களப்புக்குப் பயணமாக வண்டியில் அமர்ந்திருக்கிறோம். கணீர் என்ற குரலில் கவிமழை எங்களை ஈர்க்கின்றது.

பாலாகச் சுவைக்க தேனாக இனிக்கப்
 பாட்டெழுதும் நீலாவணனும்
 முத்தாக நிறைந்த சத்தாகக் கதைசொல்லும்
 மருதூரின் கொத்தனும்
 ஓட்டுப்பிறவா இரட்டையர் போல
 எங்கேயிப் பயணமோ?

இவைதான் அந்தப்பாட்டு வரிகள். கறுத்த அரைக்குடை தலைக்கு மேல் சேவிக்க பஸ் அருகில் நிற்கிறார் ஈழமேகம். வாதத்தால் எடுத்த எடுப்பில் கவி சொல்லும் வித்தரரத்தால் எவராலும் மடக்கமுடியாத ஜாம்பவான் என்பதன் குறியீடாக மடக்கமுடியாத கம்பி கொண்ட அரைக்குடை, கறுத்தக்குடை, பருத்தி நூல்கொண்டு நெய்த சீலைக்குடை. வெய்யில் புக முடியாத உத்தரவாதக்குடை. இருந்தும் முகத்தில் வியர்வை அரும்புகட்ட, அலைந்த கணாப்பின் முகவரி திருத்திய முகம். தெற்றுப்பல் தெரிய சிரிக்கும் சிருங்காரப் புன்னகையுடன் ஈழமேகம் காட்சி தந்தார். அம்பாறை பஸ் பிடித்துச் சம்மாந்துறைக்குச் செல்லவந்த வரவு அது. இருந்த நாங்கள் எழுந்து கீழே இறங்கி மரியாதை செய்து குசலம் விசாரித்துக் கொண்டோம்.

அவர் அம்பாறை பஸ்ஸில் ஏற, நாங்கள் மட்டக்களப்பு பஸ்ஸில் பயணமானோம். நீலாவணன் சொன்னார் '�ழமேகம்- இந்த ஆளுக்கு எவ்வளவு பொருத்தமாக அமைகிறது. காளமேகம் இவருக்கு குற்றேவல்தான் புரிய வேண்டுமே'என்று. 'இங்' என்று உடனே எதுகை மோனை சல்லபாக்க, சந்தவின்பம் கணை கட்டி நிற்க, தளை தட்டாத சீரோழுங்காக, அடிவரையறை செய்து பாடும் வல்லமை பெற்றிருந்த ஈழமேகம் எம். ஐ. எல். பக்கீத்தம்பி அவர்கள் தனக்கு நேர் தானேயாகித் துலங்கிய கவி வள்ளலாவார்.

அவரது வரகவித்தன்மைக்கு இன்னொரு உதாரணம்- அவரும் நானும் சம்பந்தப்பட்ட அனுபவம்-நீங்காத நினைவாக என்றும் நிலைகொண்டு நன்றியுணர்வுடன் ரீங்காரம் செய்யும் அனுபவம் அது.

1970 ம் ஆண்டு பாடசாலைகளுக்கிடையிலான தமிழ்த்தினப் போட்டிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த காலம். கல்முனை வட்டாரப் போட்டியின் இறுதி அங்கமான நாடகப்போட்டி கல்முனை கார்மேல் மகளிர்கல்லூரியில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நடுவர்களில் ஒருவராக ஈழமேகம் அவர்களும்பங்குபற்றிக் கொண்டிருந்தார். நான் எழுதி நெறிப்படுத்திய 'ஆயிரகாம் லிங்கன்' நாடகமும் மேடையேறியது. கலி வெண்பாவில் எழுதிய கவிதை நாடகம். சிறுவன் ஆயிரகாம் லிங்கனாகவும், தாயாகவும் நடித்த பத்து வயதேயுடைய சிறுவனும்

சிறுமியும் தங்களை மறந்து, கதையில் ஒன்றி பாத்திரங்களாகவேமாறி நடித்தனர். சோக ரசம் பிழியும் கதைப்புனர்ப்பு இருவரும் மாலை மாலையாக கண்ணீர் சிந்தி நடித்தனர். அந்த நடிப்பும், நடிப்புக்கு உயிருட்டிய வெண்டளையில் அமைந்த உரையாடலும் எல்லார் மனங்களையும் பினித்து உருக வைத்தன. பார்வையாளர்களையும் கண்ணீர் சிந்த வைத்த அந்புதம் அது.

ஸழமேகம் மத்தியஸ்தம் செய்ய வருகிறார் என்பது எனக்குத் தெரியாது. எனது நாடகம் என்பதும் அவருக்குத் தெரியாது. மேடையில் நான் தலைகாட்டவும் இல்லை மருதமுனையிலிருந்து வந்த நாடகம் என்பதை எப்படியோ அவர் அறிந்து கொண்டார் போலும். வெளியில் நின்ற என்னிடம் ஒரு காகிதத்துண்டை ஒருவர் கொண்டு வந்து தந்தார். அதில் அழகான என்சீர் விருத்தப்பா ஒன்றும் கீழே ஒரு குறிப்பும் எழுதப்பட்டிருந்தது. ஸழமேகம் என்றும் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. அவ்விருத்தப்பா அழித்தல் திருத்தல் இல்லாது, உருவச் செழியோடு, சந்தம் பிழைக்காமல் எழுதப்பட்டிருந்தது. நடிப்பைப் பார்த்தி நெறியாள்கையைப் பாராட்டி, மொழி நடையைப்பாராட்டியிருந்தது விருத்தம்.

அங்கே கலைஞர்களுக்கிடையேயான ஆத்ம தரிசனம் நெடுங் கோபுரமாக எழுந்து நின்றதை காணமுடிந்தது. மருதமுனை என்றதும், வெண்சீர் வெண்டளை மிகுந்த வெண்டளையில் இப்படியொரு நாடகத்தை நான்தான் எழுதியிருப்பேன் என்று நிச்சயித்த அவரது மதியுகம் என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தியது. அந்தச் சந்திக்குள்ளும் வெட்டித்திருத்துதல் இல்லாது திருத்தமான ஒரு விருத்தப்பாவை எழுதியிருந்த அவரது கவிதா சாமர்த்தியத்தை எண்ணி ஆச்சரியப் பட்டேன்.

‘சிங்க மறக்குலத்துச் செம்மல் கொலம்பஸின்
தங்கக் கதையைத் தருகின்ற புத்தகத்தை
பங்கப்படுத்திய பாவியனைக் கொல்லுங்கள்’
என்ற இந்த வரிகளையும் குறிப்பிட்டு ‘இவை என் நெஞ்சை உலுக்கிவிட்டன்’ என்றும் எழுதியிருந்தார். அவரதுசெவிப்புல நூட்பத்தையும் மனப்பாட ஆற்றலையும் எண்ணி அதிசயித்தேன்.

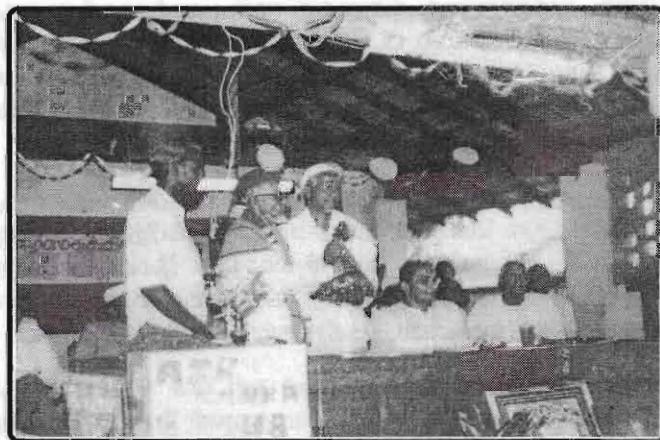
நாடகம் இரு காட்சிகளைக் கொண்டது. 15 நிமிட நாடகம். ‘செற் அமைத்துக் காட்சி மாற்றங்களைக்க காட்டமுடியாது. ஆபிரகாம் லிங்கனின் ஏழைகுழிசையிலும், பிரபுவின் மாளிகையிலும் காட்சிகள் நிகழவேண்டும். காகித அட்டையில் ஒட்டிய ஏசுநாதர் படத்தை முதற் காட்சியின்போதும், கண்ணாடிச் சட்டமிட்ட பெரிய ஏசுநாதர்

படத்தை அடுத்த காட்சியிலும் பாடசாலைச் சுவரில் தொங்கவிட்டேன். இந்த உத்தியையும் பாராட்டி எழுதியிருந்தார். இந்த நுணுக்கத்தைக் கண்டு பிடித்தவர்கள் இருவர். ஒருவர் ஸ்க்காப் இலங் மெளானா, அடுத்தவர் ஈழமேகம் பக்கீத்தம்பி அவர்கள். ஈழமேகத்தின் கலாரசனைக்கு இது ஒர் எடுத்துக்காட்டு.

மழையும் துளிகளும் என்ற அவரது கவிதைத் தொகுதி, அவரது கவிதா விற்பன்னத்துக்கான சரியான அறுவடை என்று சொல்ல முடியாது. பல பார காவியங்களை எழுதிக் குவித்திருக்க வேண்டிய வல்லபம்-அரூட்கொடை அவருக்கி-ருந்தது. அதை அவர் செய்யாது விட்டது பேரிழப்பாகும்.

மேடைப் பேச்சும் வாணோலிப் பேச்சும் அவரைத் திசைதிருப்பி விட்டன. சொந்பொழிலில் காட்டிய ஆர்வத்தை கவிதையாக்கத்தில் அவர் காட்டியிருந்தால் உமறுப்புலவருக்கு நிகராகவோ, புலவர் நாயகம் சேகுணாப்புலவருக்கு நிகராகவோ, எழுந்து நின்றிருப்பார். அர்ப்பண சிந்தையுடன் பாடசாலைகளில் அதிபர் வேலை பார்த்ததுவும் ஒரு காரணமாயிருக்கலாம். எனது சொந்த அனுபவம் இப்படிச் சொல்ல வைக்கிறது. இப்பாடசாலை அர்ப்பணிப்பு பல கலைஞர்களின் சக்தி யைத் திசைமாற்றும் செய்து விட்டன.

அச்சில் வராத அவரது கவிதைகள் நிறைய இருக்கலாம். அவற்றை நாலுருவாக்கி வெளிக்கொண்டது இலக்கிய சமுதாயத்தின் தலையாய கடமையாகும்.

வைர வீழாவின் போது தாறுல் உறைப் வீத்தியாலயத்தின் சார்பில் அதன் அதிபர் அல்லாத் கே.எல்.ஏ.ரகுல் அவர்களால் பொற்றியிருந்து வழங்கப்பட்டது.

இந்தியத் தமிழகத்தின் காளமேகம் மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தின் ஈழமேகம்

அல்லோன் எம் எம் எம் மஹ்ராப் கர்ம்

இலக்கிய வரலாற்றிலே காளமேகப் புலவர் காலத்தால் மறக்கமுடியாத அளவிற்கு கருத்தைக் கவர்ந்தவர். அதேபோல் அவருக்கு இணையாக உள்ளவர் என தமிழ் நாட்டு புவலர் பெருமக்களே உவந்து அழைத்த சிறப்புப் பெயரை உடையவரே ஈழமேகம் பக்கீத் தம்பி ஆசிரியர்- அதிபர் பெருந்தகையாவார்.

இந்தியத் தேசமாம் தென்கூத்தில்

காயற் பட்டினம் என்றொரு நாடு

இதற்கீடு இலங்கையில் எல்லாவகையிலும்

காத்தான்குடி என்று பாடு.

.....

முன்னாலே வந்த முதாதையர் தந்த

வியாபார சமய அறிவோடு

பெயர் முன்னெழுத்தாக

முழங்கிடும் காவன்னா

காவன்னா முன்வரும் சோடு.....

என்று, முந்நாறு வருடங்களுக்கு முன்பு காத்தநகரின் முத்த தமிழ்ப் புலவர் ஒருவர் காயல் பட்டினத்தையும் காத்தான்குடியையும் இணைத்து சிறப்பித்துக் குறிப்பிடுகின்றார். இச் சிறப்பான ஈராஜர்களுக்கும் ஈழமேகத்துக்கும் நெருக்கமாயுள்ள தொடர்பு இன்றும் எம் நெஞ்சங்களில் நீங்காத நினைவாக நிலைத்து நிற்கிறது.

1978ம் ஆண்டு இந்தியத் தமிழகத்தின் சங்கத் தமிழ் ஓலித்த வங்கக் கட்டோரத்தில் பொங்கல் திருநாளன்று ஆரம்பித்தது அனைத்துலக இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சி மகாநாடு. இம்மகாநாட்டிற்கு ஈழத்திலிருந்து சென்ற இருபத்தியொரு பேராளர்களில் முதல்வராக எம்முடன் இருந்தவர் ஈழமேகம் பக்கீத்தம்பி அதிபர் அவர்கள்.

மன்னார் வழியாக நீராவிக்கப்பல் ஊடாகச் சென்ற அந்தப் பயணம் இன்றும் நீங்காத நினைவாக பசுமரத்தாணி போல் அப்படியே பதிந்து நிற்கின்றது. பகல் நேரம் உச்சிவெயிலையும் துச்சமென மதித்து கப்பலின் மேல் தளத்தில் நின்று பரந்து விரிந்த கடலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோதே கவிஞரின் ஹாஸ்ய வெடிகள் காதைத்

இது உங்கள் நூல்
கந்தமாக வைக்கிறேன்

துளைக்கின்றன. என்றாலும் நேரம் ஆக ஆக பசி வந்து பத்தும் பறக்கும் பறிதாபமான சூழ்நிலை என்ன செய்வோம் சேர் என்று கேட்டபோதே தனது பாதுகாப்புப் பையைத்திறந்து பத்து ரூபாய் இந்திய நாணயத்தை எடுத்துக் கொண்டு அப்பிள் வாங்கி அனைவரும் உண்டதை இன்றும் நினைக்கிறேன்.

கப்பல், புகையிரதம், பஸ் என்று மாறி மாறி பயணம் செய்து அன்றிவு 1.52க்கு அனைத்துலக இல்லாமிய ஆராய்ச்சி மகாநாடு நடக்கும் காயல் பட்டினத்தை அடைந்தோம். நாம் தங்குவதற்கு ஒழுங்கு செய்த வீட்டிற்கு முன்பாகவே அற்புதமான அலங்காரப் பந்தலுடன் மிக விசாலமான நீளமான பந்தல் போடப்பட்டிருந்தது. வந்த களைப்பையும் பொருட்படுத்தாது, முதலில் அப்பந்தல் அமைப்பைப் பார்ப்போம் வாருங்கள் என்று எம்மையும் அழைத்துச் சென்றவர் இறுதியில் இரவு இரண்டு மணியாகியும் இருப்பிடம் வந்து சேரவில்லை. கடைசியாக களைத்து இளைத்து வந்த அவரிடம் எங்கே சேர் இவ்வளவு நேரமும் சென்றிருக்கள் என்று விசாரித்தபோதுதான்...மாநாட்டின் அமைப்புக்குமுத்தலைவர் அல்ஹாபிஸ் செய்யது அஹ்மத் அவர்களைச் சந்தித்து கதைத்த போது இங்குள்ள ஒவ்வொரு தூணிலும் ஒவ்வொரு புலவரின் பெயர் பொறித்துள்ளோம். உங்கள் ஊர்ப்புலவர் ஒருவரும் உள்ளார். கண்டு பிடியுங்கள் பார்ப்போம் என்று கூறினார். அதைத்தேடிக் கண்டு பிடிப்பதில்தான் இவ்வளவு நேரம் சென்று விட்டது' என்று கூறினார். வயதில் முத்தவராய் இருந்தபோதும் இருபது வயது இளைஞரைப் போல் எம்முடன் சகல விடயங்களிலும் கற்றிப் பார்ப்பதிலும் கூற்றித் திரிவதிலும் தான் சளைத்தவரல்ல என்ற வகையில் நடந்து கொண்டார். மாநாட்டில் கவிக்கோ அப்தூர் றஹங்மானின் தலைமையில் நிகழ்ந்த கவியரங்கில் ஈழமேகத்தின் இட இடித்தது இன்றும் நினைவில் நிற்கிறது.

காயல் பட்டின வாசியாக காத்தான்குடியில் குடிபுகுந்த மீராலெப்பை ஆலிம் முகம்மதிஸ்மாயிலுக்கும் அதே காயலைச் சேர்ந்த- காத்தான்குடியிற் பிறந்த மஹ்முதுலெப்பை ஹாஜியின் புதல்வி பாத்திமா மெளலவியாவிற்கும் இளைய மகனாக சம்மாந்துறையிற் பிறந்தவர்தான் இவர். காத்தான்குடியில் அன்று சிறப்புப் பெற்றிருந்த மர்ஹாம் மெளலானா மெளலவி அழைக்கர் லக்னவீ (புத்தளத்து ஆலிம்) அவர்களிடம் ஆம்பக் கல்வியிடன் ஆனு கிதாபுகள் வரை ஒதினார். இடையே தமிழ் ஆர்வம் ஒருபக்கம் ஈர்க்க முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலானந்தரின் ஊரவரான பண்டிதர் சிவசம்பு ஆசிரியர் அவர்களிடம் அட்டாளைச்சேனை சாதனா பாடசாலையில் தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களை ஜயந்திரிப்பறக் கற்றார். 1944ல் சிரேஷ்ட-

தராதரப்பத்திரப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார். 1945-46 ஆண்டுகளில் அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் கலாசாலையில் பயிற்சி பெறும்போது அங்கு தமிழ் கற்பித்துக்கொண்டிருந்த பண்டதார் செ.பூபாலின்னையிடம் மேலும் தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களைக் கற்று அறிவை வளர்த்துக்கொண்டார். வெண்பாவிற் புகழேந்தி என்றதற்குப் பின் வெண்பாவிற் புலவலர் மணி என்று சிறப்பித்துக்கூறும் தீாக்கதரிசிக் கவிஞர் புலவர் மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களை ஏகலைவனைப் போல் குருவாகக்கொண்டு வெண்பா இயற்றி ஒரு போட்டியில் முதற் பரிசும் பாராட்டும் பெற்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பயிற்சி பெற்ற முதல் ஆசிரியராக 1947ம் ஆண்டு காத்தான்குடியின் ஆதிப்பாடசாலை யான பழையதெரு அ.மு.க. (தற்போது அல் ஹினா) பாடசாலையில் உதவி ஆசிரியராகப் பணிபுறிந்து இவ்வூரின் பல்வேறு சிறப்பு மிகக் மாணவர்களை உருவாக்கினார். இலங்கைப் பல்கலைக்கழக, புஜாணைப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியராக இருந்த டாக்டர் ஏ.கி.எஸ். அமீர் அவி (கவிஞர் அப்துல் காதர் லெவ்வை அவர்களின் ஏக புத்திரன்), காத்தான்குடி பட்டின ஆட்சிமன்ற தலைவராகவிருந்த மாஹாம் அஷ்஛ஹரீஃத் அகமது லெவ்வை போன்றோர் அவரது மாணவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க சிலராவர். விதியின் சதியால் பதியைப்பெறுகின்ற பாக்கியம் இவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. இல்லாவிடில் இவர் நிரந்தரமாக காத்தான்குடி வாசியாகவே மாறியிருப்பார்.

இவரின் பிறப்புப் பரம்பரை, முதல் ஆசிரியப் பிரவேசம் இவற்றைத்தவிர இவருடைய புதல்வர் எனது மாணவர் ஜிந்து வருடங்களுக்கு மேல் இவரின் ஆசிரியராக விடுதி ஆசிரியராக காத்தான்குடி மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் கடமை யாற்றியபோது மாணவரின் தந்தை என்ற வகையில் பல முறை இவருடன் நெருங்கிப்பழகும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. இதைத்தவிர இவர் சிறப்புப் பேச்சாளராக கலந்து கொண்ட பல மேடைகளில் நானும் பேச்சாளராகக் கலந்து கொண்டேன். அங்கு ஆயிரக்கணக்கான மாணவ மனிகளை இலக்கிய ஆர்வலர்களை, பேச்சாளர்களை இளங்கவிஞர்களை உருவாக்கியவர் என்ற வகையில் இன்றும் அவ்வூர் மக்களால் நினைவுக்கரப் படுகின்றார்.

...

குலனருள் தெய்வம் கொள்கை மேன்மை,
கலைபயில் தெளிவு, கட்டுரை வன்மை
நிலம் மலை நிறைகோல், மலர் நிகர் மாட்சியும்,
உலகியல் அறிவோடு உயர் குணம் இணையவும்
அமைபவன் ஆசிரியர்ன்...
என்று ஒரு நல்லாசிரியரின் நற்பண்புகள் பற்றி நன்னாலாசிரியர்

நயம்படக் கூறுவதற்கேற்ப அத்தனை பண்புகளும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற ஓர் உத்தம ஆசிரியராக அவரைத் தரிசிக்கின்றோம்.

ஹாஸ்யத்துடனினைந்த கருத்துரைகளை அழகான அடுக்கு மொழியில் எடுத்துக்கூறும் ஆற்றல் படைத்த இவரது பேச்சுக்கள் பல கூட்டங்களிலும் விழாக்களிலும் இலங்கை வாணையிலும் ஒலித்ததை நாம் கேட்டிருக்கின்றோம். சர்க்கரைப் பந்தரில் தேன்மழு பொழுயுமாப் போன்று இவரது பேச்சு இன்றும் எமது காதுகளில் தேன் மழையாக ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

1978 காயல் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு நாடு திரும்பியவர்களில் எமது மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த கவிஞர் ஈழமேகம் அவர்களையும், புலவர் மணி ஆ.ம.ஷரிபுத்தீன் அவர்களையும் காத்தான்குடிக்கு அழைத்து வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. அஸ்ஸெய்யிது செயின் மௌலானா பள்ளிவாசல் தலைவர் மாந்தூம் ஜின்னா ஹாஜியார் அவர்களின் தலைமையில் நான் செயலாளராகவிருந்து சிறப்பு விழாவொன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அவ்விழாவில் கவிஞர் ஈழமேகம் அவர்களை இரவு பத்தரை மணிக்கு பேச்சுக்கு அழைத்தபோது 'மாதமோ சித்திரை நேரமோ பத்தரை நீங்களோ நித்திரை, நான் கூற வந்ததோ கருத்துரை' என்று தொடங்கி பன்னிரண்ட்டரை மனிவரை அவர் ஆற்றிய உரையும் அவையோரை அலுப்பேற்படாது தனது சிறந்த பேச்சினால் சிரிக்க வைத்த நிகழ்ச்சியும் இன்றும் எனது உள்ளத்தில் நீங்காத நினைவாக இடம் பெற்றுள்ளது.

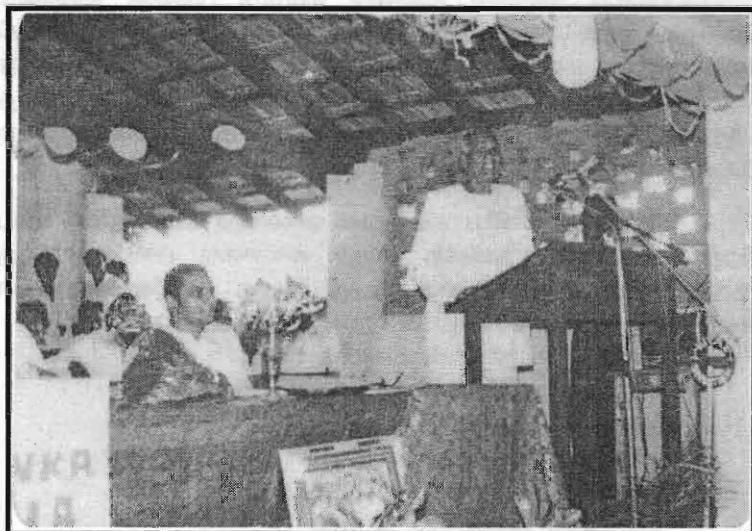
இயற்கையிலேயே கவித்துவ வல்லமை மிக்க இவர் வாய் திறந்த உடனேயே கவிதை கூறும் வல்லமை படைத்தவர். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அல்குர்ஆனப் பற்றி அழகு தமிழில் கூறுங்கள் என்று அறிஞர் ஒருவர் கேட்டபோது,

'கல்விக்குத் தாயாகி கலையுமாகி
கலைஞரானப் பொக்கஷத்தின் வடிவமாகி
வல்லகலை ஞானத்தின் வழியதாகி
வாழ்கின்ற சமுதாய வரம்பதாகி
எல்லாமே உள்ளுறைந்த இன்பமாகி
ஏகத்துவக் கொள்கை ஏதாகி
கல்லுமே கரைந்துருக ஞானமீந்த
கலைச்சுரங்கம் அல்குர்ஆன்.'

என்று கேட்டோர் அதிசயிக்க பாட்டாகக் கூறிமுடித்தார். இன்னும் சீதனக் கொடுமையை எதிர்த்து பல கட்டங்களில் தமது கவிதை

அம்பால் துழைத்துக் காட்டிய கவிஞர்,
 'உழைத்தவர் உதிரம் உண்டு
 உயிர் பிழைக்கின்ற பேடி
 குலமெனும் பெருமை காட்டி
 குடி கெடுக்கின்ற பேடி
 கற்பதைச் சூறையாடி
 களி பெறுகின்ற பேடி.
 சீதனப் பேடிக்கெல்லாம்
 செருப்படி கீரன் காதை.'

என்று நாவலாசிரியர் இளங்கீரன் எழுதிய 'நீதியே நீ கேள்', 'இங்கிருந்து எங்கே? தொடர்க்கதைகளைப் பாராட்டிய ஈழமேகம் பக்கீத்-தம்பி அவர்கள் எம்மைவிட்டு இன்று மறைந்தாலும் அவரது பிரங்கிப் பேச்சும் ஹாஸ்ய வெடியும் ஆழந்த ஆஸ்மீக அந்புத சிந்தனைகளும் எமது உள்ளத்தில் உறைந்துள்ள அவரை ஒரு நவயுக நக்கீரன் என்று கூறினால் மிகையாகாது.

வித்துவான் FXC நடராசா ஈழமேகம் பக்கீத்தம்பி அவர்களுக்கு நாவலர் பட்டம் வழங்கிக் கருத்துரை வழங்குகிறார். மேடையில் அன்றைய அமைச்சர் எம்.ஏ. அப்குல் மஜீத் வீற்றிருக்கின்றார்.

இறைவனின் அருட்கொடை ஈழமேகம்

- மணிப்புலவர் மருதூர் ஏ. மஹீத்

1954ம் ஆண்டு என நினைக்கிறேன். நான் எட்டாம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது நிகழ்ந்த சம்பவம்.

ஆண்டு சரியாக நினைவில்லா விட்டாலும் நிகழ்வு பசுமையாக நினைவிருக்கிறது.

எனது ஊரில் எனது வீட்டிற்கு அண்மையில் இரண்டாம் குறிச்சி தைக்காப்பளியில் மீலாத் விழா.

மேடை கட்டி அம்மேடையை அலங்காரம் செய்திருந்தார்கள். இதோத்தொழுகையின் பின் விழா ஆரம்பமாகியது.

இந்த விழா பற்றி ஊர் முழுவதும் ஒரே பிரச்சாரம். அதுவும் அடுக்கு மொழி சொற்பொழிவாளர் சம்மாந்துறை பக்கீத்தம்பி மாஸ்டரின் வருகை பற்றியதே பிரச்சாரத்தின் முழு நோக்கமுமாக விருந்தது.

எனது வகுப்பாசிரியரும் ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இவரது பேச்சை தி.மு.க. பேச்சாளர்களின் பேச்சோடு ஒப்பிட்டுப் பேசியதும் எனது ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

நானும் எனது பாடசாலை மாணவ மன்றத்தில் குட்டிப் பேச்சாளன் என்பதனாலும் பேச்சுக் கலையிலே தேர்ச்சி பெற வேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலோங்கி நின்றபடியினாலும் நேர்காலத்தோடு மீலாத் விழா நடைபெறும் இடத்திற்கு சென்று விட்டேன்.

மேடைக்குப் பேச்சாளர்கள் வந்து சேர்ந்து விட்டார்கள். எனக்கு அருகில் நின்றவர்களிடம் யார் அந்தப் பக்கீத்தம்பி என உசாவி னேன். நீலத் தொப்பி போட்டிருப்பவர் எனச் சொன்னார் ஒருவர். சில மௌலவிமார் கேட்பவர்களை மனத்திலே கொள்ளாது மனிதத்தியாலக் கணக்கில் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். எனக்கு அலுத்துவிட்டது. நேரமும் இரவு பதினொன்றைத் தாண்டிவிட்டது. வீடு போவோம் என நினைத்த போது, பேசிக்கொண்டிருந்த மௌலவி பேச்சை முடித்துக் கொண்டார்.

'நீங்கள் எல்லோருமே ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் அடுக்கு மொழிப் பேச்சாளர், பெருமானாளின் வாழ்க்கையை

இலக்கிய நயம்பட எடுத்து பேசக்கூடியவர், பல மேடைகளில் பேசியவர், பேச்சுப் போட்டியிலே தங்கப் பதக்கம் பெற்றவர்' எனப் புகழ் மாலை குட்டி, 'அன்னாரை இப்போது பேச அழைக்கின்றேன்.' என்றாலும் பக்கீத்தம்பி அவர்கள் எழுந்தார். கரகோஷம் வானைப் பிளந்தது. பின்னர் கூட்டம் அமைதியாயிற்று.

நான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மேடையின் அருகே போக எத்தனித்தேன்.

பக்கீத்தம்பி அவர்கள் பேச ஆரம்பித்தார்.

'தகைமைசால் தலைவர் அவர்களே!' கணீர் என்ற குரல். 'கண்ணியமிக்க உலமாக்களே!' அக்குரலிலே ஓர் இனிமை இழையோடியது 'எந்த மண்ணிற்குமில்லாத மகிழை இந்த மருதூர் மண்ணிற்குண்டு. அதனால் இம்மண்ணிலே பிறந்தவர்களை நான் நேசிக்கிறேன். எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே அல்லஹும்துல்லாஹ் என்றாலும் சபையிலேயிருந்து 'அல்லாஹ் அக்பர்' 'அல்லாஹ் அக்பர் அல்லாஹ் அக்பர்' என ஒவி எழுந்து வாணோடு கலந்து சென்றது.

நான் உடல் சிலிருத்து மெய் மறந்து நின்றேன். சரியாக ஒரு மணித்தியாலம் பேசினார். இன்னும் பேசமாட்டாரா? என்றிருந்தது எனக்கு.

அவர் பேச்சிலே அடுக்கு மொழிகள் அலை புரண்டோடின் பழமொழிகள் பகட்டுக் காட்டிச் சென்றன. இடையிடையே கவிதைகள், அமுகு காட்டின. அவர் கவிதைகளைச் சொன்ன பாணி கவியரங்குகள் தோற்றுப் போகும். ஹாஸ்யங்கள், கதைகள், சம்பவங்கள் என எத்தனையோ விடயங்கள் அவர் பேச்சினுள் அடிமையாகி நின்றன.

இரம்மியமான இரவு என என்னுள் நான் நினைத்துக் கொண்டேன். எனது தகப்பனார் எனைப்பார்த்து 'இறைவனின் அருட்காடை. அதனால்தான் அவரது பேச்சு அவ்வளவு கவர்ச்சியாக இருக்கிறது.' எனக்கூறியவாறு என்னை வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார்.

இந்திகழுவுக்குப்பிற்குநான்அவரைச் சந்தித்தது 1960ம் ஆண்டு, அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலையில் ஆசிரிய மாணவனாக இருந்தபோது.

நான் மாணவ மன்றத்தின் செயலாளர் என்ற வகையில் பக்கீத்தம்பி அவர்களை மாணவ மன்றத்திற்கு விசேட பேச்சாளராக

அழைத்திருந்தேன். அழைப்பினை ஏற்று வருகை தந்து ஆசிரிய மாணவர்களின் அபிமானத்தைப் பெற்றுச் சென்றார்.

இதன்பிறகு எனக்கும் அவருக்குமிடையே நெருக்கமான தொட்டுப் பிரிந்தது. இடையிடையே மடல் எழுதுவார். அவர்கள் என்னைப் பார்த்து 'தம்பி' என அழைப்பது இன்றும் என் காதுகளிலே ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அவரது நினைவு வரும்போதெல்லாம் அவரின் 'உரைமலரை'ப் பார்த்துக் கொள்வேன்.

பக்கீத்தம்பி அவர்கள் பேச்கக் கலையோடு மனித நேயமிக்க உணர்வுகளை இரண்டறக் கலந்து, கலகலப்பான ஒரு ஜீவனாக நடமாடனார் என்பதற்கு அவரது நண்பர்கள் சாட்சியம் கூறுவார்கள்.

போர்த்தப்பட்ட பொன்னாடையுடன் ஸழமேகம்

நாவலர் ஈழமேகம்- சில நினைவுகள்

- மருதூர் வாணன்

கவியரசர் என்ற பட்டம் யாராலும் குட்டப்படாவிட்டாலும் நாங்கள்-கல்முனைப் பிரதேசத்து மக்கள்- 1960 களில் பக்கீத்தம்பி பாவலர் என்றே புகழ்ந்து மதித்து அவரின் நாவன்மையைக் கேட்டு வந்தோம். அவர் பாடாத கருப்பொருளே இல்லை என்பேன். 1951ல் அவர் சுதந்திரன் வாரமலரில் எழுதிவந்தார்.

1970 ல் எனது 'முதல் இரவு' சிறுக்கைத் தொகுதி வெளியீடு சென்ட்டார் மருா மெளலாணா தலைமையில் மருதமுனை கிராமச் சங்கக் கட்டிடத்தில் நடந்தபோது பாவலர் பக்கீத்தம்பி கொரவு அதிதியாகக் கலந்து கொண்டார். அவர் பேசும்போது, நாங்கள் எல்லாம் அரசாங்க உத்தியோகம் பார்த்து பல ஆயிரம் ரூபா சம்பளம் எடுக்கிறோம். சாதாரண கூலி நெசவுத் தொழிலாளியான மருதூர் வாணனால் எப்படி இவ்வாறு அழகிய சிறுக்கைத் தொகுதி போட ஆயிரக்கணக்கில் பணம் மிச்சம் பிடிக்க முடிந்தது.' என இடித்துரைத்த சங்கநாதம் இன்னும் எனது செவிகளில் ரீங்கரித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அவ்விழாவில் கொத்தன், மருதூர்க்கனி, அ.ஸ., முத்துமீரான், முகில் வண்ணன் போன்றவர்களும் ஈழமேகத்தின் இடித்துரைப்பை இறுமாந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர். இதனை என்னால் மறக்க முடியுமோ?

1971ல் அக்கரைப்பற்று பெரிய பள்ளியில் அ.ஸ.அப்துஸ்ஸுமது தலைமையில் நடந்த மீலாத்விழாவில் நாவலர் ஈழமேகம் நயந்துரைத்த கவிதாமொழிகளில், இஸ்லாமியன் என்ற பெயரில் நாமெல்லாம் முகம்மது இஸ்மாயில். முகம்மது இப்ராஹீம் என்றெல்லாம் முத்திரை குத்திக் கொண்டு இஸ்லாமிய ஷரீஅத்துக்கு மாறாக சுரண்டல் வியாபாரம் செய்கிறோம். அந்நியர் கலாசார நடை, உடை, பாவனை, கஞ்சா, சாராயம் போன்ற போதை வள்ளுக்களை நூகர்கின்றோம். கூத்து, கும்மாளம், நாடகம், சினிமா என்றெல்லாம் காலங்கடத்துகிறோம். பாங்கு ஒலி கேட்பதையும் பொருட்படுத்தாது பஜனை செய்கிறோம். இதுவா இஸ்லாம்? இதுவா இஸ்லாமிய நாகரிகம்?ஆ! இன்றும் நாவலர்பெருமான் பக்கீத்தம்பி அவர்களின் கண்ண் என்ற இஸ்லாமியச் சங்கநாதம் என் நினைவுச் செவிகளுள் முரசடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இலக்கியத் தந்தை நாவலர் ஈழமேகம்

- கவிஞர் ஈழக்குமில் இதரீஸ்-

பத்திரிகையில் வரும் கவிதைகளைப் படித்து, இரசித்துப் பார்ப்பதில் மிகவும் அலாதி கொண்டவன். பி. டி. சாமியின் துப்பறியும் நாவல்களில், நாளென்றுக்கு இரண்டு புத்தகங்கள் வீதம் வாசித்து முடிப்பவன், பாடசாலையில் முன்றாம் வகுப்பு வரை கற்று, தொடர்ந்து படிக்க முடியாத நிலையில் இருந்தாலும், மேற்கூறப்பட்ட வாசிப்பு பழக்கத்தினாலும் ஏழை எனிய மக்களுக்கு பிச்சைச் சம்பளம், கூப்பன், வெள்ள நிவாரனம் என்பவற்றுக்கான விண்ணப்பங்களை எழுதிக் கொடுப்பதினாலும் (பல்வேறு எழுத்துப் பிழைகளுடன்) விரைவாக எழுதும் பயிற்சி கிடைக்கப் பெற்றவனாகவும் இருந்த எனக்கு, கவிதை எழுத வேண்டும் என்ற அவா மிக வேகமாக தோன்றியது.

தினபதி கவிதா மண்டலத்தில், மகாகவி பாரதியின் படத்துடன் வரும் கவிதைகளை மிகவும் கவனமாக படித்து, அதுபோன்ற கவிதைகளை எழுத வேண்டும் என்று துணிந்து, எனது மனதில் பட்ட, எனது சொந்த விடயமொன்றினை கற்பனை சேர்த்து 'வெயில் வளம் வேண்டும்' என்ற தலைப்பில் ஒரு கவிதை எழுதினேன். அன்றிரவு நித்திரை மறுத்து நின்றது. விடியும் காலைப் பொழுதினைக் காணவே கண்கள் ஏங்கின.

சம்மாந்துறை மகா வித்தியாலயத்தில் ஒரு கவிஞர் கற்பித்தார். அவரிடம் சென்று என்னை அறிமுகப்படுத்தி, நான் எழுதிய கவிதையினையும், தினபதி கவிதா மண்டலத்திற்கான பிரவேசக் கூப்பனையும் கொடுத்தேன். அவைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு பாடசாலையிலிருந்து வெளிக்கிட்ட அக்கவிஞர், என்னையும் அழைத்துக் கொண்டு 'நெல்லு பிடிக்கட்டடி' யில் உள்ளதொரு கடைக்கு அழைத்துச் சென்று சாப்பிடவும் குடிக்கவும் ஏற்பாடு செய்தார். பின்பு ஒரு கவிதை சொன்னார்.

'சின்ன சின்ன கற்கள்

சேர்ந்து ஒன்றாய் கூடியே

விண்ணு யர்ந்த கோபுரம்

வீதி தோறும் காண்கிறோம்'

என்று பாடினார். மேலும், 'தம்பி, கவிதை எழுதுவது இப்படி இருக்க வேண்டும். இவ்வாரான நல்ல, அழகான கவிதைகளை எழுதுங்கள், நான் அறிமுகம் செய்கிறேன்' என்றார். என மனதுக்குள்

சற்று சலனம் ஏற்பட்டது. இருந்தாலும் அவரது உபசாரம் என்னை மகிழ்வித்தது. அதன் பின் எந்தவொரு கவிதையும் அவரிடம் கொண்டு சென்றதுமில்லை. படித்துக் காட்டியதுமில்லை. இருப்பினும் அக் கவிஞரை ஆழ்ந்தியில், வீதியோரத்தில், கடைத்தெருவில் எங்கு கண்டாலும் அவரது உபசாரமே நினைவு வரும். அவருடன் பேசுவேன் அவரும் என்னுடன் பேசுவார். கவிதை, இலக்கியம் சம்பந்தமான விடயங்களை நடந்து நடந்து, குளித்துக்கொண்டு, குளித்த அரைகுறை யோடு பக்கத்துக்கடைக்குச் சென்று தேனீ குடித்தும் பேசுவார். அதுவும் ஒரு வகையில் எனக்கு ஏணிதான்.

சம்மாந்துறை மகாவித்தியாலயத்தில் இருந்து நேராக 'தாழுல் உலூம்' பாடசாலைக்குச் சென்றேன். அப்பாடசாலையில் இன்னுமொரு கவிஞர் கற்பித்தார். அவரைப்பற்றி கேள்விச்செவி. அங்கு அவரிடம் பேசினேன். அவரும் சிரித்த முகத்துடன் பேசினார். உறவு கொண்டாடி னார். அது எனது இலக்கிய பயணத்தின் உந்து கோலாக மாறியது. அதன்பின், அக்கவிஞர் அவர்களே எனது இலக்கியத் தந்தையானார். நான் முதன்முதலாக சந்தித்த கவிஞர், தேனீ உபசாரத்துடன் தன் னைப்பற்றி பேசினார். என்னைப்பற்றிப் பேசுவில்லை. அவரது கவிதைகளைப்பற்றி பேசினார். என் கவிதைபற்றி பேசுவில்லை. அதனால் என் இலக்கிய தந்தையாகும் பாக்கியத்தை இழந்தார். பின்பு சந்தித்தவர் தன்னை மற்றந்தார். என்னைக் கண்டார். நான் அவரைக் கண்டேன். அவரது மனைவி என் தாயார் ஆனார், அவர் மகள் சகோதரியானார். அவரது இரு பிள்ளைகளும் சகோதரர்கள் ஆனார்கள். இத்தகப்பயனை புகழ்ந்து பேசுவதில் என்ன தவறு? அவரின் பெருமைகளைப் பேசுவதில் என்ன தப்பு?

என் இலக்கியப்பயணத்தை ஆரம்பத்தில் முளையிலேயே கிள்ளிவிடக்கூடிய ஒரு கவிஞரைக் கண்டேன். அவரது பெயர் எமக்குத் தேவையில்லை. இரண்டாவது சந்தித்த கவிஞர் என்னை வளப் படுத்தினார். வழி நடத்தினார். அவர் யார் தெரியுமா? அவர்தான் எமது மதிப்புக்குரிய மாற்றாம் நாவலர் எம்.ஐ.எல். பக்கீத்தம்பி சழுமேகம் ஜூயா அவர்கள். சம்மாந்துறை பட்டின சபை மண்டபத்தில் இருந்த நூலகத்தில் இருந்து நாவலரைச் சந்திக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் மாலை நான்கு மணியளவில் வெளிக்கிட்டேன்.

நூலகத்தில் என்ன வேலை என்று கேட்கின்றீர்களா? அங்குதான் என் வாசிப்பு பழக்கம் அதிகமாகியது. நாளொன்றுக்கு சுமார் மூன்று, நான்கு மணித்தியாலங்களை செலவு செய்தேன். அதன் பயன்தான் இன்று நான் அனுபவிக்கும் திரண்ட செல்வங்கள். நாவலர் வீட்டுக்குப் போகும் எண்ணமும், அவரைச் சந்திக்க வேண்டும் என்ற அவாவும் ஒன்று கூடி பூமரச்சந்தியடியினால் நடந்து வந்தேன்.

கையில் ஒரு பிரயாணப்பையும், கழுக்கட்டில் தலையணை ஒன்றும் இருந்தன. குறுந்தாடி, மங்கலான வெள்ளை நிறம், புன்னகை பூத்த முகம், ஒளி பொருந்திய கண்களும் கொண்ட அந்த உருவம் என்னைக் கண்டதும் புன்னகை செய்தது. நான் குழைந்துபோய் குருவுக்குரிய மதிப்பும், தந்தைக்குரிய மரியாதையுடன் அருகில் இணைந்து நடந்தேன். அன்பே உருவாகி, அறிவுக் கடலாகி தென்பட்ட அந்த உருவம் சொன்னது 'இலங்கை வாளொலியின் ஒரு பேச்சுக்குப் போகிறேன்'. அந்த புனித மனிதரின் கையில் இருந்த பிரயாணப்பையை வாங்கிக் கொண்டு கூடவே சென்று, பஸ் வரும் வரை காத்திருந்து வழியனுப் பினேன். அதன்பின் கொழும்புக்கு போவதற்கு முன்பே என்னிடம் சொல்லுவார். நான் அவரது வீட்டுக்குச் சென்று அவரது பொருட்களைச் சுமந்து கொண்டு கடுகுதி பஸ் நிலையம் வரை சென்று வழியனுப்புவேன். அவரது ஒரு பயணத்தின் போது மட்டக்களப்பு ரயில் நிலையம் வரை சென்று அவரை வழியனுப்பி மீண்டுள்ளேன்.

சீதனப்பேய், தாயே உனக்காக, அன்பே மேகம் போன்ற என் கவிதைகளை சிபார்சு செய்தது மட்டுமல்லாது, கையோடு கொண்டு சென்று தினபதி காரியலயத்தில் ஒப்படைத்து பிரசரிக்கப்படும் நாளையும் வந்து சொல்லுவார். ஊரில் நன்மதிப்புடன், நல்லாசானாக இருந்த அன்னார், எனது கவிதைகளை வெளியிடுவதிலும் முன்னின்று உதவியிருந்தார் என்றால் அவரது நல்ல சிந்தனை வேறு யாருக்கு வரக்கூடும்.

1971ஆம் ஆண்டில் இருந்து 1977ஆம் வரையிலான காலப் பகுதியில், நாவலர் வீட்டுக்குப் போய், அவருடன் தாறுல் உலூாம் பாடசாலைக்குச் சென்று மாலை 6.00 மணி வரை பேசுவோம். நாவலர் அவர்கள் கவிதை பற்றிய பல்வேறு விடயங்களையும் சொல்லுவார். நல்ல சிறப்பு மிகக் கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் கவிஞர்களையும் அறிமுகம் செய்து விளக்கம் கொடுப்பார். அவர் பார்வையில் மரபு கவிதையாளர்களே சிறந்து விளங்குவார். தமிழ் இலக்கியம் என்றால் என்ன? என்று அறியாத எனக்கு வழி காட்டினார். இன்று பல்வேறு பெரும் புலவர்களும், அறிஞர்களும் எனக்கு அறிமுகமாகி, அவர்களுக்கு நான் அறிமுகமாகி இருக்கின்றேன் என்றால் அவற்றுக்கு காரணமாகியவர் நமது நாவலர் ஈழமேகம் எம்.ஜெ.எம். பக்கீ தம்பி ஜயா அவர்கள்தான்.

கவிஞர் மாறன் யூ.செயின் அவர்களுக்கும் எனக்கும் அறிமுகம் இருந்தாலும், இருந்த அறிமுகம் இருக்கமாவதற்கும், ஈழமேகம் ஜயா

அவர்கள்தான் காரணமாக இருந்தார். 1973 பங்குனியில், ஒரு நாள் நாவலர் ஈழமேகம் ஜியா அவர்களின் வீட்டில் அவர்களுடன் நாஜும், கவிஞர் மாறன் யூ. செயின் அவர்களும் கதைத்துக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது, இனிமேல், 'ஸழக்குயில் கலைமான் இத்ரீஸ்' என்ற பெயரில் கவிதை எழுதும்படி கூறினார்கள்.'அதன்பின், நான் மேகம் பொழிகின்றேன், நீ குயில் கூவும் என்றார். இதனை அவதானித்த கவிஞர் மாறன் யூ. செயின் அவர்கள் 'ஸழக்குயில் இத்ரீஸ்' என்ற பெயரில் எழுதுமாறு வேண்டினார். அதனை சரியென மீண்டும் ஸழமேகம் ஜியா ஏற்புரை வழங்கினார்கள். இந்த இருவரது ஊக்கத்தின் நிமித்தம் அன்றுமுதல் ஸழக்குயில் இத்ரீஸ் என்ற பெயரைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினேன். அன்று நாவலர் ஸழமேகம் ஜியாவுடன் சேர்ந்து ஸழக்குயில் இத்ரீஸ் ஆக என்னை மாற்றிய கவிஞர் மாறன் யூ. செயின் அவர்களுடன் முன்பிருந்த அறிமுகம் நேசம் கொண்ட உறவாக மாறியது.

கவிஞர் சம்மாந்துறை அளிஸ், ஏறாவூர் கவிஞர் பூர்ச்சிக்கமால், மருதமுனை புலவர் மணி, ஆ.மு. சர்பதீன், கவிஞர் மருதூர் வாணர், அறிஞர் ஜே. எம். எம்.அப்துல் காதர் போன்றவர்களையும் எனக்கு உறவினர்களாக தேடித்தந்தார்கள். கவிஞர் சம்மாந்துறை அளிஸ் வீடு தவிர்ந்த மற்றவர்களின் வீடுகளுக்கு என்னை அழைத்துச் சென்று அறிமுகம் செய்தார்கள். அவர்களின் உணவுப்பரிமாற்றங்களில் என்னையும் இணைத்துக் கொண்டார். கவிஞர் மருதூர் வாணர் வைத் திருந்த சிறிய புத்தகக் கடையில் முன்று புத்தகங்களை வாங்கித் தந்தார் ஸழமேகம் ஜியா அவர்கள்.

சம்மாந்துறை மக்களினால் இன்றும் மறக்க முடியாத புன்னகை பூத்த வண்ண முகத்தாளின் உள்ளனபு கொண்ட உறவு, கிடைத்திருக்காதுவிடின், என்கண்கள் ஊனக்கண்களோ! என்பது உண்மையாகும். தற்போது கல்வியில் சிறப்புப் பெற்று சிறப்பான கண்களையடையவன் என்று துணிவதற்கு முடியாது போயிருக்கும். நாவலர் ஸழமேகம் ஜியா அவர்களின் தொடர்பு கிடைக்காது இருப்பின், பொய்யாமொழி புலவர் திருவள்ளநாவர் கூறுவது போல எனது முகத்தில் இரு புண்களே இருந்திருக்கும்.

1968ஆம் ஆண்டில் இருந்து பூர்ச்சிகர அரசியல் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு, பல மேதினக் கூட்டங்கள், பூர்ச்சிகர அரசியல் கருத்தரங்குகள், அரசியல் வகுப்புக்களை ஒழுங்கு படுத்தி, முதலாளித்துவத்திற்கும் நில பிரபுத்துவத்திற்கும் எதிராக செயற்பட்டு கவரோட்டிகளையும், அரசியல் எதிர்ப்புக் கோழிங்களையும் எழுப்பிக் கொண்டிருந்த என்னை, நாவலர் அவர்களின் தொடர்பு திசை மாற்றியது.

பாட்டாளி மக்களின் விடுதலைக்காக, கூலி உயர்வுப் போராட்டங்களில் கலந்துகொண்டு பேசும் வல்லமையை (மறைந்திருந்து) நெறிபடுத்தித்தந்தார். எனது பாதையிலுள்ள மேடு பள்ளங்களை மெல்ல மெல்ல தெளிவுபடுத்தி தேசிய அபிவிருத்தியில் நாட்டத்தை செலுத்தும்படி என்னை மாற்றிய பெருமை நாவலருக்கே உரியது. நாவலர் அத்தகைய அறிவுரைகளை மெல்ல மெல்ல என்னுள் புகுத்தி என்னை வழி நடாத்தாதிருப்பின் இன்று இவற்றை கூறுவதற்கு என்னை அடையாளம் கண்டிருக்க முடியாது. என் எலும்பும்கூட இறந்து அறிந்து போயிருக்கலாம்.

சம்மாந்துறை ஹிஜ்ரா சந்தியில் ஒரு சந்தை (மார்க்கட்) எழுந்து நிற்கிறது. யார் யாரோ தங்களின் கைங்கரியங்கள் என்று மார்த்திட கொள்கின்றனர். அதன் ஆரம்பத்தை, ஆறு மரக்கட்டடைகள் கொண்ட கால்களை நாட்டி கொட்டில் கட்டி அவ்விடத்தில் மீன் வியாபாரிகளைக் கொண்டு, மீன் விற்க வைத்து இரவானதும், எட்டு, ஒன்பது மணிக்கு தண்ணீர் ஊற்றி கழுவி விட்டு சந்தையை ஆரம்பித்த பெருமை எனக்குரியதல்ல, அப்போது கிராம சபை தலைவராக இருந்த மல்கம்பிட்டி உதுமாலெல்வையுடன் சண்டை போட வைத்த துணிச்சல் எமது நாவலருக்குரியதே. அந்த சந்தையினை தொடர்ந்து நடாத்தும் முயற்சியில் என்னைத் தொடர்ந்து எனது சகோதரன் முகம்மது தம்பி (தற்போது ப.நோ.கூ. சங்க கிளை முகாமையாளர்) அவர்கள் அந்தச்சந்தையினை கூட்டி துப்பரவு செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டார். முன்றாவதாக அவரைத் தொடர்ந்து நான், எனது நண்பன் காதரை அழைத்து வந்து அந்த பணியில் ஈடுபடுத்தினேன். (பின்பு வீசிக்காதார் என்று பெயர் பெற்றவர்)

சம்மாந்துறை பல நோக்குக்கூட்டுறவு சங்கத்தின் **SP/14** ஆம் கிளையைப் பிரித் து **SP/19** ஆவது கிளையை உருவாக்குவதற்கு, அப்போது ப.நோ.கூ. சங்க தலைவராக இருந்த ஐனாப் ஜீ.எஸ். உதுமாலெல்வை **JP** (ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திர கட்சியின் சம்மாந்துறை அமைப்பாளர்) அவர்களின் அனுசரனையினைப் பெறும் வழி வகையினையும், ஆலோசனைகளையும் எனக்குத் தந்த பெருமை நாவலரையே சாரும்.

சம்மாந்துறை மக்கள் கலை வட்டம், உழைப்பாளர் கலை-இலக்கிய ஒன்றியம், கூலி விவசாயிகள் சங்கம், அறுவடை கூலி விவசாயிகள் சங்கம் போன்ற பல சங்கங்களை நான் உருவாக்கி,

கவியரங்குகள், கருத்தரங்குகள், கூலி உயர்வுப் போராட்டங்கள், என்பவற்றினை நடாத்துவதற்கு, நான் சாந்திருந்த அரசியல் தோழாகள் சிலரும் குறிப்பாக வீ. ஆனந்தன், தோழர் இஸ்மாயில் (தினகரன்) போன்றோருடன் நாவலரின் ஆலோசனைகளும் மதிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

சம்மாந்துறை கிராமிய சபையில் ஒரு நூலகம் அமைக்கும் பொருட்டு, குமரன் வாசகர் வட்டத்தின் ஊடாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு, எனக்கு வழி காட்டிய பெருமையும் நாவலர் ஈழமேகத்தையே சாரும். இந்த நூலகத்திற்கு முதல் நூலகராக வீசிக்கந்தோர் சலை மான் என அழைக்கப்படும் சலைமாலைவ்வையே செயற்பட்டார். இவ்வாறான பல்வேறு அபிவிருத்தி முயற்சிகளை 'புளக்ஜே' பகுதியில் என்னாலும் நான் சார்ந்த அமைப்புக்களாலும் தோற்றுவிக்கப்பட்டன என்றால் அவைகளுக்கு வழிகாட்டி ஆலோசனை வழங்கியவர் மாநாடும் நாவலர் ஈழமேகம் ஜயா அவர்கள்தான் என்பதை என்னால் உறுதிப் படுத்த முடியும்.

1985 மார்ச் மாதம் 18ஆம் திகதி சம்மாந்துறை முழுவதும் மட்டுமல்லாது இலங்கையின் பல்வேறு கிராமங்களிலும் வெள்ளைக் கொடிகளால் நிறைந்து கிடந்தன. என் வீட்டில் ஒரு வெள்ளை கொடி தொங்கவிட முடியவில்லை. அதனை தொங்க விடும் அளவிற்கு என் சிந்தை தெளிவுறவில்லை. அது சோகத்தினால் நிறைந்து கிடந்தது. நல்ல சிந்தனையுள்ள நலமிக்க ஒரு மகனை சம்மாந்துறை இழந்து நின்றது. திருமதி. பக்கீ தம்பி அவர்கள் சிறப்பான பண்புகள் நிறைந்த ஒரு கணவனை இழந்து நின்றார். நாவலரின் பிள்ளைகள் அன்பு மிகுந்த ஒரு நல்ல தகப்பனை பறி கொடுத்து அழுதன். ஆணால் நான்...

இலக்கியத்தின் ஆசானை, பெயர் குட்டிய தந்தையை என் தவறுகளைத் திருத்தம் பொருட்டு, செயற்பட்ட இடத்துறைப்பானை, என் சிந்தையின் போக்கை மாற்றிய ஒரு திறன்மிகு வழி காட்டியை எனக்கு பல வகையான தொடர்புகளையும் ஏற்படுத்தித் தந்த ஒரு தொடர்பாளனை, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நான் கண்ட மனிதருக்குள்ளே இருந்த, காமியப்பனி செய்யாது, நிஷ்காமியப்பனி புரிந்து நின்ற ஒரு மாணிக்கத்தை, ஒரு நல்ல மனிதனை இழந்து நின்றேன்.

இன்னாலில்லாஹி வஇன்னாஇலைஹி நாஜிஹன்

அன்னாருக்கு இறைவன் சுவன் பதியைக் கொடுப்பானாக, நாவலர் எம்.ஐ.எஸ். பக்கீ தம்பி - ஈழமேகம் ஜயா அவர்கள்

மறைய வில்லை. என் உள்ளத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர் வழி காட்டலில் நான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

நாவலர் வைர விழாவின்போது சமூகமைப் பக்ளீத்தமிடி அவர்களுக்கு பாராட்டுப்பத்திற்ம் வழங்கப்படுகிறது. பத்திற்ம் வாசீத்துக் கையளிப்பவர் கவிஞர் மன்ஞர் ஏ.காதர்

இது உங்கள் மால்

ஸமூஹம் இன்னும் மரணிக்கவில்லை!

- மார்ஹீம் எம்.எச்.எம். அற்றரப் (முன்னாள் அமைச்சர்)

கவிதை எழுத ஆரம்பித்த காலத்தில் என்னை ஊக்குவித்த எனது சிறிய தந்தை மார்ஹீம் ஸமூஹம் பக்கீர்த்தம்பி அவர்களுக்காகப் பிரார்த்திக்கின்றேன். ஸமூஹம் பக்கீர்த்தம்பி எனது நெருங்கிய உறவினர் அவரை ‘சாக்சா’ என்று அன்பாக எப்போதும் அழைப்பதுண்டு. அவருடைய சீவிய காலத்தில் எமது குடும்பத்தி-விருந்த என் வயதையொத்த எவருக்கும் இலக்கிய ஆர்வம் இரந்ததில்லை. சம்மாந்துறைப் பிரதேசத்தில் கலாபிவிருத்திக் கழகம் அமைத்து தமிழை இலக்கியச் சுவையை அறிமுகம் செய்தவர் அவர்தான் என்றால் அதுவும் மிகைப்பட்ட ஒரு கூற்றல்ல.

தனது குடும்பத்தில் ஒரு பிள்ளை தமிழிலும் இலக்கியத்திலும் ஆர்வம் காட்டுவதைக்கண்டு பெரிதும் ஆறுதல் அடைந்திருந்தார். எனது தந்தையும் ஓர் இலக்கியப் பிரியனாக இருந்தது இப்போதுதான் எனக்குத் தெரிய வருகின்றது. எனது தந்தை ஒருபோதும் எழுதியவர்கள். நிறைய வாசிப்பவர். தனது மகன் வாசித்து வளர் வேண்டும் என்பதில் எப்போதும் அக்கறையாக இருந்து வந்தவர்.

எனினும் -எனது தந்தை மரணித்து ஏற்ததாழ பத்தாண்டுகளின் பின் அவர் எனக்கு எழுதி வைத்த மரணசாசனத்தை அன்மையில் வாசித்தபோது அப்படியே அதிர்ந்து விட்டேன். அப்போதுதான் அவரது எழுத்தாற்றவின் வல்லமை தெரிய வந்தது. கவிதைத் துறையிலும் எனது தந்தை ஈடுபா: கொண்டிருந்தார்.

“யூசுப் கலைஹா” காவியம் சாரண பாஸ் கரணால் வெளியிடப்பட்டபோது அதை ஒவ்வொர் இரவும் எழுதி வாசிக்காத எனது தாய்க்கு எங்களுக்கும் இசையுடன் பாடிக் காட்டுவார். தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் மட்டுமன்றி ஞான இலக்கிய நூல்களும் அவரிடம் நிறைய இருந்தன.

எனது எழுத்துக்களை பத்திரிகைகள் பிரசுரிக்கத் துவங்கிய காலங்களில் தனது மகிழ்ச்சியை ஒருபோதும் என்னுடன் பகிள்கு கொண்டதில்லை. காரணம்- அவ்வாறு செய்வதால் எனக்கு ஏற்படும் உற்சாகம் எனது கல்வியைப் பாதிக்குமென அவர் தயங்கியிருக்கலாம்.

இருப்பினும் கூட இரவு நேரங்களில் விழித்திருந்து கல்வியில் காட்டிய அக்கறையை விடவும் - கூடிய அக்கறையை தனது மகன் எழுத்தில் காட்டிய வேளாகளில் அவர் ஒருபோதும் அவனைக் கடிந்து கொள்ளவோ எச்சரிக்கவோ இல்லை.

எனது தந்தை அவருடைய நண்பர்களோடு தனது மகனின் எழுத்தார்வங்களைப் பிரஸ்தாபித்து எனது கவிதைகளை வாசித்துக் காட்டுவதில் நிச்சயம் மகிழ்ச்சியடைந்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு தனது மகிழ்ச்சியை எனது தந்தை பகிர்ந்து கொண்டவர்களில் ஒருவர் தான் ஈழமேகம் பக்கீத்தமியி சாச்சா அவர்கள். அவர் குச்சவெளியில் கல்வி கற்பித்துக்கொண்டிருந்த காலகட்டங்களில் கவிதையில் அவருக்குக் கடிதம் எழுதுகின்ற பழக்கம் எனக்கிருந்தது. எனது கவிதைகளைக்கூட அவருடைய பார்வைக்காக அவ்வப்போது அனுப்பி வைத்திருக்கின்றேன். அவர் எனக்கு எழுதிய கவிதைகளில் இரண்டு அதிர்ஷ்டவசமாக என்னிடம் இப்போதும் இருக்கின்றன.

அவர் உயிரோடு இருந்திருந்தால் எனது இலக்கிய முயற்சிகளில் மட்டுமல்ல எனது அரசியற் பரிசோதனைகளிலும் ஒரு முன்னணிப் போராளியாக இருந்திருப்பார். அவர் இன்னும் மரணித்ததாக நான் எண்ணியதில்லை. கனவில் ஓரிரு தடவைகள் வந்து என்னோடு கதைத்திருந்து விட்டுப்போடுள்ளார். அவர் உயிரோடு இருந்திருந்தால் அவரிடமிருந்தும் நிச்சயம் ஓர் ஆசி இத்தொகுப்புக்குக் கிடைத்திருக்கும். அக்குறையை 1969ல் அவர் எழுதியனுப்பிய கவிதைக் கடிதம் நிறைவு செய்கின்றது.

�ழமேகம் சாச்சாவுக்காகப் பிரார்த்திக்கும் அதேவேளை எனது தந்தையை நினைக்கும்போதெல்லாம் பொங்கிவரும் வெப்பசாரங்களையும் கண்ணிப்பூக்களையும் அன்னாரின் ஆன்மாவின் காலடிக்கு அனுப்பி வைக்கின்றேன்.

AMIRALI PUBLIC LIBRARY
PRADESI - CASHA
SAMMANTHURAI

1969ம் ஆண்டில் கவிஞர் ஈழமேகம் பக்காத்தம்பி
இளங்கவிஞர் அஷ்ரபுக்கு எழுதியனுப்பிய
ஆசிக்கவிதை

வண்ணத்தமிழ் பேசு

காத்திருந்த என் கரத்தில்
கரும்பு மொழிச் சாறு பிழிந்து
பார்த்திருந்த என்னிரு கண்
பாவை மலர் தேன் சிந்த
வார்த்தெடுத்து வடித்தெடுத்து
வண்டமிழிற் கோர்த்தெடுத்து
ஆர்த்த அளி மொய்த்த மலர்
அழுகு கவி நீ புனைந்தாய் !

பார்த்ததுமே என்னிதயம்
பாகாய் உருகிவிட
பூத்ததடா கண்மணியே
பூரித்த என்னுடலம்
வேர்த்ததடா உன் கவியின்
வேகத்தைத் தாங்காமல்
அர்த்த அளி மொய்த்த மலர்
அழுகு கவி நீ புனைந்தாய் !

சோற்றுக்கும் கூழுக்கும்
சொன்னாள் கவியவ்வை
காற்றில் மிதந்த கடிதம்
வரைந்தளித்தாய்
சேந்றில் தான் நட்டாலும்
செழித்து வளருமடா
ஆற்றல் செறிந்த மகன்
அவ்ரப் நீ ! அளித்த கவி !

அழிரத்தில் நீயொருவன்
அழுகுத் திருத்தமிழ்க் கவிஞர்

பாயிரத்தில் காணா
 பண்புக் கலையார்வம்
 நீயொருத்தன் பெற்று
 நிலைத்தால் அது எனக்கு
 ஆயிரமோ கோடியோ
 அதிலும் பெரு மகிழ்ச்சி
 சேயிருக்காய் என்று
 சிரித்தேன் கவி மகனே
 வாயிருக்கு மட்டும்
 வண்ணத் தமிழ் பேசு !

குறிப்பு: நாவலர் கவிஞர் ஈழமேகம் பக்கர்த்தம்பி அவர்களுக்காக நினைவுச்சவடுகள்வெளியிடுவது பற்றிக்குறிப்பிட்டுஅதற்காக நினைவுக் குறிப்புக்கள் எழுதி வழங்குமாறு மாண்புமிகு அமைச்சரும் கவிஞரும் உறவினருமான எம்.எச்.எம்.அஷ்ரப் அவர்களிடம் பல தடவைகள் கோரியிருந்தோம். அப்போதெல்லாம் 'சாக்சா' பற்றிய குறிப்பினைக் கட்டாயம் தருவேன் என அவர்கள் வாக்களித்தே இருந்தார்கள். ஈற்றில், பொது வாழ்க்கையின் கெடுபிழிகளில் எந்திரம் போல் இயங்கும் அமைச்சரின் நேர அவகாசமின்மையை உணர்ந்தோம்.அதனால் அமைச்சரின் 'நான் எனும் நீ' கவிதைத் தொகுதியில் ஈழமேகம் பற்றி நினைவுகள்ந்த குறிப்புக்களையும் ஆசிக் கவிதையையும் நன்றியுடன் சேர்த்துக் கொண்டோம்.

தொகுப்பாசிரியர்

இலக்கிய மேடைப் பேச்சுக்களால் அனைவரையும் கவர்ந்த ஈழமேகம்

ஸழமேகம் எம்மையெல்லாம் விட்டுப் பிரிந்து பல ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. எனினும் அன்னாரின் இலக்கிய உரைகளின் இனிய நினைவுகள் எம் உள்ளங்களை விட்டும் அகலவில்லை. புகழ்மிக்க மேடைப்பேச்சாளராக விளங்கிய அவர், தமிழ் மொழியின் ஆற்றலை, அதன் சிறப்பை தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியில் சிறப்படையச் செய்தவர். அவரின் உரைகளைக் கேட்கும் பாடசாலை மாணவர்கள் கூட தமிழ் மொழியை உயர்தர வகுப்புகளில் கற்பதற்கு ஆர்வம் காட்டியதை எம்மால் அவதானிக்க முடிந்தது.

ஸழமேகம் என்பது தமிழ் நாட்டில் வைத்து அவருக்கு அறிஞர்களால் வழங்கப்பட்ட சிறப்புப் பட்டமாகும். ஸழத்தின் இனிய தமிழை எழில் பெறங் செய்யும் அன்னாரின் பணியை மனங்கொண்டு “ஸழமேகம்” என்னும் பட்டம் கிடைத்தது. இலங்கையில் மட்டுமல்லது தமிழ் நாட்டிலும் அன்னாருக்கு நான்கு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் பல கெளரவங்கள் கிடைத்தன.

ஸழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி அவர்களை அறியாத தமிழ் பேசும் மக்கள் ஈழத்தில் இருக்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு அவரது நாவன்மையால் பெயர் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தது. 1978ம் ஆண்டில் தென்னிந்திய காயல் பட்டணத்தில் நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மகா நாட்டுக்கு அவருடன் இணைந்து செல்லும் பாக்கியம் கிடைத்தது. “இஸ்லாம் எங்கள் வழி, இன்பத் தமிழ் எங்கள் மொழி” என்னும் பதாதைகளுடன் ஆரம்பமான அம்மகாநாட்டில் ஸழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி அவர்களும் இலக்கியக் கட்டுரை ஒன்றைச் சமர்ப்பித்ததன் பேரில் இலக்கியப் பேராளர்களின் நன் மதிப்புக்குரியவரானவர்.

கிண்ணியாவில் அன்னார் கடமையாற்றிய காலங்களில் மீலாத் மேடைகளில் அவரின் இஸ்லாமிய உரைகளைக் கேட்கும் வாய்ப்புக்கள் நிறையக் கிடைத்தன. இலக்கிய நயமிக்க அன்னாரது உரைகளைக் கேட்பதற்காக பெருங்கூட்டமே திரண்டு விடும். அவ்வாறான அனைவரையும் வசீகரிக்கும் பேச்சாற்றலையும், நாவன்மையையும் இறைவன் ஸழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி அவர்களுக்கு வழங்கியிருந்தான். கிண்ணியாவில் அவர் வாழ்ந்த காலங்களில்

பள்ளிவாசல்களிலும், பாடசாலைகளிலும், பொது வைபவங்களிலும் அவரது உரைகளைத் தாராளமாகக் கேட்கக் கூடியதாக இருந்தது.

ஆழ்ந்த புலமையும், ஞானமும் அன்னாரிடம் நிறைந்திருந்தன. கவிதை நடையிலும், கவிதையும் பேச்சும் கலந்து உரைநடையிலும் பேசும் தனி ஆற்றல் அன்னாரிடம் சிறப்பாகக் காணப்பட்டது. தனக்கெனத் தனிப்பாணியைக் கொண்டிருந்த ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி அவர்கள், தமது தனித்துவத்தால் “ஸழமேகம்” எனும் புகழ் நாமத்துக்குரியவராக மாறினார். அவரது ஆசிரிய சேவையும் சமூகப் பணியும் இலக்கியப் பங்களிப்பும் எமக்கெல்லாம் முன்மாதிரியாக அமைந்தன. எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் அன்னாரை “ஜென்னதுல் பிரதெளஸில்” நீடுழி வாழுப் பிரார்த்திக்கின்றோம். அன்னாரது பணிகளை வெளிக்கொணர் எடுத்த முயற்சியினை நாம் பெரிதும் பாராட்டி வரவேற்கின்றோம்.

இவ்வண்ணம்,
கலாநிதி. கே. எம். எச். காலிதீன்,
பீடாதிபதி, கலை, கலாசார பீடம்,
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

21-02-2001

1978ம் ஆண்டில் சம்மாநத்துறை பொதுமக்களும் ஆசிரியர் சங்கமும் கிணைந்து எடுத்த பாராட்டுவிழாவின் போது மேடையில் ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி (மத்தியில்) வாழ்த்துரையை செவிமுக்கிறார்

ஸமீகாத்தின் மழையும் துளிகளும்

அல்ஹான் எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல் எம்.ஏ.

சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த நாவலர் எம்.ஐ.எல். பக்கீத்தம்பி அவர்களின் கவிதைத் தொகுதி 'மழையும் துளிகளும்' என்பதாகும். இந்நாலினெப்பற்றி தினபதி- சிந்தாமணி பிரதம ஆசிரியராகவிருந்த எஸ்.டி.சிவநாயகம் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

'மேகம் என்பது மூன்று காரியங்களைச் செய்யும். ஒன்று மின்னும், இரண்டு முழங்கும், மூன்று பொழியும். அது காளமேகமாக இருந்தாலும் சரி, ஸமீகமாக இருந்தாலும் சரி. இந்த மூன்று காரியங்களையும் செய்தே ஆகவேண்டியதுதான். நம்மிடையே வாழும் 'ஸமீகம்' என்று பெயர் கொண்ட கவிஞர் பக்கீத்தம்பி அவர்களிடமும் நாம் மின்னலையும் காணலாம், முழக்கத்தையும் காணலாம். தீமையைக்கண்டால் அவர் நெருப்பாக மின்னுவார். அந்தியைக்கண்டால் அவர் கொதிப்போடு முழங்குவார். இந்த உணர்ச்சிகளையெல்லாம் திரட்டி அவர் ஈற்றில் கவிதை மழையாக பொழிந்து தள்ளுவார். கவிதை மழையாகப்பொழியும்போது அங்கு இதம், இனிமை, குளிர்ச்சி எல்லாம் தென்படும். அவர் உள்ளத்தில் உணர்ச்சிப்பிழிம்பும் உண்டு. மகிழ்ச்சிப்பிழிம்பும் உண்டு. இந்த இரண்டின் ஒருமித்த கலவைதான் ஸமீகம் என்ற கவிஞரின் வெளிப்பாடு, தோற்றும், அண்டம், அகண்டம், அடக்கம் எல்லாம்.' முகம்மது இஸ்மாயில் லெப்பை பக்கீத்தம்பி என்ற இந்த முதுபெரும் கவிஞரின் பல்வேறு கவிதைகளைப் பல்லாண்டு காலமாகப் பத்திரிகையில் ஏற்றும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஓவ்வொரு கவிதையையும், முதல் வாசகனாகப் படிக்கும்பொழுது நான் உவகையில் மிதந்திருக்கிறேன். உணர்ச்சியில் புரண்டிருக்கிறேன். இப்போது அக்கவிதைகளில் பல ஒன்று சேர்ந்து மழையும் துளிகளும்' என்ற பெயரில் நாலாக மலர்கிறது என்பதை அறிந்து பெருமகிழ்வடைகிறேன். ஸமீகம், மழையையும் துளிகளையும் தருவது மிகப் பொருத்தம். இக்கவிதைகள் நிச்சயம் கவிஞர்களின், கலைஞர்களின் இலக்கியத் தாகத்தைத் தீர்க்கும் வாரித்தியாக விளங்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு' எனக்கூறுகிறார் எஸ்.டி.சிவநாயகம்.

1983 இல் வெளிவந்த இக்கவிதைத் தொகுப்பில் மொத்தம் 40 கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் அவரது முதற் கவிதையான 'மழைவளம் வேண்டும் அல்லாஹ்' என்பதுவும் அடங்கி யுள்ளது. அதன் சில பகுதிகள் வருமாறு:

SAMIRALI PUBLIC LIBRARY
PRADESH SABH
SAMMANANTHURAI

'நாடி நரம்பு தளர்ந்து உலர்ந்திட
 நாடி வரண்டுமீழி நீருமே வற்றிட
 ஆறிடுமேடு அலைகட லோய்ந்திட
 ஆவி துடித்துயிர் ஆலாய்ப்பறந்திட
 கத்தரி கொச்சிப் பயிரகளும் செத்திட
 காய்கறித் தோட்டமும் காய்ந்து வரண்டிட
 கோட்டு கானகம் கூட வரண்டிடக்
 கோடை வரட்சி கொடுமை மிகைத்ததே.

அறநெறி பொய்த்ததோ ஆகமம் பொய்த்ததோ
 ஆண்டவன் பள்ளிக் கதவடைபட்டதோ
 மதநெறி மாய்ந்து மனுக்குலம் கெட்டதோ
 மார்க்கத்தில் மூர்க்கம் வலிந்து புகுந்ததோ
 குறைபொறுத்தேழைகள் பாவிகள் செய்திடும்
 கொடுமைகளைப் பொறுத்தேக இறைவனே
 அஞ்செகாடையாளனே ஆதி பராபரா
 ஆண்டவனே மழை பெய்திட வேண்டுமே.'

ஆசிரியராகப் பதவியேற்ற இளமைக் காலத்திலிருந்தே பேச்சு, எழுத்து, கவிதை, சமூக சேவைத்துறைகளில் பக்காத்தமிழி மிகவும் ஈடுபாடுகொண்டு உழைத்தார். அதிபராகப் பதவி வகிக்கும்பொழுது அவை மேலும் மெருகுபட்டன. 1985 மார்ச் மாதம் 18ம் திகதி அவர் மறைந்த நாள் வரை அப்பணிகள் தொடர்ந்தன.

ஈஸ்.டி.சிவநாயகம் குறிப்பிடுவதுபோன்று, அநேக கவிதைகள் அநீதியைக் கண்டு பொங்கியெழுவதன் வெளிப்பாடாகும். ஏழை, எளியோரின் வாழ்வு சிறக்க வேண்டுமென அவை அவாவறுகின்றன. வேர்வைக்குமுன்டோ விலை, கண்ணீரே தீயாய் மாறி, கடன் பட்டார் நெஞ்சம், தேநீரும் செங்குருதியும், பெருநாளிற் குடிபுகுந்தான், பொற்பதக்கம், நாடும் சிறிக்கிறது போன்றன இவ்வகையைச் சார்ந்தனவாகும். இஸ்லாமிய த்ததுவத்தை விளக்குவனவாகவும், இயற்கை எழில் வர்னனையாகவும், சமுதாய நிலமையைச் சித்தரிப் பனவாகவும் மேலும் பல கவிதைகள் அமைந்துள்ளன 'வேர்வைக்கு-

யு.எல்.அவியார்

தொடர்வள் நால்
 குத்தமாக வேற்றிருக்கவும்

முண்டோ விலை' எனும் கவிதையின் சில அடிகள் வருமாறு:
 கூதற்பனியும் குளிரும் குளிர் காற்றும்
 சாதி மழையும் சலசலப்பும் -தோதிடினும்
 பேர்வையகற்றியுழப் போகின்ற பாட்டாளி
 வேர்வைக்குமுண்டோ விலை.

கோழி சிறகடித்துக் கூவியெழுப்பிவிடக்
 தோழியெழுந்து சுடுசோறாக்கக் - மேழி நுனிக்
 கூர்வைக்கக் கூனிரும்பு கொள்ளுமுன் மேனி
 வேர்வைக்குமுண்டோ விலை.

பாணித் தயிரன் பண்ணாக்கி நீ விதைத்த
 காணி விழைந்த கதிரழகை- காண்பதற்கு
 ஆர்வங் கொஞ்சமுன்றன் அரிவை பிறை நுதலின்
 வேர்வைக்குமுண்டோ விலை.

இத்தகைய கவிதைகளைத்தான் மட்டும் பாடினாற் போதாது: மாறாக, தனதுரில் ஓர் இலக்கியப் பரம்பரையே உருவாக வேண்டும் என விரும்பினார். அதற்காகக் கலாபிவிருத்திக் கழகம் எனும் ஒன்றை உருவாக்கினார். அதன் மூலம் பல இளைஞர்களுக்கு உற்சாக மூட்டியார்.. இதனைப் பற்றி ஈழக்குயில் இத்ரீஸ் தனது கவிதை யொன்றிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்

காணிக்கும் கல்விக்கும் கடதாசி நோட்டுக்கும்
 கூலிக்காரனுக்கு இடமில்லை என்றபோது
 கலாபிவிருத்திக் கழகத்தின் எழுச்சிக்கு வழிகாட்டி
 எமதூரின் இளைஞர்களின் அறிவுக்கு ஒளியூட்டி
 நின்றவொரே ஆசிரியன் நீயாகி
 எழுச்சி பெற எமதூர் முன்னின்ற தலைமகனே!
 எங்கிறார் இத்ரீஸ்.

சமுமேகத்தின் இவ்வூர்ப்பற்றினை அவரது 'சம்மாந்துறை எங்களுரே' எனும் கவிதையிற் காண்கிறோம்.
 சங்குடன் சிப்பி மோதத் தருமிசை கழகிற் பாய்ந்து
 அங்கிளம் பாக்கு வீழ்த்தும் அரு வரால் மீன்களுண்டு
 பொங்குபால் மேதிக்கூட்டம் பொலியவே பாலை ஓட்டும்
 சங்கையாம் வளந்திகள் சம்மாந்துஜூ எங்களுரே

பட்டியிற் கறந்தபாலைச் சட்டியிற் காய்ச்சி மீதி
இட்டமாயேழைக் கீந்து இரங்கிடு முழவர் கூட்டம்
அட்டமாதிக்கும் வாழ அமுதமா முணவையீந்து
சட்டமுரசும்கும் சம்மாந்துஜை எங்களுரே' எனத் தொடர்ந்து
செல்லும் இக்கவிதை.

இந்நாலுக்கான சாத்துக்கவியை புலவர்மணி அல்ஹாஜ் ஆழ
ஷரிபுத்தீன் அவர்கள் வழங்கியுள்ளார். அனிந்துஜையை மகாவித்துவான்
எப்.எக்ஸ்.சி. நடராசா அவர்கள் அளித்துள்ளார்.

புலவர்மணி ஷரிபுத்தீன் அவர்கள் தமது சாத்துக் கவியில்,
மேகந்தரு மழையால் மேவந்துளி யீழ
மேகம் தரு மழையும் :தேபோல் - மேகம்
துளிகண்டேன் பார்வை தொடர்ந்தேன் பெரிதும்
களிகொண்டே னுள்ளம் களிந்து. **அய்ர்அலி போன நாலகர்**

தாயகத்தின் சீர்மை தரவேண்டும் சீர்திருத்தம் நிர்வாக சமை - சம்மாந்துறை
ஆயபொருள் பலவும் ஆய்ந்தாய்ந்து தூயவுளம்
கொண்ட மகிழ்வும் குறித்த மனச்சோர்வும்
விண்ட தமிழ் என்று விளம்பு.

என விதந்துரைக்கிறார்.

இதேபோன்று மகாவித்துவான் எப்.எக்ஸ்.சி. நடராசா அவர்கள்
தமது அனிந்துரையில் கூறுவதுபோன்று 'இலகுநடை, சௌஞ்சருக்கம்,
பொருட்தெளிவு, துள்ளந்பாணி, தெள்ளுதமிழ், உள்ளத்தைக்
கொள்ளலோகாள்ளும் வண்ணங்கள் இவையெல்லாம் பொலிந்து
விளங்கும் இக்கவிதை நால் இருபதாம் நாற்றாண்டின் இலக்கிய
வளர்ச்சியிலும் எடுத்தியம்பக்கஷய தன்மை வாய்ந்ததாகும்.'

இவர்கள் இருவரும்தான் பக்கீத்தம்பி அவர்களுக்கு நாவலர்
என்ற பட்டத்தை வழங்கியோருமாவர். 1983இல் சம்மாந்துறையில்
நடைபெற்ற மாபெரும் விழாவொன்றில் ஷரிபுத்தீன் அவர்களால்
பிரேரிக்கப்பட்டு, எப்.எக்.ஸ்.சி. அவர்களால் ஆயோதித்து
அத்தாட்சிப்படுத்தப்பட்டு, 'நாவலர்' பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

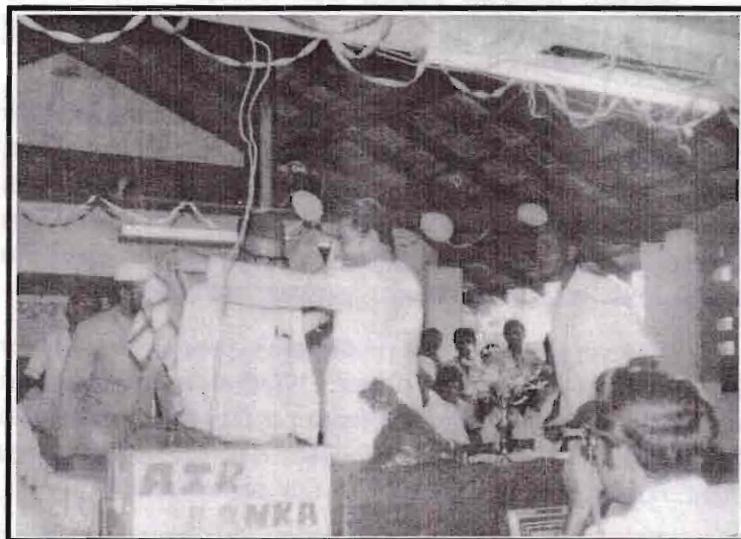
இதற்கு முன்னாக 'சமுமேகம்' என்னும் பட்டம் தென்னிந்தி
யாவில் காயல்பட்டனத்தில் வைத்து பேரினுள் அண்ணாதுரையினால்
வழங்கிக் கொராவிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. பாவலர் பலீஸ்
காரியப்பர் இந்நிகழ்ச்சியைப் பின்வருமாறு வர்ணிக்கிறார்.

ஈழத்தின பெருமை தன்னை- அன்று
 இந்தியா கொண்டு சென்றீர்
 கோலத் தமிழ் மழையை - மேகம்
 கொணர்ந்ததாய் இவரை வென்றீர்
 காயல் பட்டணத்தில் - நீங்கள்
 கவிமழை பெய்கையிலே
 நேயமாய் 'ஸமேகம்' -எனும்
 நாமத்தைப் பெற்றுவந்தீர்.
 அந்நாமமும், கவிதா வளமும் 'மழையும் துளிகளும்'
 மூலம் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்.

(குறிப்பு: இலங்கை வாணொலி முஸ்லிம் சேவையில்

13-01-2001 அன்று 'நால் உலா'வில்

இடம்பெற்ற ஆக்கம்.)

எ.ம்.ஏ.அப்குல் மஜீது (அன்றைய அமைச்சர்) வைரவிழாவின்
 போது நாவலருக்கு பொன்னாடை போர்த்துகிறார்.

பக்கீர்த்தம்பி ஓர் இலக்கியம்

- கவிஞர் ஏ. இக்பால்-

இந்து சமுத்திர நித்திலம்
அங்நித்திலம் ஈன்ற மாணிக்க வகைகள்
இந்த உலகில் மதிப்புடைத்தாமே!
நம் தமிழ் இலக்கியம் ஈந்த
நயமிக்கச் செம்மல்கள் வரிசையில் இன்று

கணக்கிடும் மாந்தரில் பக்கீர்த்தம்பி
இலங்கையில் இந்திய நாட்டின்
சனங்களின் மத்தியில் இமாலயம்போல
துலங்கிடும் நாவலர் எனும் பேற்றினாலே
சழேகம் எனும் பெயர் பெற்று
உயர்ந்து சிறந்ததால் நாங்களும் உயர்ந்தோம்!

ஆழமாம் சிந்தனை ஊற்று
அறிவு நிறைந்த பொருள் உணர்வாலே
மேகங்கள் முழங்கும் மேன்மையாம் பொழிவு!
எங்கும் ஒலித்தது இளவல்கள் மொய்க்கப்
பங்கு கொண்டு ஒருகூட்டம்
பயின்று இலக்கியம் சொற்செட்டுக்கள்பெற்று
நன்கு சிறந்தனர் சழேகத்தினாலே!

மாணவர் மாண்புடை எழுத்தினை வருத்தி
மற்றவர் போற்றும் இலக்கியம் ஆக்கத்
தானவர் மூவர் தகைபெரும் ஆசான்
போன இடமெல்லாம் புகழினைப்பரப்பித்
தேனுறும் பேச்சால் திளைத்திடும் நோக்கால்
ஆனபெரியார் அவரையே நோக்கின்

சம்மாந்துறையின் சன்மார்க்கசீலர்
சளைத்திடா நபிவழி சார்ந்த கருத்தை
நம்மாந்தர் முன்னே முழக்கமே செய்த
நல்லவர் இன்று இலங்கையின் சொத்து
இம்மாணிலம் இவர் பெருமையைச் சொல்ல
'உரைமலர்' நூலே உரைத்து முன்னிற்கும்

பொன்னான் 'மழையும் துளிகஞும்'
 பொற்புகழ் பெற்ற கவிதையின் ஊற்று
 என்னால் மதிப்பிட இன்னும் இவர்
 எழுத்தெலாம் வெளிவர ஏற்பாடு செய்வீ!

வாழ்நாளில் அதிகமாய் மக்கள்
 வாழ்ந்த இடமெல்லாம் பொழிந்தவை யாவும்
 தேநாகச் சேர்த்து வெளியிடும் பணியை
 ஏனோ நாங்கள் செய்திடவில்லை!

இவ்விதம் நமது முதுசங்கள் எல்லாம்
 இடந்தெரியாமல் மறைந்தது தெரியும்
 ஈழமேகம் சொல்லின் செல்வன்
 ஈந்துவந்த தமிழ் அறிவும்
 இக்கணமே உயர்ந்து ஏற்றும் இல்லாமியச்
 சிக்கலற்ற சிந்தனையும்
 சம்மாந்துறை நிலத்தில் நின்று
 சகல இடமும் சஞ்சரித்து
 எல்லையற்று விரிந்துசென்ற
 ஏற்றும் நன்று பதியவில்லை
 இடத்தைப் பெரிதாய் அறியவில்லை!

அறிய வேண்டும் அந்த அற்புதங்கள்
 இலங்கை எங்கும் செறிந்துநின்று
 நெறிவளர்த்த நேர்மையினை
 உரியமுறை எடுத்தாண்டு
 ஏற்றமிட்ட இலக்கியத்தார்
 இலங்கையெங்கும் வாழுவதால்
 பக்கீத்தம்பி பரந்துவிரிந்த
 பண்புநிகர் இலக்கியமாம்!
 அறிந்தவர் அறிவர் இதனை
 அறியாதோர் அறியவேண்டும்!

இன்சொற் புலவன் ஈழமேகம்.....

“சாரணா கையூம்”

‘காளமேகம்’ என்று படிக்கும் பொழுதெல்லாம் ஈழமேகமே ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. வன்சொற் கவிஞர் காளமேகம், இன்சொற் கவிஞர் ஈழமேகம்.

மிகவும் பணிவான - இனிய பண்புகளையும் குணவியல்பு களையும் கொண்ட கனிவான கவிஞர் ஈழமேகம் பக்கீத்தம்பி அவர்கள்.

எனக்கும் ஈழமேகம் பக்கீத்தம்பி அவர்களுக்கும் ஓர் உறவு உண்டு.அது கவிஞர் அப்துல்காதர் லெப்பை அவர்களின் வழி வந்த உறவு. நாம் இருவரும் கவிஞர் லெப்பை அவர்களின் மாணாக்கர் என்ற உறவு.

கற்றோனுக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு. கவிஞருக்கு காலமெல்லாம் சிறப்பு. தமிழகத்தில் கவிஞர் ஈழமேகம் அவர்களின் கவிமழையில் நனைந்த அறிஞர் அண்ணாத்துரை ஈழமேகம் என்று பட்டம் குட்டி பாராட்டிய பொழுதை மறக்கமுடியாது.

ஒரு முறை ஹஜ்ஜாப் பெருநாள் கவியரங்கில் கலந்து கொள்வதற்கு இலங்கை வாணொலி என்னையும் அழைத்திருந்தது. கவியரங்கில் கலந்துகொள்ள ஈழமேகமும் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். அந்தச் சந்திப்பை என்னால் மறக்க இயலாது.

ஓவிப்பதிவு செய்வதற்கு முன் கவிதைகளைப் பாக்கவேண்டும் என்று நிகழ்ச்சிப் பொறுப்பதிகாரி கவிதையைக் கேட்டார். அதே போன்று ஈழமேகத்திடமும் கேட்டார்.இருவரும் கவிதைகளைக் கொடுத்தோம். படித்துப் பார்த்துவிட்டு ,

‘யானைகள் அழிந்தன. சேனைகள் சிதறின்.’ என்ற வரிகளை சற்று மாற்றி அமைத்தால் நல்லது. முடியுமோ என்று பாருங்கள். என்று கூறி பிரதிகளை எம்பிடம் தந்தார். நாங்கள் மிகவும் சங்கடத்துக் குள்ளானோம். அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை சிந்தித்துவிட்டுச் சிரித்தோம்.

யானைகள் அழிந்தன என்று சொல்வதில் தவறு ஏற்பட்டு விட்டது. இதற்கு வேறு அர்த்தங்களும் உண்டு என்று நான் கூறினேன். 'ஏதும் அரசியல் இருக்குமோ? தெரியவில்லை.'

அரசியலேதான் சந்தேகமில்லை. யானை கட்சிச் சின்னம் அல்லவா? அதைச் சின்னாபின்னமாக்கி காட்டுவது பொருத்தமில்லை அல்லவா? என்று மெல்லக் கிசகிசுத்தேன். நீங்கள் குறிப்பிட்டது சரியானதே. யானையின் அழிவு கட்சியை மாசுபடுத்துவது போலாகும். அதனால் பொறுப்பதிகாரி சமயோசிதமாக நடந்து கொள்கிறார். நமக்கேன் வம்பு. 'என்று ஈழமேகம் சொன்னார்.

யானை என்ற சொல்லை மாற்றி வேறு சொல்லை உபயோகித்து கவிதைக்கு அனுமதி பெற்றுக் கொண்டோம். ஒரு கவிஞர்தன் கருத்துக்களை வெளிக் கொணர்வதற்கு சுதந்திரமில்லாத போக்கினைக் கண்டு வேதனைப்பட்டோம்.

'ஒரு கவிதையிலிருந்து ஒரேயொரு சொல்லை எடுத்து விட்டாலும் கூட அந்தக் கவிதையின் பொருளையும் எண்ணத்தையும் அழித்ததாகிவிடும்.' என்று அல்லாமா இக்பால்(ரஹ்ம) அவர்கள் குறிப்பிட்டார். குறிப்பிட்ட வாசகம் என் நினைவுக்கு வந்தது.

இலங்கையில் முத்தகவிஞர். ஒசை நயத்தோடு கருத்தாழூமும் கொண்ட கவிதைகளைப் புனைய வல்லமைபெற்ற கவிஞர் ஈழமேகம் பக்காத்தம்பி அவர்கள் என்பதை நாடறியும்.

அப்துல் காதர் லெப்பை அவர்களைப் பாராட்டி ஒரு கவிதை எழுதியனுப்பியிருந்தார் ஈழமேகம். அக்கவிதையை இங்கு குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது பாநயம் காண உதவும் என்று நினைக்கின்றேன்.

'பொன்புத்த தீந்தமிழ்க் கவிபடைத்துப்
புகழ் பூத்த முதுகவி அப்துல் காதர்
மண்புத்த மட்டுமா அன்னைபெற்று
மகிழ் பூத்த சமுதாய ஆசானாக
கண்புத்த நற்குருப் பதவி தாங்கி
கனிபுத்து ஓய்வுற்ற இற்றை ஞான்று
தண்புத்த பாராட்டு மலரைக் காண
தமிழ்பூத்து மகிழ்கிறேன் ஈழமேகமே!

அருள்வாக்கி அடியொற்றி மலையகத்தில்
 ஆண்டாண்டு வாழ்ந்திட்ட அறிவு மேதை
 பொருள் கண்ட இக்பாலின் இதயமிந்த
 புகழ் கண்டு தமிழ் பூத்து பூரித்திட்டார்.
 இருள் கண்ட மயிலாக சமுதாயம்
 இணைபாடப் புகழ் கண்ட காத்தான்குடி
 மருமகனாகப் பிறந்திட்ட பெருமை கண்டு
 மகிழ் பூத்த மலருக்கு வாழ்த்தோதுவாம்.

மாணாக்கர் உலகமே இறும்புதெய்த
 மதியிக்க அறிவுட்டி மகிழ்வு கண்டார்.
 காணாத சிந்தனைக் கவிதையுற்றில்
 கருவற்ற கவியாற்றை ஓடவைத்து
 தேனாக இறகுவின் சதகமேஜும்
 தீதாறைப் பாடிய தெய்வ ஞானி
 வானாறு பொங்குபே ரின்பஞான
 வாருதி மலருக்கு வாழ்த்தோதுவாம்.

ஆநெயும் பூநெயும் அளந்தெடுத்து
 அழகுமுக் கனியொடு பாற்கலந்து
 வானுயர் அமுதபாற் கடற்கடைந்த
 வாறெனத் தீந்தமிழ் கவிதை செய்யும்
 ஞானியைப் பாவலர் ஷேகுத்தம்பீ
 நாவண்ணக் களஞ்சியத் தமிழழோதும்
 பாவலர் வரகவி அப்துல் காதர்
 பாராட்டு மலருக்கு வாழ்த்தோதுவாம்

கடைச்சங்க காலத்து நக்கீரனோ?
 கலயகக் கவி யப்துல் காதாலெப்பை
 பிற்சங்க காலத்து உமரை வென்ற
 பெருங்கவி யானெனப் பெருமை கொண்டு
 பாராட்டு மண்டலம் பரிசு பெற்ற
 பைந்தமிழ்க் கவிகளின் முன்னோடியே
 சாரணா மற்றுளோர் வாழ்த்துகின்ற
 சமரச மலருக்கு வாழ்த்தோதுவாம்.

இவ்வெந்து பாக்கஞம் தெவிட்டாத தேன்கனியாய் இனிக்கின்ற தன்மையை படிப்போர் எளிதில் அறிந்துகொள்வர். சொற்களைக் கையாணும் முறை எதுகை, மோனை, சந்தம், கருத்தாழும் நயக்கத்தக் கனவாரும்.

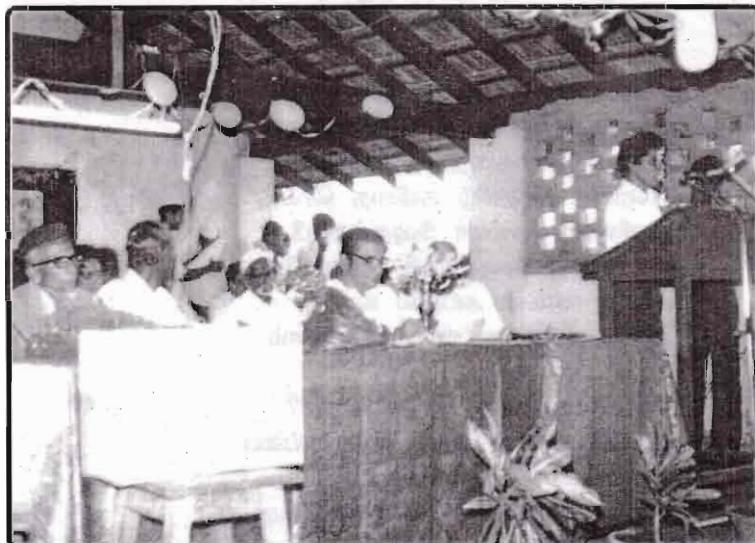
‘ஆபெந்யும் பூபெந்யும் அளந்தெடுத்து

அழகுமுக்கனியொடு பாற்கலந்து’

என்ற வரிகள் சங்க இலக்கிய சுவை சொட்டுவனபோல் இருக்கின்றன.

‘இருள் கண்ட மயிலாக என்ற வரி குறுந்தொகையை ஞாபகப்படுத்துகின்றது.

கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பை அவர்கள் மீது ஈழமேகம் பக்கீததம்பி கொண்ட அபிமானம் பாக்களில் இழையோடி இன்பமுட்டு வதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

வெரவிழாவின் போது கவிஞர் மன்குர் ஏ. காதர் பாராட்டுப் பத்திரம் வாசிக்கின்றார்

மறைவின் மறுகனம் உத்தாந்த கண்ணிரப் பூக்கள்

தூயில்கின்ற வசந்தங்கள்

தமிழ் சூரும் நல்லுலகின் சரித்திரமாய் நிலைத்தவனே,
அமிழ்தான் கவிதையினை அஸ்திரமாய்க் கொண்டவனே,
ஸழத்து இலக்கியத்தின் இயக்கத்துட் கலந்தவனே,
மேடைகளில் கோடையிடி முழக்கங்கள் செய்தவனே,
சம்மாந்துறைத் தாயின் சரித்திர நாயகனே,
தாயவளின் பெருமையினை தமிழ் நாடு வரை கொண்டு
போனவனே ஈழமேகம் பக்கர்த்தம்பி ஜயா
பன்னீர்த்துளிகளின் சாகரமாய் நின்று விட்டு
கண்ணீர்த்துளிகளிடை சங்கமமாய் போனாயோ.....?
சங்கமமாய்ப் போனதினால் சாஹித்தியம் அழுகிறதே.....!
அழுகின்ற சாஹித்தியம் இனி யாரிடம் தான் தஞ்சமுறும்?

சாதனை பலவற்றை உன் சரிதம் கொண்டதினால்
வேதனையால் அழுகின்றோம்; வெந்து மனம் நோகின்றோம்.
சாதனைகள் புரிந்து வருகையில் கண்திருஷ்டி
போக்கிட நாம் விழாவெடுத்து எம்தரத்தை உயர்த்திட்டோம்
ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து எண்பத்து மூன்றில் உம்
அனுபதாம் வயது நிறை வெய்துகையில் பெருமிதத்தால்
ஊரார் ஒருமித்து உனக்காக வைர விழாத்
தோரணமாய் இட்டனர். உன் தோட்டத்து புஷ்பங்கள்
'மழையும் துளியும்' எனும் மகுடத்தின் வருகையிலே
ஒவ்வோர் புதல்வரும் ஒருமுகமாய் மகிழ்ந்தனரே!

இளைய தலைமுறையின் இயக்கமாய் எப்போதும்
வலம் வந்த வாலிபனே! வார்த்தைகளின் தோரணமே!
வார்த்தை நரம்புகளால் யாழிசைத்த குத்திலனே,
கவிதை மலர்களினால் தேர் செய்து தந்தவனே.
எங்களது பாரதியே, இளையவரின் பிர்தெளசே,
'ராஜ வசந்தத்தின் ஷெண்பகத்தாதாய்' பணி செய்த
பாவினத்தின் ஊர்வலமே, பசித்தவரின் பேரமுதே!

சொர்க்கத்தில் உனையமழுத்துச் சோபனக் கவி கேட்க
அங்குள்ளோர் அவாக் கொண்டு அழைத்தனரோ?
எப்போதும் சிரிப்பது போல் இப்போதும் நீ சிரித்து

போய் வருக பெருமகனே உன் பேர் சொல்ல நாம் உள்ளோம்
போய் வருக உன்னை இறை பொருந்திக் கொள்வதற்காய்
இருகரங்கள் நாம் ஏந்தி இறைஞ்சுகின்றோம் போய் வருக
(பாவாக்கம்:கவிஞர் மன்ஞர் ஏ காதர்)

இவ்வண்ணம்
சம்மாந்துறைப் பொதுமக்கள்

18-03-1985

சமுமேகம்

தோற்றம்- 06-05-23 மறைவு- 18-03-85

அன்புக்கோர் உறைவிடமாய்
அகிலம் தன்னில்
அழகு தமிழ் ஆசானாய்
இலக்கியத்தின்
பண்புசெறி ஆழியிலே
தோய்ந்து, பேச்சில
பரிசுபெற்றுத் தங்கமெடில்
பஸ்வும் தாங்கி,
மங்காத தமிழ்நாட்டின்
மேடையேறி,
மாபெரிய பிரசங்க
மாரி பொழுந்து
அங்கீழ் மேகமென
அன்னை வாழ்த்த
அமர்பதி மீண்ட தமழ்க்
கவியே ஆற்றோம் !

-சம்மாந்துறை ஆ. அஸீஸ்-

ஸமுமேகம் பக்கீர்த்தம்பி எனும் இனியவர் காலமானார்

சொற்பொழிவாய் கட்டுரையாய் கவிதைகளாய்
உணர்வுகளைச்
குல்கொண்டு பெய்த மேகம்
புற்றரையாய் இருந்த எங்கள் தாய் நிலத்தில்
பூக்களினைப் புத்தித்து நின்ற மேகம்
கற்றவரும் பாமரரும் களிகொள்ளும் வகையாகக்
கதைபொழிந்து நின்ற மேகம்
அற்புதமாம் எங்களுர் அழகுதமிழ்ச் சொற்களினை
அயலெல்லாம் பெய்த மேகம்
சற்றுமெதிர் பாராதவிதமாக எமைப்பிரிந்து
சலிப்பிற்குள் ஆழ்த்தி விட்டார் !

நிலைக்காத பண்சசங்கம் பலப்பலவும் முளைத்தழிந்த
காலத்தில் இவர் எழுந்து
கலைக்காகச் சங்கமொன்று அமைத்திடவே
இளைஞரிடைக் கருத்துக்கள் பெய்து நின்று
கலாபிவிருத்திக் கழகமெனும் உயர் சங்கம் எழுந்தில்
கனபணிகள் செய்யவைத்த
கலைத்தருவாம் ஸமுமேகம் தனியே ஒரு பாணியாய்க்
கலைக்கோலம் தந்த காட்சி
பலப்பலவாய் மனத்திரையில் படம்காட்டும் வேளையிலே
பாரத்தீ பரவுதையா !

ஸமுத்தில் சிறந்த ஒரு பேச்சாளர் வேண்டும் என
இந்தியா விழைந்தபோது
காலத்தால் அழியாத கலைமகனைக்
கலைத்துரதாய்க் காயல்பதி அனுப்பி வைத்தோம்
'ஸமுத்தின்' மேகம் இவர்' என அவர்கள்
நயந்தார்கள் எமக்கெல்லாம் பெருமை சேர்த்தார்
சீலத்தால் சன்மார்க்கப் போதனையால் தன்னுடைய
சிறப்பான குருத்துவத்தால்

பாலகனைப் போலமனப் பாங்குகளால் பெளவியத்தால்
பழகுமுறை லவிதங்களால்
காலமெலாம் எம்மிடையே களிப்புதர வாழ்ந்தவரே
கண்ணிரில் நீந்த விட்டார்.

உரைமலரை அறவழிக் கீதம் எனும் உன்னத்தை
மழையும் துளிகளும் எனும்
சிறப்புடைய கவிததொகுப்பை எமக்கீந்து எப்பொழுதும்
சிரித்தமுகத் தோடிருந்து
மறக்கவொண்ட இசைக்குரலால் வானொலியில் அவர்தந்த
மாழாத செவிக்கமுதை
இனிக் கேட்கமுடியாது ஏங்குகின்ற தெங்கள் மனம்
எவர் மனமும் நோகாமலே
இனிமையுடன் பழகுமுயர் சமுமேகம் பக்கீத்தம்பி
ஏங்கவைத்துச் சென்றுவிட்டார்.

இலங்கையிலே சிறந்த ஒரு பேச்சாளர் எனத்தங்கப்
பதக்கத்தை அணிந்த நெஞ்சை
வளமான சொல்லாட்சி வரிக்குவரி நகைச்சவையை
வழங்குகின்ற உயர்நாவையும்
மழைபெய்த பேனாவைப் பிடித்திருந்து பணிசெய்த
மறக்கவொண்ட அக்கறையும்
சளைக்காது மேடைதொறும் ஏறுதற்காய் விரைந்துசென்ற
மிடுக்குநடைக் கால்களையும்
இழக்கவென இன்றேம்மைப் பிரிந்து சென்ற
இனியவர் பக்கீத்தம்பி.

பொன்விழாக் கண்டோம் பொற்கிழி வழங்கினோம்
பொன்னாடை போர்த்தி நின்றோம்
இன்னுமின்னும் எத்தனையோ இரசனைவிழாக் கண்டோம்
இறுதியாய் மனிவிழாவும்
கண்டுமெனம் களிகொண்டோம் கனக்க ரஸித்திருந்தோம்.
காண்போம் நூற்றாண்டு விழா
என்றுமனம் எண்ணியது எங்களுக்குத் தெரியாதே
இப்படியாய் முடியுமென்று
வென்றவரே எங்களது நாவலர் பக்கீத்தம்பி
விழிகளைக் குளமாக்கினார்.

சொல்லொணாத்துயர் கொள்ளும் மனைவி மக்கள்
 பெள்ளியா நஸிர் ஜெமில் ராஸிக்
 அல்லசல் குடும்பம் அழும் ஒலி ஒரு கூரையுள்
 அடங்கிவிட மாட்டாது எம்
 அல்மர்ஜான் எனும் உயர் கல்விமனைதனை இங்கு
 ஆக்கியோருள் ஒருவர்
 நல்லவர் மர்ஹும் எம்.ஐ.எல்.பக்கீத்தம்பி ஜே.பி.
 நாம் அதை மறக்கவில்லை
 எல்லோருடனும் சம்மாந்துறை மக்கள் இன்னும்
 இலக்கிய மனங்களோடும்
 'கல்பால் துயரில் கலந்து அவர்
 மறுமைவெல்லக் கைகளை ஏந்துகின்றோம்.

ஆக்கம்: பாவலர் பலீஸ் காரியப்பர்

அல்மர்ஜான் வித்தியாலய அதிபர்,
 ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள்
 சம்மாந்துறை 18-03-85

வைரவியா முடிவில் ஏற்பாட்டுக் குழுவினருடன் எடுத்துக்
 கொண்ட படம்

பிரார்த்தனை தூதுகள்

அன்று

காயல் பட்டணம் சென்று
கவிதை மழை பொழிந்த
சழுமேகமே.....
ஓ... இன்று நீ மரணித்து விட்டாய்

ஆம் மரணித்தே விட்டாய்

ஆனாலும்- உன்
படைப்புக்கள் மரணிக்கா
ஏன்
உன் பெயர் கூட மரணிக்கா

காலத்தை வென்ற
ஞாலக்கவிஞன் நீ
நீ - மரணிக்கவில்லையய்யா
உன்
உடல்தான் மரணித்தது.

சழுமேக நாவலா.....
நீ மரணித்து விட்டாயா
நம்ப மறுக்குதே மனம்
உண்மையாகுமா தினம்

அந்த ஆகிரத்தில்.....
சுவனபதியில் இறைவன்
உனக்கோர் சிம்மாசனம்
உவந்து தர எங்கள்
பிரார்த்தனைத் தூதுகள்
வந்து கொண்டேயிருக்கும்.

ஆக்கம்- செல்விகள் மகுநா ஏ மஜீட், ராதா வேல்முருகு
நிறைமதி கலை வட்டம்
சம்மாந்துறை

சந்தியாய்....

ஏமாற்றி ஏகிவிட்டாய்!

ஏன்?

ஞாலத்தை வாழவைக்கும் மேகத்தை உன்மிதே
மேலாடை காயலிலே போத்தார். உண்பாடலினால்
பேச்சால், நளினத்தால் பெற்றாய் முதற்பரிசு.
வீச்சான தங்கப் பதக்கம். உனக்கென்றோர்
தாளலயமுண்டோ ! தனித்துவமாய் மேடைகளில்
ஆழந்த தமிழ் செய்வாய், அசையாமற் கேட்டிருந்தோம்
சங்கத்தமிழவளின் சாரதியாய் நீதுலங்கி
எங்கள் ஊருக்கு எழுப்பம் விளைவித்தாய்.
நாவல்லோனாயிருந்தாய் நாவலனாய்க் கெளரவித்தோம்.
பாவல்லோன் உண்பிரிவால் பதைபதைத்து ஏங்குகிறோம்.
சா வெல்லார் வாசலையும் நாடும். சடுதியாய்
ஏமாற்றி ஏகிவிட்டாய் ஏன் ?

இக்கல்வி விருட்சத்தின் வேராய் நின்ற
கனிஷ்ட வித்தி யாலயத்தைத் தரமுயர்த்தி
எக்காலும் அறிவுச்சாறு உண்ணத்தக்க
மகாவித்தியாலுமத்தின் வித்து நட்டாய்.
முக்கியமாய் இலக்கிய மன்றம் ஓன்றில்
முழுகுவித்து 'கலாபாசம்' எனும் பேராலே
தக்கதொரு கையெழுத்து ஏடும் ஆக்கித்
தளைக்க விட்டாய் அத்தோட்டம் பூக்குதிங்கே.

மாண்யமுறைச் சிந்தனைகள் மலிந்தகாலம்
மக்களுக்கு வழிகாட்டி இல்லாவேளை
கான்பாயும் புதுவெள்ளச் சிந்தையால் நற்
கருத்துகளை முன்னெடுத்து நாம் நடக்க
ஊன்றுகோலாயிருந்தாய் இளையோரிங்கே
உறுதியுடன் தனித்துவமாய் சிந்தித்தார்கள்
ஏன்? இன்னும் எத்தனையோ மறுமலர்ச்சி
எம்முள்ளே புதுக்கிட நீ காலாய் நின்றாய் !

சம்மாந்துறையில் புத்தாக்கம்
 சுரக்க நின்றாய்
 அவ்வழியே
 எம்மால் தொடர முடியுமென
 உன்மேலாணை பூட்டிநின்றோம்.
 நீ அல்லாஹ்வின் நற்கதியை அடைக !
 என்றும் எம் நினைவுள்
 இம்மாவித்தியாலயத்தின்
 இலக்கிய மன்றத்து இரங்கல்கள்.....

(பாவாக்கம்- பொன். சிவாண்நதன்.)

கலை இலக்கிய மன்றம்
 சம்மாந்துறை
 முஸ்லிம் மத்திய மகாலித்தியாலயம்

85-03-27

மூலேகத்தின் மழையும் குளிகளும் கவிதை நூலின்
 முதற்பிரதியை (அமைச்சர்) அப்துல் மஜீதிடமிருந்து
 டாக்டர் எம்.மீராலெப்பை பெற்றுக்கொள்கிறார்.

தூ. எல். அலியார்

இது இங்கள் நால்
கத்தமாக வெற்றுக்கொல்ல

இரங்கலூம் பிரவாந்நாமையும்

பிரந்தார் பெருமை நாவலர் ஈழமேகம்

பிரபல கவிஞரும், மேடைப்பேச்சாளருமான நாவலர் ஈழமேகம் எம்.ஐ.எஸ்.பக்காத்தம்பி இப்பொழுது எங்கள் மத்தியில் இல்லை. கடந்த 18.3.85இல் அவர் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து இறையடி எய்திவிட்டார். சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த ஓய்வு பெற்ற அதிபரும், சமாதான நீதவானுமாகிய மர்ஹாம் பக்காத்தம்பி புகழ் பெற்ற மேடைப்பேச்சாளராகவும், கவிஞராகவும் திகழ்ந்தார். ஆசிரியராக, அதிபராக, கட்டுரையாளராக, கவிஞராக, சமூகச்சாதிருத்த வாதியாக சன்மார்க்க போதகராக, செழுமைப்பண்புகள் கொண்டவராக, மேடைப் பிரசங்கியாகத் திகழ்ந்து பல சாதனைகளையும், சேவைகளையும் புரிந்தவர் அவர்.

சம்மாந்துறை தாஞ்சுல் உலூம் வித்தியாலயத்தில் அதிபராகக் கடமையாற்றிய பின் 6.5.83 இல் ஓய்வு பெற்றார். பேச்சுத்துறையின் மூலம் இலக்கிய உலகில் பிரவேசித்த அவர் பின்னர் பிரபல்யம் மிக்க கட்டுரையாளராகவும், சிறந்த கவிஞராகவும் விளங்கினார். 1983 ஆம் ஆண்டு அன்னாருக்கு எடுக்கப்பட்ட வைர விழாவில் பொற்கிழி வழங்கியும், பொன்னாடை போர்த்தியும் கெளரவிக்கப்பட்டு 'நாவலர்' பட்டமும் அளிக்கப்பட்டது. காயல் பட்டணத்தில் நடைபெற்ற மீலாத் மேடை ஒன்றில் வைத்து அறிஞர் அண்ணாவினால் ஈழமேகம் எனப் பாராட்டி கெளரவிக்கப்பட்ட அவரது நினைவாக உரைமலர் அறவழிக்கீதம், மழையும் துளிகளும் எனும் நூல்கள் திகழ்கின்றன

படல்கும்புறை அரசினர் வைத்தியசாலையின் உதவி வைத்திய அதிகாரியான ஜனாப் முகம்மது நஸீ, ஜனாபா பெள்ளியா அலியார், ஜெமில், ராசிக் ஆகியோரை தமது பிள்ளைச் செல்வங்களாகப் பெற்ற நாவலர் ஈழமேகம் தமது 62வது வயதில் இறையடி சேர்ந்தார் அன்னாருக்கு ஜென்னதுல் பிரதொல் எனும் சுவர்க்கத்தில் இறைவன் இடமளிப்பானாக.

நன்றி- தினபதி 6-4-85

வேதனைக் கென்பதில் பக்கீர்த்தம்பி

· புலவர்மணி அல்ஹாஜ் ஆ.மு. ஷரிபுத்தீன் ·

சென்றாயில் வுலகினைத் திரஸ்கரித்து- ந்
செல்லுமிடங் கண்டு சென்றுவிட்டாய்
என்று முனையினிக் காண்பதில்லை-என்று
ஏங்குவார்க் கென்பதில் பக்கீர்த்தம்பி.

நாட்டில் ஒருவிழா நடந்துவிட்டால் -அங்கு
நாவல் ரொலிமிகக் கேட்டிடலாம்
விட்டிலே நிம்மதி கண்டவரே- மக்கள்
வேதனைக் கென்பதில் பக்கீர்த்தம்பி

காயல் நகரினில் ஈழத்திருந்து-ஒரு
கார்மேகம் வந்து பொழிந்ததென்றார்
நேய மிகுதியால் ஈழமேகம்- என
நினைத்தவர்க் கென்பதில் பக்கீர்த்தம்பி.

முத்தமகன் கண்ணை மூடிவிட்டான்- என்று
மூப்பிருந் திளையயவர் கலங்குகின்றார்.
ஏத்தும் குருவென விசைத்து நிற்பார்- உன்
இதயத்தார்க் கென்பதில் பக்கீர்த்தம்பி.

தம்பியென் ரேன்தமிழ்த் தாய்க்குமகன்- எனும்
தருக்கினைக் கொண்டின்கு வாழ்ந்து வந்தேன்.
எம்பி யெனவிட்டு எங்கு சென்றாய்- நையும்
என்றனுக் கென்பதில் பக்கீர்த்தம்பி.

சமய விவகாரம் சார்ந்து நின்றாய்- பெற்ற
தாயக மீதினில் அன்பு கொண்டாய்
அமையுபத் தினிபாலர் வருந்துகின்றார்- அவர்
அவலத்துக் கென்பதில் பக்கீர்த்தம்பி.

மறுமையின் வாழ்க்கையை விரும்பி விட்டாய்-இறை
மாநபி கூட்டுறே வாக்கி வைப்பான்
பொறுமையை வேண்டிடு முன்னினத்தார்-ஆழி
இருந்திட வென்பதில் பக்கீர்த்தம்பி.

பாவேறு ஈழமேகம் பக்கீர்த்தம்பி

- ஏ.எம்.எம்.அலி-

நாவூறுந் தீந்தமிழில் நாம் நுகரப் பாட்டிசைத்த
பாவேறு! 'ஸமேகம்' பக்கீர்த்தம்பியே
தமிழன்னை ஈன்றெடுத்த தமிழ்ப் புதல்வ ! ஓயாது
அமிழ்தணையக் கவிபடைத்த அன்புருவே! கவிக்கோவே
காசுபணம் வேண்டாம் கைநிறையப் பொருள் வேண்டாம்
பேசுதமிழ்ச் செல்வப் பெட்டகமே பெரிதென்று
காலமெலாம் வாழ்ந்தவரே! கவிப்பூவைச் சொரிந்தவரே!
சுவனச் சோலைக்குள் சுகங்கண்டாற் போதுமென்றோ
புவனத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போன்கள்?

சொல்லாட்சி நல்ல சுவையாட்சி அழகென்னும்
நல்லாட்சி சேர நற்றமிழிற் கவி தந்த
தங்கத்தமிழ்ப் புதல்வ தாங்கள் சுவர்க்கத்தீல்
தங்கிக் கவி புனையத்தான் அங்கு சென்றிரோ?
நாவலராம் நீங்கள் நாற்றிசையும் போற்றுகின்ற
பாவலராம் நீங்கள் பாட்டென்ற பேரிகையை
சுழுத்தில் மட்டுமல்ல இந்திய நாட்டினிலும்
கோலத் தமிழ்க் கழிகொண்டு கொட்டிக் களித்தவரே!

எங்கள்மா வட்டம் எழிற்றிரு கோணமலை!
அங்குள்ள கிண்ணியா அக்கிராமத்திலொரு
'மீலாதுந் நுபி' விழா மேடையிலே வீற்றிருந்து
குலகொண்டு சுவைகொண்டு சொன்மாரி பொழுந்திட்ட
அந்நாளை நினைக்கின்றேன் அதுபோலும் இன்னுமொரு
பொன்னாள் இனிவருமா? புலவரே ! போய்விட்டீர் !

பிறப்பொடு இறப்புண்டு பெரியவர்கள் சிறியவர்கள்
என்ப்பாகு பாஷல்லை எவருக்கும் மரிப்புண்டு
எனும் நியதி ஒன்றினை இதயத்திற் கொண்டேதான்
மனுவாழ்க்கை என்றாலும் மரணம் வந்திடுங்கால்
'கல்' என்று வாழ்ந்தவரும் கண்ணீர் சிந்திடுவார்

'நில்' வென்று உனதுயிரை நிற்பாட்டிப் பிடித்தற்கு
வல்லமைதான் எமக்குண்டா? வான்முகிலாய்க்
கவிவாளில் சொற்கொண்டு பொழிந்திட்ட
சுந்தரக் கவியேறோ! திக்கெங்கும்
உங்களது திருப் பெயரின் வாசனைதான்!

கலங்காத உள்ளங்களும் கலங்கிக் கதறிடவே
அலங்காரச் சந்தாக்கில் அமைதியுடன் படுத்தபடி
வேடுக்கை வாழ்க்கைக்கு விடை கூறிப்போகின்ற
வாடுக்கையாளனே! வண்டமிழ்க்கவிஞருனே!
சொல்லைச்சுமந்தவனே! 'துக்கம் எனும்' பெரிய
கல்லை நெஞ்சங்களில் கவிழ்த்து வைத்து விட்டே
கவிபாடும் வாய்முடி... கண்மூடிப்போனாலும்
புவிவாழும் வரைக்கும் புகழ்நாமம் நிலைக்கும்!

'கவியீழ மேகமே ! -

சுவனத்தில் நீங்கள் சுகபோகமுடன் வாழ
மகிப்பனை இறைஞ்சுகிறோம்! ஆமீன்--! ஆமின்--!!

(நன்றி-- சிந்தாமணி 24-03-85)

உள்ளத்தில் உதிப்பதைசியி!
ஓயித்தங்கு வைத்திடாமல்!
பள்ளத்து நீர்போலவே - மீடையில்
பகன்றிடுவார் ஸழ மேகத்தார்.

- சம்மாந்துறை அள்ளிஸ்

ஒரு மாணவியின் இரங்கற்பா

- ஹரிச்சியா அம்ர

அல லாஹ்வின் அருள் சொரிந்த
 அடியவர் மிக விரைவில்
 பொல்லாத கூற்றுவன் பால்
 போவதே சகஜமென்பார்
 நல்லன செய்து வாழ்ந்த
 நல் கவிஞரே பக்கீத்தம்பி
 சொல்லிடா தோழவிட்டாய்
 துவழ்கின்றேன் உன் பிரிவால்

அறிவினில் கதி ரொளியே
 அமைதியின் புவியிருவே
 செறிவினில் மலை வளனே
 சிறப்பினில் மதி நலனே
 நெறியினில் உறை கலனே
 நேர்வழி காட்ட வந்த
 பெரு மகனே ! ஈழமேகம் !
 பொதுவழி தன்னில் நின்றாய் !

முத்தமிழ் இனபம் குழும்
 முத்தாராம் முதூரின்
 வித்தியா சாலை தன்னில்
 வேந்தனே உன்னைக் கண்டு
 நித்திய வருடமோ பதினெட்டு..
 நின்னது பண்பை ஓர்ந்து
 எங்களாது சொத்தே; கல்வி
 தழைத்திட உழைத்து நின்றாய் !

பொதுவினில் ஈழநாட்டு
 புகழினைப் பாடும் சேளை
 விதியினால் இறைவன் பாலில்
 விரைவினில் ஏகிவிட்ட
 முதுபெரும் அறிஞர் வாழும்
 சம்மாந்துறையின் கண்மணியே
 இது உன் மாணவியின்
 இரங்கற் பாவே ஏற்றிடுவாய் !
 (நன்றி- தினகரன்: 25-03-85)

மேகம் கலைந்தது

- க.லெ.முஸம்மிஸ்

கிழக்கிலங்கை தனில் கீர்த்தியுடன் வந்துதித்த
முதுபெருங் கவிஞராம் ‘ஸமூஹேகம்’ பாவலர் அவர்கள்
இயற்கை எய்தினார் என்னும் ஈனச் செய்தி எட்டு
ஏங்கியே விட்டது மனம் கலங்கியே விட்டன கண்கள்

சம்மாந்துறை சிறப்புடன் தந்த சாந்தர் சந்குண சீலர்
பைந்தமிழ்ப் பாவலர் செம்மல் பைக்கீர்த்தம்பி அவர்கள்
சேர்ந்தார் மறுவுலகு என்ற சோகக் கதை கேட்டு
விம்மியே விட்டது கலையுலகு வெகுவாக வெதும்பியே
விட்டது

அன்பொழுக அடுக்கு மொழியில் அருமையான நல்ல பல
கருத்துக்களைத் தேன் சொட்டும் தீந்தமிழில் தெவிட்டாமல்
கேட்பதற்கு திறம்பட அள்ளித்தந்த அந்த அன்புக்குரல்
அடங்கி விட்டது எங்கோ ஒடுங்கி விட்டது

நாற்றிசையும் போற்றிட நல் இலக்கியம் படைத்த
நந்குண நாயகராம் நம் ஆசிரிய ஜோதி இம்
மண்ணை விட்டும் மறைந்தே விட்டது
வெகு தொலைவில் விரைந்தேகி விட்டது

எனிய நடை இதமான பேச்சு, இனிய தொனி, புஞ்சிரிப்பு,
எழில் தோற்றம், பண்பான பழக்கம், ஏதுவான வாழ்வு பூண்டு
நல்லான் என எல்லோராலும் நனி போற்றப்பட்டு,
ஒளிவிட்டு பிரகாசித்த உதய தாரகை உதிர்ந்துவிட்டது
அந்தக் கலைக் கதிரோன் ‘ஸ மேகத்துள்’ மறைந்து விட்டது

பார் போற்றிட பாட்டுக்கள் படைத்த உன் பேனாவும்
உலர்ந்ததுவோ
பக்கம் பக்கமாய் எழுதிக் குவித்திட்ட உன் படைப்புக்களும்
ஓய்ந்தனவோ
தரணியெலாம் சென்று தான் பொழிந்திட்ட சொற்களும்
சேர்ந்தனவோ

இன்னும் உன் குரல் எம் காதுகளில் ஒலிக்கின்றது
இனி எங்கு ஒலிக்கப்போகிறது இகமதை எங்கே கேட்கப்
போகிறது

நாடு போற்றிய நல்லாசானாய்
நனி ஆற்றிய நல்லதிபருமாய்
வீடு போற்றிய தலைவனாய் தந்தையாய்,
வேதம் உணர்ந்த சன்மார்க்கப் பத்தனாய்
பாட்டுடைத்தலைவனாய் புகழ்பூத்த
பேச்சாளனாய், சமாதானத் தொண்டனாய்,
வாழ்ந்து போந்த உத்தமனார் இங்கில்லை
விரைந்தே சென்று சேர்ந்து விட்டார்

'உ_லகினில் தோன்றிடும் ஒவ்வொரு உ_யிரும்,
என்றோ ஒரு நாளில் இறப்பது திண்ணைம்'
எனும் வரை வகுத்த இறைவா
இவ்வுலகை விட்டும் உமதி வந்த
அன்னாரின் குற்றங்கள் கலைந்து
அவர்தம் நற்கிரிகைகள் ஏற்று அவரை
இனிய சுவனத்தில் சேர்த்திடு
அவர்தம் சுற்றங்களும் காத்தாருள் இறையே

(நன்றி- தினகரன் 29-03-1985)

பிரிவு மழையின் இரங்கற் தூவானம்

- எஸ்.எம்.எம். நாயிக்

காளமேகமோக் கவிமழை பொழிந்த
சமீகமே.....

நீங்கள் பிரிந்த சேதி கேட்டு எங்கள்
இதய வானம் இருண்டது
சோக மேகங்கள் கூடி விழி
மழை பொழிந்தது

வைர விழாக் கண்ட நாவலரே
மழைகளோடு துளிகளைத் தந்தீர்
உங்கள் மழைத்துளிகள்
உலர் முன்னர்
எங்கள் விழிகளில்
நீர்த்துகளிகள் பூத்தன.

மேடைகளில் நின்று நீர்
கோடையடி முழுக்கங்கள் செய்தீர்
இன்று சந்தாக்கில் நீநூ
படுத்திருந்ததைக் கண்டு
பாமகளும் பாவலரும்
பாமராம் அழுதனர்

தென்னகத்து ஈழமேகம்
மண்ணகத்தில் மறைந்ததுவோ?
அந்த
விண்ணகத்தில் உமக்கோர்
விழுமிய புகழிருக்கும்

நன்றி : அல்லுராதா

இகம் மாறிய கவிஞர் ஈழமேகம் அவர்களுக்கு இதயாஞ்சலி

-எம்.எம். சாஹ்ல் ஹமீது, கல்மிட்டி

மேதையாம் விபுலானந்த வித்தகர் விளைந்த மண்ணில்
ஏதையா அறிவுப் பஞ்சம் என்றிட்ட ஈழமேகம்
காதையாய்,கவியாய்,பாட்டாய் கலந்துமே கரைத்துத்தந்த
போதையால் எங்கள் உள்ளாம் பூரித்துப் புகழுதையா

எம்.ஜே.எல். பக்கீர்த்தம்பி என்றிடும் ஈழமேகம்
நம்மவர் கூட்டத்துள்ளே நடுநிறை மேலோன்
சிம்மமாய் இலக்கணத்தில் நிலைத்திட்ட தீரன்
துமிடும் வேலைக்குள்ளே தொடர்கவி யாற்றவல்லோன்

சந்துரைக்கின்ற போழ்து எம்மவர்க்காக வேசம்
மாந்துறைப்பகுதியில் தோன்றிசன் மார்க்கத்தில்
அறிவும் பெற்று
சாந்தமும் பொறுமை தோய்ந்த தமிழ்த்திரு ஆசானாக
தோய்ந்தவன் தமிழ்த் தேனாற்றில்சொல்லிட

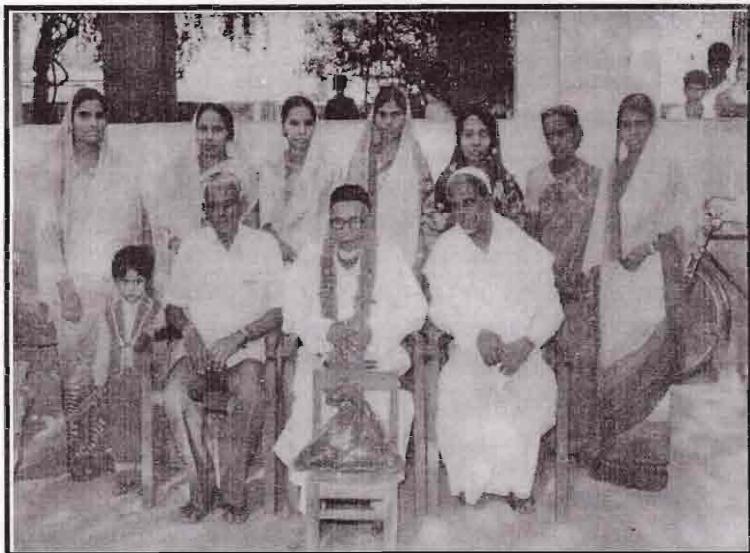
எம்மாலாமோ?
பாரதம் சென்று மாபாராட்டினைப் பெற்றபோதும்
தீர்மே செயலுமாற்றல் தெளிவுறப் பெற்ற மேதை
வேறெதும் பாராக்கல்வி விருப்பினில் விளைந்த வித்து
மாறி யெம்மைவிட்டு மறைந்ததை மனம்தான் தாங்குமோ

அன்பரே அறிவு குழந்த அறிஞரே பக்கீர்த்தம்பி
என்றிடும்போது எந்தன் இதயமே குழந்தையா
தென்புறு தமிழில் பேச்சும் திறம் குழ் கவிதையார்வம்
பண்புறப் பெற்றநன்பா பாரிடை பிரிந்ததேனோ

அறுபதாம் ஆண்டு அலர்ந்த அழகிய எமது நட்பு
வீரநம்வெளியாம்குச் வெளியினில்தொடங்கிற்றுநன்பா
குறைவற நுமது கொத்தி குவலயம் உள்ள ஞான்றும்
நிறைவூற வேண்டும் நின் புகழ் ஒங்க வேண்டும்.

காளமேகத்தை யொக்கும் கவிநடை ஈழமேகம்
நாளது மாறாக் கீத்தி குவலயம் உள்ள ஞானரூபம்
ஆழமாய்ப் பெய்து மக்கள் அகந்தனில் இடம்பிடித்த
வேளை பாவேறு விலகியே மரஹ்மானார்

பவனமோ நீரோ மண்ணோ பகுத்தறியாத மேலாம்
சுவனமா பதியில் நீங்களும் சுகம் பெற வாழ்கவென்று
பகலிரவாக யானும் பண்புறு குடும்பத்தோரும்
இகபரம் காக்கும் இறைவன் எழில் பதம்
இறைஞ்சுக்கின்றோம்

நாவலனின் வைரவிழாவையொட்டி சம்மாந்துறை தாறும் உலூப்
வித்தியாலய மூசியர் குழாத்துடன் எடுத்துக்கொண்ட படம்

இதய அஞ்சலி

எங்கள் ஈழமேகத்திற்கு....

-கல்முனை ஜோஸ்பிகா வெறிப்

'�ழமேகம் இறந்து விட்டார்'
 கத்தி நின்ற அந்த
 வானொலிச் செய்தி கேட்டு
 கலங்கியே துடித்து விட்டே(ன)ாம் ...

என்ன !

'எங்கள் ஈழமேகம்'
 இறந்து விட்டார்களா ...?
 என்னால் நம்ப ... நம்பவே முடியவில்லை
 அந்த வானொலிப் பெட்டியையே
 அடித்துடைக்கத் துணிந்தது மனம்
 மறுகணம்
 நிஜம் என்பதுபோல
 நின்றுவிட்டதெல்லாம்
 ஒ

ஆழத்தில் தனக்கீடா யொரு கவி
 இல்லை யெனும் வண்ணமிங்கு ...
 ஆழத்தில் முத்தெடுத்த
 அன்புருவே நீங்கள்
 வாழவேண்டும் பல்லாண்டென்று
 வாழ்த்தி நின்றோமே....
 வல்லவன் உங்களை
 வரவழைத்ததேன் தன்னிடம் ?
 அந்தப் பிரிவிற்காய்
 அழுது வடிக்கின்றோமே.
 எந்தப் பொழுதில் ஜயா இனி
 எங்கள் விழி உங்களைக் காணும்?

சிந்துகின்ற கண்ணீர்க்குள்ளும்
சிரிகின்றீர்கள் ஜூயா நீங்கள்....

'பந்த விலங்கை' உடைத்து விரைவாய்
பறந்தோடிய மர்மம் என்ன?
விந்தையல்லதான் மரணம் என்பது
எனினும்...,
வித்தகன் உங்கள் பிரிவால்
விக்கித்தே நிற்கின்றோம்....

எத்தனையோ மேடைகளில்
ஏறிய நீங்கள் ...
முத்தான் செந்தமிழால்
முகம்மலரச் செய்திடுவீர்கள்...
பத்திரமாய் நீங்கள் இங்கு
பண்ணி நின்ற பணிகளைத்தான்
பாரிது மறக்குமோ.....?
அத்தர் மணமாக... அல்ல !
அத்தனையும் அதியுயர்ந்த
கஸ்தூரியாய்... பரிமளமாய் ...
காலமுள்ளவரை மணக்கும்...
மனதில் வாழும் ஜூயா...
வாழுமுண்மை !
ஆம் !

மக்களுக்காப் பீலக்கியத்தை
மாபெரிதாய் படைத்தளித்து
'பொற்கிளி' கண்டிட்ட
'பொன்னாடை' போர்த்திட்ட
ஒப்பில்லாப் புலவனின்றோ நீங்கள்...?
உங்களுக்குத்தான் எத்தனை
பட்டங்கள்... பதவிகள்... பதக்கங்கள்...
பாராட்டுப் பத்திரங்கள்...
அப்பப்பா....!
'சின்னக் கவி' எனையும்
சிறப்பாக...
வண்ணக் கவியரங்குதள் பலதில்

வாழ்த்தி யழைத்து....
 பண்ணிசைக்க வைத்த
 பாங்கினைத்தான் என்று மறப்பேன?
 பாரதி விழாக்களிலும் எனை
 பாராட்டிய விதம்தானென்னே!
 அன்றோருநாள்...
 அட்டாளைச் சேணயில்
 அலங்காரப் பந்தலிட்டு
 இலக்கியப் பட்டாளங்கள் எடுத்திட்ட
 இலக்கிய விழாவொன்றில்...
 கொட்டிந்ற மழையினையும்
 கொஞ்சமும் பொருட்படுத்தாது...
 மெட்டெடுத்து கவியீழ்
 மேகமென நீங்கள்...
 கெட்டியாய் கவிமழை பொழிய
 கீத்தி பெற்றனர் அங்கு மக்கள்.. !
 ஆம் !
 கொட்டிய மழையதற்கு
 குடையானது நம் கவியரங்கு
 வெட்டி முழங்கியே
 வெள்ளமாய் வந்த மழையும்
 வெட்கித் தலைகுளிந்து...
 தன்வேலையை
 விட்டெறிந்து சுவைத்துங்கள்
 விவேகம் கண்டு வியந்ததன்றோ.. !
 பளித்திரையாம் இவ்வாழ்க்கையென
 பாரினிற்கு உனர்த்தி நீங்கள்
 தனியாகவே சென்றுவிட்டார்கள்
 தவிக்கின்றோம் நாங்கள் இன்று!
 ஆம் !
 ‘மழையும் துளிகளும்’ என்னும்
 மணக்கும் நூல் தந்து
 சளைக்காது பணி செய்த
 சரித்திர நாயகன் நீங்கள்...
 உங்களை...
 பண்பற்றோர் பாசமற்றோர்

மறந்திடனும்
 அன்புருவே...
 அழகுதமிழ்ப் பற்றுடைய...

 எந்த உள்ளாழுமே
 இங்கு மறக்காது...
 அந்த நிகழ்வுகள்கூட அப்படியே...
 எந்தன் ‘டயறிகளில்’ கலங்கி நிற்கிறது.

துண்பத்திலும் இன்ப ஒளியாய்...
 துலங்கிறின்ற நெஞ்சமே...
 ‘கண்ணிரப் பூக்களைக்
 காணிக்கையாக்கி
 பண்ணுகிறோம் இதய அஞ்சலியை..
 பாவலா... நாவலா...
 ‘முன்னோன்’ உங்களுக்கு
 ‘முகப்பத்’தாய் நந்தவனம்- ‘பிரதெளசை’
 எந்நானும் தந்திட்டடும்...
 இறைஞ்சுகிறோம். ஆமீன் ! ஆமீன் !

(நன்றி: இளநிலா (சஞ்சிகை) 1985)

நாவேந்தன் பக்கர்த்தம்பி

நாற்றிசையும் நாவசைத்த
 நாவேந்தன்
 நானிலமும் நனி போற்றும்
 பண்பாளன்
 நாலடியார் அடிபக்கர் உமர் உதுமான்
 அவி புகழ்பாடி
 நாயனின் தூதர் நாயகத் திருமேனி
 புகழ் ஒதி
 நாவலர் எனும் நந்பெயர் பெற்ற
 எங்கள் தம்பி
 -அபுல் கலாம் பாலீஸ் மேள்ளானா-

மேகம் கலைந்தது

- ஆட்டீஸ் நஸீர், பகுவை

விம்மி அழுகின்றோம் விழியும் வரைதானிருந்து
கத்தி அழுதாலும் கதறித் துடித்தாலும்
நித்தம் என் மனதில் நிலையாக வீற்றிருக்கும்
உத்தமராய் உயிராய் ஊரே மதிக்கின்ற
தத்துவங்கள் பேசி தரணியிலே பூத்திருந்த
வித்தகரை இழந்திட்டோம் வீரகவி பாடுகின்ற
மொத்த மேகத்தை ஒத்ததுபோல் ஒரு சூழ
மேகத்தைக் காணாமல் விம்மித் துடிக்கின்றோம்.

பால் குடிக்கும் பருவத்தில் பாஜட்டுவளர்த்துதம்மை
தோளில் சமந்தும்- தொங்கு பாலமும் காட்டி
வாழைப் பழமும் வண்ணத் தேன் கனியும்
சாலையில் நடை பயின்று, சரித்திரங்கள் பல காட்டி
ஒடி விளையாடி ஓய்யாரப் பூச்சுட்ட- எம்
நாடி நரம்பில் நல்லதொரு முறுக்கேறும் !
வேடிக்கை பல கோடி வீண் வம்புதானில்லை
மோகமில்லை எமக்கன்று ! மேகமில்லை எமக்கின்று !

கவியரங்கெல்லாம் கைவந்த கலையாச்சு !
தாளித்துப் பாட்டிசைக்கும் தனிப்பாணி உங்களுக்கு !!
மாளிகையில்லை என் மன்னர்குடிகூட தேடிவந்துகவிகேப்பர்
தேனமுதம் போல பல தென்றல்களும் கூடவரும்
நாவசைத்து நாதமிட நாடோன்றே ஓடிவிடும்
வீட்டுக்குள் இருந்து விழியும்வரை கவி கேட்கும்
தேட்டமில்லை இப்போது தெவிட்டாத தேன்துளிகள்
பாட்டிசைக்க இன்று பக்காத்தம்பியில்லை

பிள்ளைகளாய் நாங்கள் புவிமண்ணில் இருந்தாலும்
உங்களைப்போல் ஒரு கவியாய் உருவாகமாட்டோமா?
‘ஜென்னத்துலபிரதெளில்’ ஜோலிக்கின்ற தாரகையாய்
கண்ணுக்குள் நின்று கவிநூறு சொல்லுங்கள்
எல்லையில்லா துயரத்தில் ஏழைகள் துடிக்கின்றோம்

சொல்லி அனுப்பி சொற்கவிப் போர் தொடுப்பதற்கு
எல்லையில்லா ஆசை எப்போதும் எமக்குண்டு
அுதவினால் வாப்பா
வில்லை வளைப்போம் விரைந்தோடி வாருங்கள்

• (நன்றி: தினகரன்- 03-05-98)

காயல்மேகம் பாராட்டு விழாவின்போது மூசியிர் பாவலர்
பஸீல் காரியப்பர் கவிஞருக்கு மாலை சூடி மகழ்கிறார்.

with the best compliments from

JAWAHIRA HARDWARE

**For Tractor, huller, cycle spares, makita power Tools,
Electrical Goods & General Hardwares**

Dealers for Brown & Co. LTD
&
GOVT. Building Contract

**150, Amparai Road,
Sammanthurai - 01.**

Tel : 067 - 2260025 Fax: 067 - 2260992

with the best compliments from

SABEER TRADERS

Dealers in Hardwares
 Electrical Goods
 Pipe Fittings
 Paints and
 Other Building Materials

**120, Police Road,
Sammanthurai
Tel: 067 - 2260447**

with the best compliments from

LANKA FILLING STATION

PROP : ALHAJ S.M. FAROOK

***AMPARAI ROAD,
SAMMANTHURAI.***

Tel 067 - 2260736

with the best compliments from

**C.O. LESTHAKIR
INTERNATIONAL
COLLEGE**

**STUDY
FROM NURSERY
TO
O/L & A/L IN
ENGLISH MEDIUM**

AND

● ENGLISH CLASSES
FOR
GRADE 1 to A/L

**No : 2 B, Main Street, Ninthavur
Contact : 067 - 2250265**

MADEENA

with the best compliments from

GOLD HOUSE

FOR

Genuine gold in 22 ct,

CENTRAL ROAD, SAMMANTHRUI.

Tel : 067- 2260027

with the best compliments from

SAFEENA GOLD HOUSE

**Reputed and Trusted Place For Genuine
Jewelleries**

&

For Comfortable Lodging with vehicle park

**24, Central Rd,
Sammanthurai
067 - 2260010**

**Ismail Building
137 forbes Road,
Colombo - 10.
011-2685788**

ISBN 955 - 95831 - 3 - 1